สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่
สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
เลขรับ 2773
วันที่ 19 ก.ย. 2550
เวลา 13.00 น.

ที่ สศ ๐๐๐๑/ ๒ ๑๖๑๑



สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๑๒๘ อาจารพญาไทพลาซ่า ชั้น ๒๗ ถ.พญาไท กทม.
๑๐๔๐๐

กลุ่มงานบริหารทั่วไป สำนักการประชุม
รับที่ ๔๖๓ / ๒๕๕๐
วันที่ ๒๑ / กันยายน ๒๕๕๐ เวลา ๑๕.๓๐ น.
ส่ง สมัครี ดำเนินการ

๒๑ กันยายน ๒๕๕๐

เรื่อง รายงานประจำปี ๒๕๔๙ ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เรียน เลขาธิการวุฒิสภาปฏิบัติหน้าที่เลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานประจำปี ๒๕๔๙ ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จำนวน ๕๒๐ เล่ม

ด้วยพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พุทธศักราช ๒๕๔๓ มาตรา ๒๗ (๓) กำหนดให้สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลการดำเนินงานและอุปสรรคในการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาฯ เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภานั้น

โดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๔๙ มาตรา ๕ วรรค ๒ มอบให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติทำหน้าที่สภาผู้แทนราษฎร วุฒิสภา และรัฐสภา สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ จึงขอส่งรายงานประจำปี ๒๕๔๙ นำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อทราบ รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวพรรณราย ธันธกิจ)
เลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

กลุ่มงานประชาสัมพันธ์
โทรศัพท์ ๐-๒๖๑๒-๙๒๒๒ ต่อ ๑๑๘,๑๑๙
โทรสาร ๐-๒๖๑๒-๖๙๑๘-๑๙

กลุ่มงานญัตติ
รับที่ ๒๐๙ / ๒๕๕๐
วันที่ ๒๙ ก.ย. ๕๐
เวลา ๑๕.๒๕ น.
สำนักการประชุม

สศช. 53/2550

รายงานประจำปี ๒๕๔๙
สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

รายงานประจำปี ๒๕๔๙

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ



สารจาก

ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ชุดที่ ๒ เข้าดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๘ โดยช่วงระยะเวลา ๖ เดือนแรก เป็นช่วงของการจัดโครงสร้างการทำงานและการกำหนดแนวทางการดำเนินการของสภาที่ปรึกษาฯ แล้วจึงดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของสภาที่ปรึกษาฯ

ในรอบปีที่ผ่านมา (ตุลาคม ๒๕๔๘ - กันยายน ๒๕๔๙) สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ปฏิบัติภารกิจสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ได้แก่ การจัดประชุมสัมมนา เวทีนโยบายสาธารณะ การประชุมเชิงปฏิบัติการ การประชาปรึกษา และสานเสวนา ตลอดจน

การศึกษาดูงานทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อจัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ในเชิงนโยบายเน้นข้อมูลและข้อเท็จจริงที่ได้จากทุกภาคส่วนร่วมกับการมีส่วนร่วมทางวิชาการซึ่งจะส่งผลต่อคุณค่าของความเห็นและข้อเสนอแนะอย่างเป็นรูปธรรม

จากการร่วมมือร่วมใจของสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ที่มีเจตจำนงร่วมกันในการขับเคลื่อนสังคมไทยให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ และมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเพื่อสะท้อนปัญหาที่แท้จริงจากทุกภาคส่วน และเพื่อรักษาคุณภาพของการทำงานในฐานะองค์กรชั้นนำในการพัฒนาการมีส่วนร่วมของประชาชนบนพื้นฐานแห่งภูมิปัญญา สมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ทุกคนได้ร่วมรับผิดชอบและทำหน้าที่ของตนอย่างเต็มความสามารถ ในการนำข้อมูลที่ได้ศึกษาอย่างละเอียดมาทำการวิเคราะห์ และสังเคราะห์จนตกผลึกถึงปัญหาต่างๆ อย่างแท้จริงเพื่อจัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เรื่อง **“การจัดระบบการจ้างแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง สัญชาติ พม่า ลาว และกัมพูชา”** อันนำไปสู่การแก้ไขปัญหาทั้งในส่วนของนายจ้างและแรงงานต่างด้าว เพื่อป้องกันมิให้เกิดผลกระทบต่อระบบต่าง ๆ ของประเทศ

การร่วมแสดงความคิดเห็นหรือประชาพิจารณ์ตามความเหมาะสม นับเป็นเรื่องสำคัญและเป็นประโยชน์ **“การเจรจาจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรี (FTA) ระหว่างประเทศไทยกับประเทศสหรัฐอเมริกา”** เป็นประเด็นที่มีผลกระทบต่อประเทศชาติและประชาชนโดยรวม สภาที่ปรึกษาฯ ได้ผลักดันให้รัฐบาลชะลอการเจรจาออกไปจนกว่าประเทศไทยจะมีความพร้อมและรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายการบริหารประเทศอย่างแท้จริง

ปัญหาข้อพิพาทระหว่างโรงพยาบาลของรัฐกับผู้ป่วยที่ได้รับผลกระทบจากการรักษาพยาบาลจำเป็นต้องมีหน่วยงานหรือองค์กรที่เข้ามาคลี่คลายปัญหาในการเยียวยาและการชดเชยที่เหมาะสมโดยเร่งด่วน สภาที่ปรึกษาฯ จึงได้ดำเนินการจัดทำข้อเสนอแนะ เรื่อง **“นโยบายการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการรักษาของสถานพยาบาลของรัฐในด้านสิทธิมนุษยชน”**

“โครงการรถไฟฟ้า ๓ สาย” เป็นเรื่องที่คณะรัฐมนตรีขอคำปรึกษา สภาที่ปรึกษาฯ ได้เสนอให้ปรับข้อกำหนดโครงการ (TOR) ให้เปิดกว้างโดยไม่ผูกขาดกับระบบเดิม คือ การจ้างเหมา

แบบเบ็ดเสร็จ ที่ทำให้รัฐบาลต้องเสียเปรียบมาเป็นระบบ Design and Build ตามที่กรมบัญชีกลางกำหนด

สภาที่ปรึกษาฯ ตระหนักถึงความสำคัญของการกระจายอำนาจทางการศึกษา จึงได้สนับสนุนให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา พัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน คุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา สภาที่ปรึกษาฯ จึงได้จัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะ เรื่อง **"การติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษาตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ"** เสนอแนะเชิงนโยบายเพื่อมุ่งให้เกิดการพัฒนาและปฏิรูปสื่อในทุกด้าน

จากสถานการณ์อุทกภัยน้ำป่าไหลหลากทางภาคเหนือ ทำให้ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ดังกล่าวได้รับความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สิน สภาที่ปรึกษาฯ จึงเสนอให้ภาครัฐเข้ามาดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบภัยทั้งในระยะสั้นและระยะยาว โดยได้จัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะ เรื่อง **"การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากดินถล่มและน้ำป่าไหลหลากในจังหวัดอุตรดิตถ์ สุโขทัย แพร่ น่าน และลำปาง"** เพื่อให้มีหน่วยงานหลักเร่งผลักดันให้มีศูนย์ประสานความช่วยเหลือและเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม

รัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๗๓ หมวดแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ กำหนดให้รัฐต้องอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาที่ชัดเจน ดังนั้น สภาที่ปรึกษาฯ จึงได้ทำความเห็นและข้อเสนอแนะเรื่อง **"การอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา"** เพื่อผลักดันให้มีการปรับปรุงพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน

นอกจากนี้ สภาที่ปรึกษาฯ ยังได้จัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะ เรื่อง **"ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ.๒๕๕๐-๒๕๕๔) ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ"** โดยสภาที่ปรึกษาฯ ได้เสนอให้เปลี่ยนวิสัยทัศน์ประเทศไทย จากเดิม "สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน" เป็น "สังคมอยู่เย็นเป็นสุข มีสิทธิทั่วหน้า" และปรับร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ ให้สอดคล้องกับบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญฯ ว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของปวงชนชาวไทย แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐและการปกครองท้องถิ่น รวมทั้งให้มีความสอดคล้องกับหลักเศรษฐกิจพอเพียง และแนวโน้มทางเศรษฐกิจและสังคม

การทำงานของสภาที่ปรึกษาฯ จะประสบความสำเร็จสมดังเจตนารมณ์ที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้หรือไม่นั้น ปัจจัยสำคัญ

ประการหนึ่ง ขึ้นอยู่กับการได้รับการยอมรับความร่วมมือร่วมใจ ในการสะท้อนปัญหาของประชาชน และการสร้างความสัมพันธ์ อันดีกับรัฐบาล สื่อมวลชน และประชาชนจากทุกภาคส่วนของสังคม ทำให้การจัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ ที่เสนอ ต่อคณะรัฐมนตรี เป็นการสะท้อนปัญหาของประชาชนอย่างแท้จริง

รายงานประจำปี ๒๕๔๙ ของสภาที่ปรึกษาฯ จึงเป็นส่วนหนึ่ง ในการเผยแพร่ผลการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาฯ ชุดที่ ๒ เพื่อให้ทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ประชาชนทั่วไป และ บุคคลที่เกี่ยวข้องในวงงานสภาที่ปรึกษาฯ ได้รับทราบ อันจะก่อให้เกิด ประโยชน์สูงสุดต่อประเทศชาติต่อไป

(นายโคทม อารียา)

ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ



สารจาก

เลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปฏิบัติหน้าที่สนับสนุนการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาฯ ทั้งทางด้านสำรวจ ศึกษา และวิเคราะห์เรื่องที่จะต้องเสนอให้สภาที่ปรึกษาฯ พิจารณา รับผิดชอบในงานธุรการของสภาที่ปรึกษาฯ จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลงานและอุปสรรคในการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาฯ เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี และรัฐสภา เป็นหน่วยงานทางวิชาการให้แก่สภาที่ปรึกษาฯ ดำเนินการต่างๆ ในการเลือกสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ และปฏิบัติการอื่นใดตามที่สภาที่ปรึกษาฯ มอบหมาย

สภาที่ปรึกษาฯ ชุดที่ ๒ เริ่มปฏิบัติหน้าที่เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๘ ในระยะเริ่มแรกได้มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนสังคมไทย เพื่อให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาอย่างกว้างขวาง โดยจัดกิจกรรมทางวิชาการในรูปแบบต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการจัดเวทีนโยบายสาธารณะ การระดมความคิดเห็นจากทุกภาคส่วน ทั้งในกรุงเทพฯ และในทุกภูมิภาค เครือข่ายภาคประชาชน ประชาสังคม และประชาชนโดยทั่วไปได้มีส่วนร่วมในการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาฯ อย่างกว้างขวาง

เพื่อให้การดำเนินงานของสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ สามารถรองรับภารกิจของสภาที่ปรึกษาฯ ให้บรรลุผลตามเป้าหมาย จึงได้มีการวางยุทธศาสตร์เพื่อกำหนดกรอบการดำเนินงาน โดยให้ความสำคัญกับประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และความพึงพอใจของผู้รับบริการบนพื้นฐานของการมุ่งสู่การเป็นองค์กรซึ่งบุคลากรมีคุณลักษณะที่เรียนรู้ และพัฒนากระบวนการทำงานได้ตลอดเวลา สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ทั้งภายนอกและภายในองค์กรได้

การดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาฯ ชุดที่ ๒ มุ่งเน้นคุณภาพของการให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะ การจัดกิจกรรมทางวิชาการเพื่อสร้างกระบวนการเรียนรู้ เป็นศูนย์กลางการเรียนรู้และการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะและปัญหาของบ้านเมือง ส่งเสริมเครือข่ายและประสานงานร่วมกับเครือข่ายทั้งภายในและภายนอกประเทศอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาสาธารณะและช่วยลดความขัดแย้งร่วมกับหน่วยงานหรือองค์กรต่างๆ ที่กว้างขวางยิ่งขึ้น มีผลงานหรือกิจกรรมเพื่อสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคม แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเรื่องเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะและปัญหาของบ้านเมือง และจัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ต่อประเทศชาติเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เป็นที่ประจักษ์ต่อสังคมไทย

ดิฉันในฐานะเลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีความยินดียิ่งที่ได้มีส่วนผลักดันให้เกิดกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการบริหารประเทศ โดยกลไกของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พร้อมทั้งขอขอบคุณ

สมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ที่ได้ร่วมกันปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรู้ ความสามารถ ความอดทน ความเสียสละและความรับผิดชอบ จนเกิดผลสำเร็จแก่สำนักงานและสภาที่ปรึกษาฯ ตลอดในรอบปีที่ผ่านมา และหวังเป็นอย่างยิ่งว่า รายงานประจำปี ๒๕๔๙ ฉบับนี้ จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อทุกภาคส่วนและวงงานที่เกี่ยวข้อง อันนำไปสู่การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการกำหนดนโยบายของรัฐและบรรลุตามเจตนารมณ์ของการมีสภาที่ปรึกษาฯ เพื่อการสะท้อนปัญหา ... จากประชาสู่รัฐ อย่างแท้จริง

(นางสาวพรรณราย ขันธกิจ)
เลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ



สารบัญ

หน้า

สารจากประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ๒
สารจากเลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ๘
เจตนารมณ์ของการจัดตั้งสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจสังคมแห่งชาติ ๑๕

ส่วนที่ ๑ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ๒๙
- องค์ประกอบของสภาที่ปรึกษาฯ ๓๐
- ขั้นตอน และกระบวนการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ๓๒
- อำนาจหน้าที่ และกรอบการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาฯ ๓๘
- สมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ชุดที่ ๒ ๔๔
- โครงสร้างการทำงานของสภาที่ปรึกษาฯ ๕๙

ส่วนที่ ๒ สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ๖๑
- ความเป็นมาและบทบาทหน้าที่ของสำนักงานสภาที่ปรึกษา ๖๒
- วิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ของสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ๖๗
- โครงสร้างและอัตรากำลังของสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ๖๙
- งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๙ ๗๕
- ผลการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปี ๒๕๔๙ ๗๗

ส่วนที่ ๓ ผลการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาฯ ๘๓
(ตุลาคม ๒๕๔๘ - กันยายน ๒๕๔๙)
๑. ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ เรื่อง *“การจัดระบบการจ้างแรงงานต่างด้าว หลบหนีเข้าเมืองสัญชาติ พม่า ลาว และกัมพูชา (๒๔ ก.พ. ๔๙)* ๘๓



หน้า

๒. ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ เรื่อง *"การเจรจาจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรี (FTA) ระหว่างประเทศไทยกับประเทศสหรัฐอเมริกา" (๑๕ มี.ค. ๔๙)* ๙๘

๓. ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ เรื่อง *"นโยบายการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการรักษาของสถานพยาบาลของรัฐในด้านสิทธิมนุษยชน" (๑๐ เม.ย. ๔๙)* ๑๑๓

๔. ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ เรื่อง *"โครงการรถไฟฟ้า ๓ สายทาง" (๒๗ ก.ค.๔๙)* ๑๒๑

๕. ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ เรื่อง *"การติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษาตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ" (๑๗ ส.ค. ๔๙)* ๑๓๕

๖. ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง *"การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากดินถล่มและน้ำป่าไหลหลาก ในจังหวัดอุตรดิตถ์ สุโขทัย แพร่ น่าน และลำปาง" (๒๓ ส.ค. ๔๙)* ๑๔๙

๗. ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ เรื่อง *"การอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา" (๔ ก.ย. ๔๙)* ๑๖๗

๘. ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ เรื่อง *"ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔)* ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ" (๘ ก.ย. ๔๙) ๑๗๘



หน้า

๓.๒ การดำเนินงานด้านเครือข่ายภายในประเทศและต่างประเทศ ๑๘๙

ส่วนที่ ๔ ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ ๒๔๓

ภาคผนวก ๒๕๑

ภาพกิจกรรม (ตุลาคม ๒๕๔๘ - กันยายน ๒๕๔๙) ๒๕๒

ผู้บริหารสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ๒๙๙

ตราสัญลักษณ์สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ๓๐๒



เจตนารมณ์ของการจัดตั้งสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จัดตั้งขึ้นโดยรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ซึ่งประกอบด้วย ๑๒ หมวด และบทเฉพาะกาล รวมทั้งสิ้น ๓๓๖ มาตรา โดยหมวด ๕ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ซึ่งเป็นสาระสำคัญที่ทำให้เกิดองค์กร "สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ" นั้นหมายถึง แนวนโยบายหลักของรัฐหรือประเทศ (State Policy) ไม่ใช่แนวนโยบายของรัฐบาลใดรัฐบาลหนึ่ง (Government Policy) การกำหนดนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ก็เพื่อช่วยรักษาไว้ซึ่งความต่อเนื่องกันโดยสม่ำเสมอ ในการบริหารราชการ คณะรัฐมนตรีจะต้องกำหนดนโยบายตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐแถลงต่อรัฐสภาก่อนเข้าบริหารราชการ รวมทั้งรายงานผลด้วยปีละ ๑ ครั้ง หมวดนี้มีทั้งหมด ๑๙ มาตรา ตั้งแต่มาตรา ๗๑ - ๘๙ ครอบคลุมประเด็นทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และการต่างประเทศ



แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ เป็นมาตรการหนึ่งในการกำหนดภาระหน้าที่สำคัญของรัฐ เพื่อใช้เป็นกรอบในการกำหนดแนวทางการปฏิบัติ เป็นหลักการหรือกรอบกว้างๆ ที่แตกต่างไปจากตัวนโยบายของรัฐบาล คอยกำหนดทิศทางการกำหนดนโยบายของรัฐบาลว่า นโยบายที่กำหนดออกมานั้นจะต้องครอบคลุมถึงเรื่องใด แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐจะเป็นหลักประกันว่า ไม่ว่าจะเปลี่ยนแปลงรัฐบาลไปกี่ชุดแต่แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐที่กำหนดไว้ยังคงเดิม นโยบายของรัฐบาลแต่ละชุดที่เข้ามาบริหารประเทศจะยังคงอยู่ในกรอบแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตามที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ

ดังนั้น การดำเนินนโยบายต่างๆ ของรัฐบาล ควรยึดหลักพื้นฐานที่จะช่วยสร้างให้เกิดผลดีต่อประเทศชาติ และประชาชนทั้งในระยะสั้นและระยะยาว แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐในหมวด ๕ ที่รัฐบาลทุกชุดต้องยึดถือเป็นหลักการพื้นฐานและแนวทางในการบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งหากรัฐบาลดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐเป็นสำคัญแล้ว ย่อมจะส่งผลให้ประชาชนได้รับการดูแลคุณภาพชีวิตขั้นพื้นฐานอย่างครบถ้วนทุกด้าน โดยประชาชนจะต้องร่วมกันติดตามดูแลให้รัฐบาลดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐอย่างครบถ้วนทุกด้านด้วย

บทบัญญัติในหมวด ๕ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ จึงมีความสำคัญต่อทิศทางการพัฒนาประเทศเป็นอย่างยิ่ง การดำเนินการเพื่อให้เจตนารมณ์ตามบทบัญญัติเหล่านี้ประสบความสำเร็จ คณะทำงานที่ทำการร่างรัฐธรรมนูญ หรือที่เรียกว่า สภาร่างรัฐธรรมนูญ (สสร.) ได้เล็งเห็นถึงความสำคัญดังกล่าว จึงได้บัญญัติมาตราที่ ๘๙ ขึ้นมารองรับการดำเนินงานโดยได้บัญญัติว่า

"มาตรา ๘๙ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามหมวดนี้ ให้รัฐจัดให้มีสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในประเด็นปัญหาทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติ ต้องให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้ความเห็นก่อนพิจารณาประกาศใช้

องค์ประกอบ ที่มา อำนาจหน้าที่ และการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ"

โดยก่อนที่จะมีการบัญญัติมาตรา ๘๙ ขึ้นมานั้น ในที่ประชุมของสภาร่างรัฐธรรมนูญได้มีการอภิปรายแสดงความคิดเห็นในการพิจารณาร่างรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวกับการจัดตั้งสภาที่ปรึกษาฯ อย่างกว้างขวาง ซึ่งสรุปได้ดังนี้*

๑) การจัดตั้งสภาที่ปรึกษาฯ เป็นกลไกใหม่ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและการตัดสินใจของรัฐ เป็นกระจกที่สะท้อนความคิดเห็นจากภาคประชาชนต่อการกำหนดแผน และการนำเสนอปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาต่อรัฐบาลตลอดจน

---

* พรรณราย ขันธกิจ, ๒๕๔๖. บทบาทหน้าที่ขององค์กรสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพระปกเกล้า



เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามหมวดนี้ (หมวด ๕) หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ก็คือ เพื่อให้หมวด ๕ มีสภาพการบังคับใช้โดยให้มีการติดตามความคืบหน้าในการดำเนินการ แต่อย่างไรก็ตามก็ยังมีความเห็นว่า ไม่ควรให้มีสภาที่ปรึกษาฯ เนื่องจากจะทำให้เกิดความซ้ำซ้อนกับบทบาทและหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และอาจจะทำให้เกิดปัญหาสร้างความสับสนต่อการบริหารประเทศของรัฐบาลได้

๒) สำหรับหน้าที่ในการให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ นั้น ไม่ควรรวมเรื่องการเมืองไปด้วย เนื่องจากจะทำให้สภาที่ปรึกษาฯ มีหน้าที่กว้างและเข้ามามีบทบาททางการเมืองได้ จึงมีความเห็นให้สภาที่ปรึกษาฯ ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะในเรื่องที่เป็นปัญหาเศรษฐกิจและสังคมเท่านั้น ทั้งนี้การให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ จะไม่มีผลในทางกฎหมายที่จะบังคับให้รัฐบาลดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง

๓) กรณีการให้ความเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนอื่นตามที่กฎหมายกำหนดก่อนการประกาศใช้นั้น เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการจัดทำแผน ตามทฤษฎีความจำเป็นพื้นฐาน (Basic Needs Theory) ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อตอบสนองต่อความจำเป็นพื้นฐานของประชาชน เนื่องจากในอดีตที่ผ่านมาแผนดังกล่าวดำเนินการโดยกลุ่มเทคโนแครท (Technocrat) ทำให้ไม่สอดคล้องกับประชาชนโดยรวม แต่อย่างไรก็ตาม ความเห็นของสภาที่ปรึกษาฯ ต้องไม่มีผลผูกพันคณะรัฐมนตรีหรือรัฐสภาแต่อย่างใด แต่ความเห็นนั้นอาจจะมีผลหรือมีน้ำหนักในทางการเมืองหรือจูงใจ

ให้คณะรัฐมนตรีหรือรัฐสภานำไปประกอบการพิจารณาตัดสินใจอย่างหนึ่งอย่างใดได้

พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓

จากการที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๘๙ ได้บทบัญญัติให้มีสภาที่ปรึกษาฯ เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ คณะรัฐมนตรีในยุคนั้น ซึ่งมี พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ เป็นนายกรัฐมนตรี ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการนโยบายและประสานงานการดำเนินการ ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ และจะต้องจัดทำกฎหมายหลายฉบับ รวมทั้งสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติก็เป็นองค์กรที่ต้องจัดตั้งใหม่ รวมถึงการตราพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาฯ ขึ้นมารองรับการดำเนินงานให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญด้วย

ในเวลาต่อมา พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ประกาศยุบสภา จึงต้องมีการเลือกตั้งใหม่ และคณะรัฐมนตรีที่มี นายชวน หลีกภัย ก็ได้รับความไว้วางใจจากประชาชนให้เข้ามาบริหารราชการแผ่นดินต่อมา ซึ่งถึงแม้ว่าจะเปลี่ยนรัฐบาลไป ก็ไม่ได้ทำให้การดำเนินการจัดตั้งสภาที่ปรึกษาฯ หยุดชะงักลงแต่อย่างใด เนื่องจากคณะรัฐมนตรีชุดดังกล่าวได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภา ในวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ โดยระบุอย่างชัดแจ้งว่า การจัดตั้งสภาที่ปรึกษาฯ เป็นนโยบายของรัฐบาลที่จะต้องเร่งดำเนินการเช่นกัน

คณะกรรมการนโยบายและประสานงานการดำเนินการให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ ซึ่งมีรองนายกรัฐมนตรี (นายพิชัย รัตตกุล)





เป็นประธาน ได้มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) รับไปตรวจสอบและดำเนินการให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๔๒ รัฐบาลได้มอบหมายให้คณะกรรมการ ซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๒๐ ท่าน ที่เป็นตัวแทนบุคคลจากกลุ่มสาขาอาชีพต่าง ๆ อาทิ กลุ่มภูมิปัญญาชาวบ้าน สถาบันสันติศึกษา อาจารย์มหาวิทยาลัย สภาทนายความ นักกฎหมายมหาชน กลุ่มผู้หญิงกับการเมือง รวมทั้งหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องดำเนินการยกร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับต้นแบบขึ้น เพื่อเปิดรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนทั่วไปแล้วนำมาปรับปรุงให้เป็นพระราช-บัญญัติสภาที่ปรึกษาฯ ที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน

โดยให้สภาที่ปรึกษา ฯ เป็นองค์กรสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคม การให้ความเห็นและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี สภาที่ปรึกษาฯ จึงไม่ใช่องค์กรเพื่อต่อรองผลประโยชน์ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใด ซึ่งประชาชนจะมีส่วนร่วมในการดำเนินการของสภาที่ปรึกษาฯ และจะได้รับทราบความเห็นและข้อเสนอแนะรวมทั้งผลการพิจารณาและการดำเนินการของรัฐบาลได้

รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสาวิตต์ โพธิวิหค) ซึ่งเป็นผู้กำกับดูแลสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้มอบนโยบายในการดำเนินการจัดตั้งสภาที่ปรึกษาฯ โดยแบ่งออกเป็น ๔ ขั้นตอนคือ

(๑) กำหนดกรอบแนวคิดเรื่องสภาที่ปรึกษาฯ โดยตั้งคณะทำงานฯ ร่วมระหว่างผู้ทรงคุณวุฒิจากในและนอกสำนักงานฯ

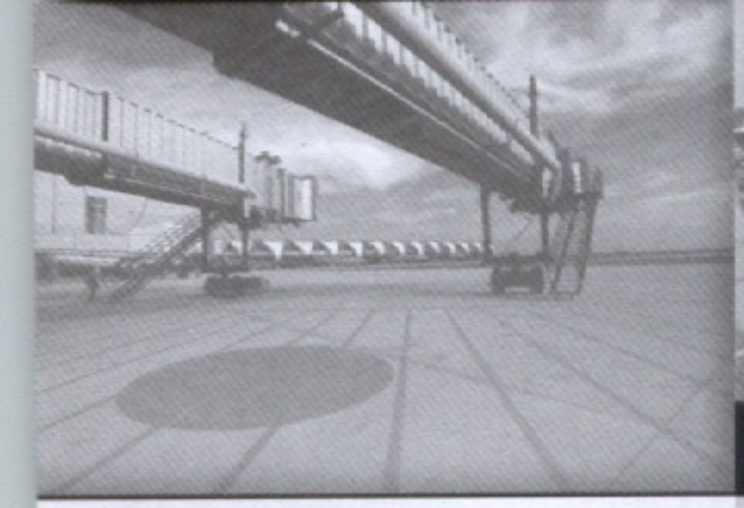


รวมทั้งศาสตราจารย์ ดร. บวรศักดิ์ อุวรรณโณ อดีตเลขาธิการสภาร่างรัฐธรรมนูญ

(๒) นำแนวคิดไปรับฟังความคิดเห็นจากอดีตสมาชิกสภาร่างรัฐธรรมนูญที่เกี่ยวข้องกับการร่างมาตรา ๘๙ ได้แก่ ตัวแทนผู้ทรงคุณวุฒิจากหลายสาขา ตัวแทนอาชีพ และกิจกรรม หัวหน้าหน่วยราชการที่จะเกี่ยวข้องกับสภาฯ คณะกรรมการสภาพัฒน์ฯ รวมทั้งคณะผู้บริหารของสภาพัฒน์ฯ ด้วย

(๓) แต่งตั้ง "คณะกรรมการดำเนินการจัดตั้งสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ" โดยมี นายวิษณุ เครืองาม เป็นประธานกรรมการ มีหน้าที่พิจารณากำหนดรูปแบบองค์กรสภาที่ปรึกษาฯ ให้มีบทบาทหน้าที่สอดคล้องตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ พร้อมจัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับรูปแบบขององค์กรการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาฯ และความสัมพันธ์กับรัฐบาล ยกร่างกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งสภาที่ปรึกษาฯ รายงานความก้าวหน้าของการดำเนินงานให้รัฐมนตรีประจำสำนักนายกฯ ทราบเป็นระยะ และเมื่อดำเนินการจนแล้วเสร็จให้นำผลงานเสนอเพื่อพิจารณาแต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน เพื่อดำเนินการตามคำสั่งคณะกรรมการและปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีมอบหมาย

(๔) มอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จัดทำ "โครงการรับฟังความคิดเห็นเรื่อง สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ" โดยมีร่าง พ.ร.บ. สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ของคณะกรรมการ






ดำเนินการจัดตั้งสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นตัวอย่างรูปแบบองค์กร เพื่อให้ประชาชนให้ข้อคิดเห็นได้ตามต้องการ

เจตนารมณ์จากภาคประชาชน ที่ได้สังเคราะห์จากโครงการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเรื่อง "สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ"[๒] ทำให้ได้ข้อคิดความเห็นที่จะนำไปสู่การจัดตั้งองค์กรสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่สนองตอบต่อบทบัญญัติและเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญจากความต้องการของประชาชนทุกกลุ่มอย่างกว้างขวาง

ความคิดเห็นประชาชนที่ได้รับมาจากวิธีการสำรวจความคิดเห็น ๓ วิธีการ คือ การขอความคิดเห็น โดยแบบสอบถามทางไปรษณีย์ การประชุมกลุ่มเฉพาะ การสัมภาษณ์ตัวบุคคล และการจัดเวทีถกแถลงในการสัมมนา ซึ่งทั้ง ๓ วิธีการได้ครอบคลุมการรับฟังความคิดเห็นจากกลุ่มเป้าหมายหลัก ๕ กลุ่ม ได้แก่ ภาคประชาชนและสื่อมวลชน ภาคธุรกิจเอกชน ภาควิชาการและผู้ทรงคุณวุฒิจากสาขาต่างๆ ภาคการเมือง และภาคราชการและรัฐวิสาหกิจ

โครงการฯ ดังกล่าวได้รับความคิดเห็นอย่างหลากหลายจากประชาชน ๑,๓๐๐ คน ซึ่งประมวลเป็นกลุ่มใหญ่ ๒ กลุ่ม คือ กลุ่มที่เห็นพ้องต้องกัน และกลุ่มที่เห็นแตกต่างกัน สามารถแบ่งได้เป็น ๒ ส่วน คือ ความเห็นส่วนใหญ่ซึ่งหมายถึงส่วนที่มีผู้เห็นด้วยเกินร้อยละ ๕๐ ของผู้ให้ความเห็นทั้งหมด และ

---

[๒] คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงาน. ๒๕๔๒. ประมวลความคิดเห็นของประชาชน เรื่อง สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร



ความเห็นส่วนน้อย ทั้งนี้ สามารถสรุปรวมความเห็นส่วนใหญ่ที่มีต่อประเด็นหลัก ได้ดังนี้

(๑) เรื่องการจัดตั้งสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ส่วนใหญ่เห็นควรจัดตั้งโดยเร็ว ให้เหตุผลว่า เพื่อสนองตอบต่อหลักการสำคัญของรัฐธรรมนูญฯ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในการสร้างการมีส่วนร่วมจากประชาชน แต่ในการจัดตั้งควรคำนึงถึงความสอดคล้องกับการปฏิรูปเศรษฐกิจและระบบราชการและภาระค่าใช้จ่ายของประเทศด้วย

(๒) อำนาจหน้าที่ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เสนอให้ระบุตามรัฐธรรมนูญฯ มาตรา ๘๙ คือ ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะแก่คณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจและสังคม ตามที่สภาที่ปรึกษาฯ เห็นสมควร และให้ความเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนอื่นๆ ตามที่บัญญัติในกฎหมายนี้และกฎหมายอื่น นอกจากนั้น ยังเสนอให้มีหน้าที่ตัดสินใจและกำกับให้มีการรวบรวมข้อมูล ศึกษา วิจัยและกำกับการวิจัย สร้างเครือข่ายและระบบการให้ข้อคิดเห็นจากกลุ่มต่างๆ อย่างต่อเนื่อง เป็นเวทีสะท้อนผลกระทบทางเศรษฐกิจและสังคมจากประชาชน และเป็นผู้เสนอทางเลือกให้กับรัฐบาล เพื่อประกอบการตัดสินใจของรัฐบาล ทั้งนี้ ผู้ให้ความเห็นส่วนใหญ่เสนอให้กำหนดกรอบงานของสภาที่ปรึกษาฯ ให้ชัดเจน เพื่อป้องกันการแทรกแซงทางการเมือง

(๓) ลักษณะองค์กร องค์ประกอบ และที่มาของสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นองค์กรที่เป็นหน่วยงานของรัฐที่เป็นอิสระ และมีจำนวนสมาชิกน้อยกว่า ๑๐๐ คน






เพื่อประสิทธิภาพทางการประชุมและการให้คำปรึกษา ในกรณีที่ต้องลดสมาชิกก็ให้ลดสมาชิกลุ่มพื้นที่เพราะซ้ำซ้อนกับ ส.ส. และ ส.ว. โดยมีที่มาจากความหลากหลายในสายอาชีพและกิจกรรมและสาขาความรู้และภูมิปัญญาซึ่งแต่ละบุคคลเป็นผู้มีวิสัยทัศน์ ประสบการณ์ ความรู้ และภูมิปัญญา และมาในฐานะตัวแทนของเครือข่าย ไม่ใช่มาด้วยระบบผู้แทนกลุ่ม และน่าจะมาจากกลุ่มอาชีพและกิจกรรมพร้อมด้วยคุณสมบัติด้านสาขาความรู้และภูมิปัญญา และด้านพื้นที่ไว้ในบุคคลเดียวกัน กล่าวคือ คุณลักษณะของผู้ที่จะเข้ามาเป็นสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ของแต่ละกลุ่มอาชีพและกิจกรรม จะต้องเป็นบุคคลผู้มีวิสัยทัศน์ ประสบการณ์ ความรู้และภูมิปัญญาเกี่ยวกับกลุ่มนั้นๆ เป็นอย่างดี นอกจากนี้ด้วยความเป็นตัวแทนกลุ่มในระดับประเทศ ซึ่งหมายความว่าเป็นตัวแทนของกลุ่มนั้นๆ โดยครอบคลุมทุกพื้นที่ของประเทศด้วย สำหรับการได้มาของสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ นั้น ส่วนใหญ่เห็นว่าควรมาจากการคัดเลือกโดยองค์กรประชาชน และเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฯ ได้กำหนดให้มี “ข้าราชการ” เป็นกรรมการคัดเลือกมากเกินไป และกำหนดวิธีการได้มาที่ตายตัวจนไม่สนองตอบต่อสังคมที่จะเปลี่ยนแปลงในระยะยาว

(๔) การดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ควรเป็นองค์กรอิสระที่ทำงานเป็นแนวราบ เป็นองค์กรที่ดำเนินงานการบริหารการมีส่วนร่วมในลักษณะการสร้างและเชื่อมโยงเครือข่ายของภาคส่วนต่างๆ มีการดำเนินงานโปร่งใสผ่านสื่อมวลชนเพื่อให้ประชาชนรับทราบ ในส่วนของสำนักงานเลขานุการควรตั้งอย่างถาวร ระบุหน้าที่และการดำเนินงานไว้ในกฎหมายอย่างชัดเจน โดยเสนอ ๒ ทางเลือก คือ

๑) ปรับสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคม



แห่งชาติให้ทำหน้าที่เป็นฝ่ายเลขานุการสภาที่ปรึกษาฯ เต็มรูปแบบ และให้ดำเนินการ ๒ บทบาท คือ เป็นทั้งสำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อประหยัดงบประมาณและเพื่อประสิทธิภาพในการทำงาน หรือ ๒) จัดตั้งสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติใหม่เพื่อความเป็นอิสระอย่างเต็มรูปแบบ โดยระยะแรกให้อยู่ในสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตามข้อเสนอในร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๕) ความคิดเห็นอื่นๆ คือ ควรสร้างระบบการเข้าเป็นสมาชิกโดยยึดหลักการทำงานเพื่อรับใช้ชาติ และไม่คำนึงถึงผลตอบแทนเป็นแรงจูงใจ

ทั้งนี้ ข้อคิดเห็นทุกประการได้ประมวลผลเป็นความคิดเห็นเรื่องสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อประกอบการพิจารณาเข้าสู่ขั้นตอนการจัดทำพระราช-บัญญัติสภาที่ปรึกษาฯ และนำเข้าสู่การพิจารณาของรัฐสภาด้วย

การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ ของรัฐบาล เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม - ๗ มีนาคม ๒๕๔๓ รัฐบาลได้เห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ ที่ผ่านการรับฟังความคิดเห็นจากภาคประชาชน โดยมีขั้นตอน ดังนี้ ๑) คณะกรรมการประสานงานสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งมีรองนายกรัฐมนตรี นายพิชัย รัตกุล เป็นประธาน มีมติเห็นชอบให้นำเสนอคณะรัฐมนตรี ๒) คณะรัฐมนตรีมีมติเห็นชอบในหลักการ เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ ๓) คณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจแก้ไขร่างพระราชบัญญัติฯ เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ - ๖ มีนาคม ๒๕๔๓ ๔) คณะรัฐมนตรี มีมติเห็นชอบในหลักการของร่างพระราชบัญญัติฯ เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๔๓





การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ ของสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม - ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๓ โดย วาระที่ ๑ สภาผู้แทนราษฎรรับหลักการ เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๓ วาระที่ ๒ แต่งตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ โดยมีนายสาวิตต์ โพธิวิหค เป็นประธาน นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์ เป็นกรรมาธิการและเลขานุการของคณะกรรมาธิการ และวาระที่ ๓ มีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาฯ

การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ ของวุฒิสภา เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม - ๑๖ กันยายน ๒๕๔๓ โดยวาระที่ ๑ วุฒิสภารับหลักการพร้อมข้อสังเกตจากวุฒิสภา วาระที่ ๒ แต่งตั้งคณะกรรมาธิการวิสามัญฯ โดยมี นายเจิมศักดิ์ ปิ่นทอง เป็นประธาน นายนิรันดร์ พิทักษ์วัชระเป็นกรรมาธิการและเลขานุการของคณะกรรมการวิสามัญฯ และวาระที่ ๓ มีมติเห็นชอบในร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาฯ

หลังจากนั้น สภาผู้แทนราษฎรได้ทำการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฯ ที่วุฒิสภาได้แก้ไขแล้ว และมีมติเห็นชอบ และนายกรัฐมนตรีได้นำร่างพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาฯ ขึ้นทูลเกล้าฯ ถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ทรงพระวินิจฉัยและทรงลงพระปรมาภิไธยประกาศใช้เป็นกฎหมาย ในวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๔๓ ทำให้พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาฯ มีผลบังคับใช้ในวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๓ จึงทำให้องค์กร “สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” ได้รับการจัดตั้งอย่างเป็นทางการ



และต่อมารัฐสภาได้ตราพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งเป็นการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๗ และมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๗ เป็นต้นมา

แต่อย่างไรก็ตามเมื่อเกิดการรัฐประหาร ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ได้ถูกยกเลิก แม้ว่าสภาที่ปรึกษาฯ เป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญที่ได้ถูกยกเลิกไปแล้วก็ตาม เนื่องจากสภาที่ปรึกษาฯ ได้มีพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ รองรับอีกชั้นหนึ่ง ดังนั้น สภาที่ปรึกษาฯ จึงยังคงทำหน้าที่ต่อไป

ส่วนที่ ๑

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ



องค์ประกอบของสภาที่ปรึกษาฯ

สภาที่ปรึกษาฯ ประกอบด้วยสมาชิกจำนวน ๙๙ คน ซึ่งได้รับเลือกจากบุคคลที่เป็นตัวแทนของกลุ่มในภาคเศรษฐกิจและกลุ่มในภาคสังคม ฐานทรัพยากรและผู้ทรงคุณวุฒิ ตามบัญชีท้ายพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาฯ พ.ศ. ๒๕๔๓ ประกอบด้วย

๑. กลุ่มในภาคเศรษฐกิจ มีจำนวน ๕๐ คน จากภาคการผลิตหลักของประเทศ ได้แก่

๑. การผลิตด้านการเกษตร	**จำนวน ๑๖ คน**
๒. การผลิตด้านการอุตสาหกรรม	**จำนวน ๑๗ คน**
๓. การผลิตด้านการบริการ	**จำนวน ๑๗ คน**

๒. กลุ่มในภาคสังคม ฐานทรัพยากร และผู้ทรงคุณวุฒิ มีจำนวน ๔๙ คน ได้แก่

กลุ่มในภาคสังคม	**จำนวน ๑๙ คน**
การพัฒนาชุมชน	๒ คน
การสาธารณสุข	๒ คน
การศึกษา ศิลปวัฒนธรรมและศาสนา	๔ คน
การพัฒนาและสงเคราะห์คนพิการ	๒ คน
การพัฒนาเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ	๔ คน
การพัฒนาแรงงาน	๔ คน
การคุ้มครองผู้บริโภค	๑ คน





กลุ่มในภาคฐานทรัพยากร **จำนวน ๑๖ คน**

ฐานทรัพยากร เช่น ที่ดิน ป่าไม้ แหล่งน้ำ ลุ่มน้ำ ทะเล อากาศ

หรือความหลากหลายทางชีวภาพ	๑๐ คน
การพัฒนาระบบการเกษตร	๔ คน
การพัฒนาระบบการอุตสาหกรรม	๑ คน
การพัฒนาระบบการบริการ	๑ คน

กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ **จำนวน ๑๔ คน**

การได้มาซึ่งสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ

สภาที่ปรึกษาฯ มีขั้นตอนและวิธีการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ตั้งแต่การกำหนดกลุ่มองค์กรที่มีสิทธิเสนอรายชื่อสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ที่ตั้งเป็นผู้แทนขององค์กรที่อยู่ในกลุ่มในภาคเศรษฐกิจ และกลุ่มในภาคสังคม ฐานทรัพยากร และผู้ทรงคุณวุฒิ องค์กรที่มีสิทธิเสนอรายชื่อสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ประกอบด้วย องค์กรที่เป็นนิติบุคคล และองค์กรอื่นๆ ที่มีกฎหมายรองรับให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล รวมทั้งองค์กรที่ไม่เป็นนิติบุคคลด้วย ซึ่งจะต้องมีการจัดองค์กรที่เข้มแข็ง มีความชัดเจนในเรื่องวัตถุประสงค์ กฎ ระเบียบในการบริหารงาน การบริหารและดำเนินกิจการที่ต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นองค์กรนิติบุคคลหรือไม่เป็นนิติบุคคลก็ตาม ดังนั้นกระบวนการสรรหาฯ จึงมีขั้นตอนที่ซับซ้อน และมีกระบวนการที่ต้องบริหารจัดการโดยละเอียดรอบคอบและเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย

หลักสำคัญของการดำเนินการสรรหาสมาชิกฯ มี ๒ ขั้นตอนใหญ่ ๆ ดังนี้

ขั้นตอนที่ ๑ การได้มาซึ่งคณะกรรมการสรรหาสมาชิกฯ และคณะอนุกรรมการ ๖ คณะ

พระราชบัญญัติกำหนดให้คณะกรรมการสรรหาฯ มีจำนวน ๒๑ คน โดยให้ประธานกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นประธานโดยตำแหน่ง และให้เลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นเลขานุการมี องค์ประกอบ ดังนี้

๑.๑ กรรมการซึ่งมาจากการเลือกกันเองและผู้แทนของสถาบัน ดังนี้

(๑) ปลัดกระทรวงทุกกระทรวงซึ่งเลือกกันเองให้เหลือจำนวน ๔ คน

(๒) อธิการบดีของสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นนิติบุคคลทุกแห่งเลือกกันเองให้เหลือจำนวน ๓ คน และอธิการบดีของสถาบันราชภัฏ และสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ทุกแห่งเลือกกันเองให้เหลือ ๑ คน

(๓) ผู้แทนสถาบันภาคการผลิต จำนวน ๔ คน ประกอบด้วย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ๑ คน ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ๑ คน ผู้แทนสมาคมธนาคารไทย ๑ คน และผู้แทนชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด ๑ คน

(๔) ผู้แทนสหภาพแรงงานซึ่งเลือกกันเองให้เหลือ ๑ คน

(๕) ผู้แทนองค์กรภาคเอกชนที่ดำเนินการโดยมิใช่เป็นการหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน จำนวน ๔ คน จากองค์กรที่มีวัตถุประสงค์หลัก ๔ ด้าน ดังนี้

(๕.๑) ด้านการพัฒนาชุมชนชนบท การพัฒนาชุมชนเมือง การจัดการทรัพยากร การจัดการสิ่งแวดล้อม การจัดการการเกษตรทางเลือก หรือการจัดการเทคโนโลยีที่เหมาะสม

(๕.๒) ด้านการพัฒนาชีวิตของเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ติดเชื้อเอดส์หรือผู้ป่วย

(๕.๓) ด้านสิทธิเสรีภาพของประชาชน สิทธิของผู้บริโภค การส่งเสริมประชาธิปไตย หรือการพัฒนา แรงงาน

(๕.๔) ด้านการสาธารณสุข การศึกษา หรือศิลปวัฒนธรรม

(๖) ผู้แทนองค์กรสื่อมวลชน จำนวน ๓ คน ซึ่งมาจากกิจการ ๓ ด้าน ได้แก่ ด้านหนังสือพิมพ์ ด้านวิทยุกระจายเสียง และด้านวิทยุโทรทัศน์ ซึ่งเลือกกันเองกิจการละ ๑ คน

ทั้งนี้ องค์กรภาคเอกชนตามข้อ (๕) และองค์กรสื่อมวลชนตามข้อ (๖) ต้องเป็นองค์กรที่มีฐานะเป็นนิติบุคคล

และได้ขึ้นทะเบียนไว้กับสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ก่อนครบกำหนด ๑๕ วัน นับแต่วันที่มีเหตุให้มีการเลือกสมาชิก ถ้าองค์กรใดมีวัตถุประสงค์หลักหลายด้านให้ขึ้นทะเบียนเพื่อใช้สิทธิเลือกในด้านใดด้านหนึ่งเท่านั้น ส่วนอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ คือ ทำหน้าที่พิจารณาสรรหาสมาชิกโดยกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการสรรหาสมาชิก วิธีการตรวจสอบคุณสมบัติผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นสมาชิกและแต่งตั้งคณะอนุกรรมการ ๖ คณะ ตามที่พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาฯ กำหนด

๑.๒ คณะอนุกรรมการ จำนวน ๖ คณะ ได้แก่ คณะอนุกรรมการการผลิตด้านการเกษตร คณะอนุกรรมการการผลิตด้านการอุตสาหกรรม คณะอนุกรรมการการผลิตด้านการบริการ คณะอนุกรรมการกลุ่มในภาคสังคม คณะอนุกรรมการกลุ่มในภาคฐานทรัพยากร และคณะอนุกรรมการกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ทำหน้าที่เสนอรายชื่อสมาชิกของกลุ่มนั้นๆ โดยแต่ละคณะประกอบด้วยอนุกรรมการ ๑๒ คน ซึ่งแต่งตั้งจากบุคคลที่เป็นผู้ดำเนินการ หรือมีความรู้ทางวิชาการเกี่ยวกับด้านนั้นๆ ที่มาจากภาคราชการ สถาบันการศึกษา สถาบันภาคการผลิต สหภาพแรงงาน องค์กรภาคเอกชนที่ไม่แสวงหาผลกำไรหรือรายได้ มาแบ่งปันกันและสื่อมวลชนกลุ่มละเท่าๆ กัน

ขั้นตอนที่ ๒ การสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ๙๙ คน

เมื่อคณะกรรมการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ และคณะอนุกรรมการได้กำหนดหลักเกณฑ์วิธีการสรรหาสมาชิก และวิธีการตรวจสอบคุณสมบัติผู้ที่ได้รับการเสนอชื่อเป็นสมาชิกแล้ว การสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ จะมีการดำเนินงานที่สำคัญต่อไปดังนี้

(๑) สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ สำรวจข้อมูลและจัดทำทำเนียบองค์กรทั้งที่เป็นนิติบุคคล และไม่เป็นนิติบุคคลทุกจังหวัดทั่วประเทศ

(๒) สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ จะประชาสัมพันธ์และเชิญชวนให้องค์กรต่างๆ สมัครเป็นองค์กร ผู้มีสิทธิเสนอรายชื่อสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ

(๓) องค์กรต่างๆ ยื่นใบสมัครเพื่อให้มีสิทธิเสนอรายชื่อบุคคลเป็นสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ พร้อมเสนอรายชื่อบุคคลซึ่งสมัครใจของกลุ่มนั้นๆ รวมทั้งเสนอรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิต่อคณะอนุกรรมการกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ ตามจำนวนที่คณะกรรมการสรรหาฯ กำหนด ทั้งนี้ การเสนอรายชื่อบุคคลที่เป็นตัวแทนของกลุ่มในภาคเศรษฐกิจ และกลุ่มในภาคสังคม ฐานทรัพยากร และผู้ทรงคุณวุฒิจะต้องเป็นไปโดยความสมัครใจ และต้องคำนึงถึงการกระจายบุคคลซึ่งเป็นตัวแทนไปตามภาค อาชีพ เพศ และขนาดของกิจการ

(๔) คณะอนุกรรมการฯ แต่ละคณะจะพิจารณาเสนอรายชื่อองค์กรที่มีคุณสมบัติและมีกิจกรรมที่เหมาะสม ให้เป็นองค์กรผู้มีสิทธิเสนอรายชื่อสมาชิกของกลุ่มนั้นๆ และสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ จะประกาศรายชื่อองค์กรผู้มีสิทธิเสนอรายชื่อสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ต่อสาธารณชน

(๕) คณะอนุกรรมการแต่ละคณะจะคัดเลือกบุคคลที่ได้รับการเสนอรายชื่อให้เหลือตามจำนวนที่คณะกรรมการสรรหาฯ กำหนด แต่ไม่น้อยกว่า ๓ เท่าของจำนวนสมาชิกที่จะพึงมีได้ตามที่

กำหนดสำหรับกลุ่มนั้นๆ และสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ จะประกาศรายชื่อบุคคลผู้มีสิทธิคัดเลือกกันเองต่อสาธารณชน

(๖) บุคคลที่ได้รับการคัดเลือกจากคณะอนุกรรมการของแต่ละกลุ่มจะประชุมเพื่อทำการคัดเลือกกันเองเพื่อให้ได้บุคคลผู้ที่จะเป็นสมาชิกตามจำนวนที่จะพึงมีได้สำหรับกลุ่มนั้นๆ ตามที่กำหนดไว้ในบัญชีท้ายพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาฯ และให้บุคคลผู้ได้รับคะแนนลำดับรองลงไป ๑๐ คนแรกของแต่ละกลุ่มนั้นๆ เป็นผู้ได้รับการบรรจุในรายชื่อสำรองของแต่ละกลุ่มนั้นๆ

(๗) สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ เสนอรายชื่อสมาชิกที่ได้รับการสรรหาต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อประกาศรายชื่อสมาชิกในราชกิจจานุเบกษาตามที่พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาฯ กำหนดไว้ และสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ จะประกาศรายชื่อสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ๙๙ คน ต่อสาธารณชน

ทั้งนี้ การคัดเลือกสมาชิกจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่มีเหตุให้มีการเลือกสมาชิก (สำหรับในวาระเริ่มแรกให้ดำเนินการเลือกสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๔๓) สมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ๙๙ คน มีวาระในการดำรงตำแหน่ง ๓ ปี นับแต่วันที่ประกาศรายชื่อในราชกิจจานุเบกษา และอาจได้รับเลือกใหม่ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันได้ไม่เกิน ๒ วาระ



กระบวนการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

คณะกรรมการสรรหา ๒๑ คน

(ประกอบด้วย ผู้แทนจากภาคราชการและองค์กรภาคประชาชนทุกภาคส่วน)

- กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการสรรหาฯ วิธีการตรวจสอบคุณสมบัติบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อเป็นสมาชิก โดยคำนึงถึงการกระจายบุคคล ซึ่งเป็นตัวแทนตามภาค อาชีพ เพศ และขนาดของกิจการ และแต่งตั้งคณะอนุกรรมการจำนวน ๖ คณะ

- การผลิตด้านการเกษตร
- การผลิตด้านการอุตสาหกรรม
- การผลิตด้านการบริการ
- กลุ่มในภาคสังคม
- กลุ่มในภาคฐานทรัพยากร
- กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ

คณะอนุกรรมการ ๖ คณะ คณะละ ๑๒ คน

- เสนอรายชื่อองค์กรผู้มีสิทธิเสนอรายชื่อบุคคลมาเป็นสมาชิก ทั้งที่เป็นนิติบุคคลและไม่เป็นนิติบุคคลก็ได้ ซึ่งองค์กรผู้มีสิทธิเสนอรายชื่อบุคคลจะเสนอรายชื่อได้ตามจำนวนที่คณะกรรมการสรรหาฯ กำหนด
- คัดเลือกบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อ ให้เหลือไม่น้อยกว่าสามเท่าของจำนวนสมาชิกที่พึงมีในแต่ละกลุ่ม

บุคคลที่ได้รับการคัดเลือกของแต่ละกลุ่ม มาประชุมคัดเลือกกันเอง ตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการสรรหาฯ กำหนดเพื่อให้ได้สมาชิกตามจำนวนที่พึงมีในแต่ละกลุ่ม ตามที่กำหนดไว้ในบัญชีท้าย พ.ร.บ.

(สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ เสนอรายชื่อต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษา)

สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีวาระการดำรงตำแหน่ง ๓ ปี นับตั้งแต่วันประกาศรายชื่อในราชกิจจานุเบกษา

อำนาจหน้าที่ของสภาที่ปรึกษาฯ

ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๘๙ และพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดอำนาจหน้าที่ของสภาที่ปรึกษาฯ ไว้ดังนี้

๑. ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐที่บัญญัติในหมวด ๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓

๑.๑ พิจารณาให้คำปรึกษาเพื่อเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี ในเรื่องที่คณะรัฐมนตรีขอคำปรึกษา

๑.๒ พิจารณาศึกษาเรื่องที่เห็นว่าสมควรกำหนดเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายด้านเศรษฐกิจและสังคม เพื่อจัดทำรายงานเป็นข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี

๑.๓ พิจารณาศึกษาเพื่อจัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ เพื่อเผยแพร่เป็นการทั่วไป

๒. ให้ความเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนอื่นตามที่กฎหมายกำหนดก่อนพิจารณาประกาศใช้

กรอบการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาฯ

๑. การเลือกประธานสภาและรองประธานสภา

การประชุมสภาครั้งแรก ให้สมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ เลือกกันเอง เป็นประธานสภา ๑ คน และรองประธานสภา ๒ คน คือ รองประธานสภาคนที่ ๑ และรองประธานสภาคนที่ ๒

๑.๑ อำนาจหน้าที่ของประธานสภา

- ดำเนินการประชุมและมีอำนาจออกคำสั่งใดๆ ตามความจำเป็นเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยในการประชุม
- ควบคุมและดำเนินกิจการของสภาให้เป็นไปตามข้อบังคับและมติของสภา
- เป็นผู้แทนสภาในกิจการที่เกี่ยวกับบุคคลภายนอก
- อำนาจและหน้าที่อื่นตามที่มีกฎหมายบัญญัติไว้

๑.๒ อำนาจหน้าที่ของรองประธานสภา

- รองประธานสภามีอำนาจและหน้าที่ช่วยประธานสภาในกิจการที่เป็นอำนาจหน้าที่ของประธานสภา หรือปฏิบัติการตามที่ประธานสภามอบหมาย

๒. การเปิดประชุมสภาที่ปรึกษาฯ

การประชุมสภาที่ปรึกษาฯ ต้องจัดให้มีขึ้นอย่างน้อยปีละ ๒ ครั้ง ในกรณีต่อไปนี้

๒.๑ คณะรัฐมนตรีขอให้สภาที่ปรึกษาฯ พิจารณาให้คำปรึกษาในปัญหาที่เกี่ยวกับสภาพเศรษฐกิจและสังคม






๒.๒ สภาที่ปรึกษาฯ พิจารณาเห็นสมควรให้ข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาหรือกรณีที่ส่งผลกระทบอย่างสำคัญต่อสภาพเศรษฐกิจและสังคมเป็นส่วนรวม

๒.๓ เพื่อให้ความเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนอื่นที่มีกฎหมายกำหนดให้เสนอแผนนั้นต่อสภาที่ปรึกษาฯ รวมถึงแผนอื่นที่คณะรัฐมนตรีเห็นสมควรขอความเห็นจากสภาที่ปรึกษาฯ ด้วย

๒.๔ เพื่อดำเนินกิจการภายในของสภาที่ปรึกษาฯ

๒.๕ สมาชิกเข้าชื่อกันตั้งแต่ ๒๕ คนขึ้นไปร้องขอให้เปิดประชุม

๓. การประชุมสภาที่ปรึกษาฯ

๓.๑ การประชุมสภาที่ปรึกษาฯ ต้องกระทำโดยเปิดเผย เว้นแต่คณะรัฐมนตรีจะขอให้ประชุมเป็นการลับ หรือสมาชิกร้องขอตามข้อบังคับ (มาตรา ๒๖ กำหนดให้สภาที่ปรึกษาฯ มีอำนาจตราข้อบังคับการประชุมและข้อบังคับอื่นที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่)

๓.๒ การประชุมสภาต้องมีสมาชิกมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกเท่าที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

๓.๓ ประธานสภาเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานสภาไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานสภาคนที่ ๑ ปฏิบัติหน้าที่แทน ถ้ารองประธานสภาคนที่ ๑ ไม่อยู่หรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานสภาคนที่ ๒ ปฏิบัติหน้าที่แทน

๓.๔ การลงมติของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก ถ้าคะแนนเสียงเท่ากันให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

๔. การเชิญบุคคลภายนอกมาให้ข้อมูล

๔.๑ สภาที่ปรึกษาฯ และคณะทำงานที่สภาแต่งตั้งอาจเชิญข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้ข้อเท็จจริง หรือแสดงความคิดเห็นหรือให้จัดส่งเอกสารหรือข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาได้ตามที่เห็นสมควร

๔.๒ ให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือราชการส่วนท้องถิ่น ให้ความร่วมมือแก่สภาที่ปรึกษาฯ และคณะทำงานที่สภาแต่งตั้ง

๔.๓ คณะรัฐมนตรีอาจมอบหมายให้บุคคลใดเข้าร่วมรับฟังการประชุมหรือชี้แจงแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมสภา ที่ปรึกษาฯ ได้ ยกเว้นการประชุมลับผู้ที่จะเข้าร่วมรับฟังการประชุมหรือชี้แจงแสดงความคิดเห็นได้ ต้องได้รับอนุญาตจากประธานในที่ประชุมก่อน

๕. หน่วยงานการสนับสนุนการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาฯ

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งเป็นส่วนราชการที่ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง ตามกฎหมายว่าด้วยการปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม และมีฐานะเป็นกรมอยู่ภายใต้บังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี มีหน้าที่สนับสนุนการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาฯ ดังนี้

๕.๑ สำรวจ ศึกษา และวิเคราะห์เรื่องที่จะต้องเสนอให้สภาที่ปรึกษาฯ พิจารณา



๕.๒ รับผิดชอบในงานธุรการของสภาที่ปรึกษาฯ

๕.๓ จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลงานและอุปสรรคในการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาฯ เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา

๕.๔ เป็นหน่วยงานทางวิชาการให้แก่สภาที่ปรึกษาฯ

๕.๕ ดำเนินการต่างๆ ในการเลือกสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ

๕.๖ ปฏิบัติการอื่นใดตามที่สภาที่ปรึกษาฯ มอบหมาย

โดยมีเลขาธิการสภาที่ปรึกษาฯ เป็นผู้ควบคุมดูแลทั่วไปในกิจการของสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ภายใต้การกำกับดูแลของประธานสภาที่ปรึกษาฯ

สมาชิกสภาที่ปรึกษา ฯ ชุดที่ ๒

(พ.ศ. ๒๕๔๘ - ปัจจุบัน)

กลุ่มภาคเศรษฐกิจ

กลุ่มการผลิตด้านการเกษตร



นายชาติชัย อุดมกิจมงคล



นายเมธัสสิทธิ์ อวิกาสุตานันท์



นายวิรัตน์ เอี่ยมเอื้อยุทธ



นายสุรศักดิ์ วานิชกิจ



นายจรูญ พงศาปาน



นายไมตรี วงศ์เลิศ



นางสาวนาฏฤทัย นิยมไทย



นายณัฏฐ์คเนศ นัชชาธิติพัทธ์



นายสุพจน์ พลบุตร



นายสุธรรม วิชชุไตรภพ



นายวิวัฒน์ งามดำรงค์



นายประยูร สงค์ประเสริฐ



นายปริญญา ศิริสารการ



นายสุวันชัย แสงสุขเอี่ยม



นายอุทัย สอนหลักทรัพย์



นายนิพนธ์ วงษ์ตระหง่าน

กลุ่มการผลิตด้านการอุตสาหกรรม



นายอรุณ นวลศรี



นายอนุวัฒน์ ธุมชัย



นายทวี เตชะธีราวัฒน์



นายกุลวัชร หงษ์คู



นายขจิต เจริญศิลป์



นางสาวปัทมา เจียจวบศิลป์



นายสำเภา วงศ์ทองเหลือ



นายแสงชัย เอกพัฒนพาณิชย์



นายประพัฒน์ โพธิวรคุณ



นายชวลิต นิ่มละออ



นายปรีชา ส่งวัฒนา



นายวิสุทธิ วิทยฐานกรณ์



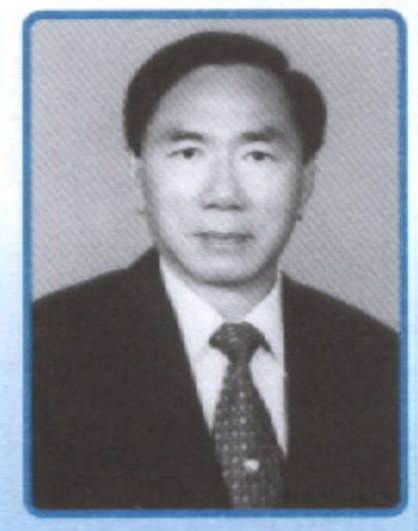
นายสมาน โอภาสวงศ์



นายสุทิน ภาศิวะมาศ



นายอโณทัย ฤทธิปัญญาวงศ์



นายสมศักดิ์ ถนอมวรสิน



นายสุรพล ว่องวัฒนโรจน์

กลุ่มการผลิตด้านการบริการ



นางภรณี ลีนุตพงษ์



นายชัชวาล ศรีวชิราวัฒน์



นายราชันย์ วีระพันธุ์



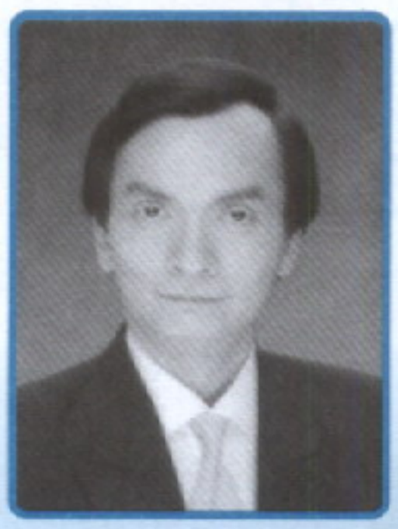
นายสงวน ลิ่วมโนมนต์



นายนิมิตร สัมพันธารักษ์



นายวันชัย วัฒนธาดากุล



นายธีรพันธ์ นาทีกาญจนลาภ



พลเอก คมกฤช ศรียะพันธ์



นายผดุงชาติ วิวัฒนานนท์



นายสวัสดิ์ แสงบางปลา



นายเกรียง วิศิษฏ์สรอรรถ



นายยุทธนา กาญจนวงศ์ชัย



นางใยอนงค์ ทิมสุวรรณ



นายสุธรรม จิตรานุเคราะห์



นางนิภาพร พุทธพงษ์



นายสมัคร เชาวภานันท์



นายโอกาส เตพละกุล

กลุ่มในภาคสังคม

กลุ่มการพัฒนาชุมชน



นายพิษณุนาท ศรีทะวงศ์



นางรัชนีภรณ์ คุปรัตน์

กลุ่มการสาธารณสุข



นางสุภาพร ถิ่นวัฒนากูล



นางสาวสุรีรัตน์ ตรีมรรคา

กลุ่มการศึกษา ศิลปวัฒนธรรมและศาสนา



นายสาโรช วัฒนสโรช



นายสมพร เทพสิทธา



นายสานิตย์ พลศรี



นายสนั่น อินทรประเสริฐ

กลุ่มการพัฒนาและสงเคราะห์คนพิการ

นายต่อพงษ์ เสลานนท์

นายวิริยะ นามศิริพงศ์พันธุ์

กลุ่มการพัฒนาเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ



นางยุวดี นิ่มสมบุญ



นายโคทม อารียา



นางเตือนใจ บุรพรัตน์



นายพิภพ ธงไชย

กลุ่มการพัฒนาแรงงาน



นายพนัส ไทยล้วน



นายประเทือง แสงสังข์



นายชาญยุทธ์ เจนธัญญารักษ์



นายอาภรณ์ สังขวัฒนะ

กลุ่มการคุ้มครองผู้บริโภค



นายประวิทย์ ลี่สถาพรวงศา

กลุ่มภาคฐานทรัพยากร

กลุ่มฐานทรัพยากร



ว่าที่ร้อยตรี สุรพล ดวงแข



นายไพโรจน์ พลเพชร



นายเพิ่มศักดิ์ มกราภิรมย์



นายธีรวัจน์ นามดวง



นายภาคภูมิ วิธานติรวัฒน์



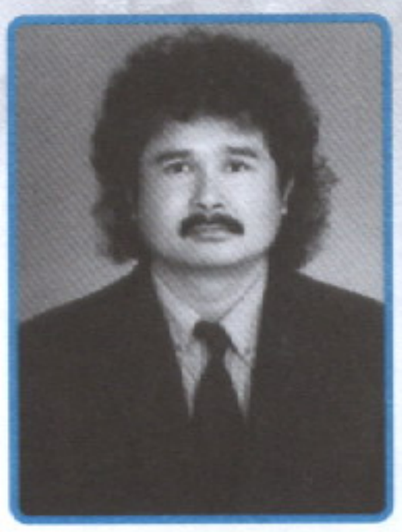
นายวีรวัธน์ ธีรประสาธน์



นายไวยิ่ง ทองบือ



นายสุกิจ ศิริภัทร์



นายหาญณรงค์ เยาวเลิศ



นายวิฑูรย์ เลี่ยนจำรูญ

กลุ่มการพัฒนาระบบการเกษตร



นายเจนวิทย์ ขวัญเพชร



นายทรงศักดิ์ ประจงจัด



นางนภาทิพย์ จรัสจิรกาล



นางสุมณฑา เหล่าชัย





กลุ่มการพัฒนาและสงเคราะห์คนพิการ



นายเธียรชัย มหาศิริ

กลุ่มการพัฒนาระบบการบริการ



นายวิสุทธิ์ เจตสันติ์

กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ



นายชวลิต อาคมธน



นายพจน์ สะเพียรชัย



นายพิสิฐ ลี้อาธรรม



นายวรพงษ์ รวิรัฐ



นายวิจิตร บุณยะโหตระ



นายสมควร รวิรัฐ



นายเนาวรุจน์ ปานเมทนี



นายบุญยงค์ เวชมณีศรี



ร้อยตรี วิจิตร อยู่สุภาพ









นายณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ



นายธวัช สุวุฒิกุล



นายมานิจ สุขสมจิตร



นายวรพล โสคติยานุรักษ์



นายชุมพล พรประภา

โครงสร้างการทำงานของสภาที่ปรึกษาฯ

- ประธานสภาที่ปรึกษาฯ
  - ที่ปรึกษาประธานสภาที่ปรึกษา ฯ
  - รองประธานสภาที่ปรึกษาฯ คนที่ ๑
  - รองประธานสภาที่ปรึกษาฯ คนที่ ๒
  - คณะทำงานสนับสนุนกิจการสภาที่ปรึกษา
    - คณะทำงานกิจการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
    - คณะทำงานงบประมาณ
    - คณะทำงานวิชาการ
    - คณะทำงานสื่อสารกับสังคม
  - คณะทำงานประจำ
    - ๑. คณะทำงานโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคม และพลังงาน
    - ๒. คณะทำงานเศรษฐกิจมหภาค การเงิน การคลัง
    - ๓. คณะทำงานอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม
    - ๔. คณะทำงานเศรษฐกิจภาคบริการ
    - ๕. คณะทำงานการกระจายรายได้
    - ๖. คณะทำงานการเกษตร อาหารและสหกรณ์
    - ๗. คณะทำงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
    - ๘. คณะทำงานการแรงงาน และสวัสดิการสังคม
    - ๙. คณะทำงานการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
    - ๑๐. คณะทำงานพัฒนาคุณภาพชีวิต สาธารณสุข และคุ้มครองผู้บริโภค
    - ๑๑. คณะทำงานด้านการยุติธรรม สิทธิมนุษยชน และธรรมาภิบาล
    - ๑๒. คณะทำงานการมีส่วนร่วม กระจายอำนาจ และสนับสนุนเครือข่าย
  - คณะทำงานเฉพาะกิจ

ส่วนที่ ๒

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ





ความเป็นมาและบทบาทหน้าที่ของสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ

พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ ตามมาตรา ๒๗ กำหนดให้สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีหน้าที่ดังนี้

(๑) สำรวจ ศึกษา และวิเคราะห์เรื่องที่จะต้องเสนอให้สภาที่ปรึกษาฯ พิจารณา

(๒) รับผิดชอบในงานธุรการของสภาที่ปรึกษาฯ

(๓) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลงานและอุปสรรคในการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาฯ เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา

(๔) เป็นหน่วยงานทางวิชาการให้แก่สภาที่ปรึกษาฯ

(๕) ดำเนินการต่างๆ ในการเลือกสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ

(๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่สภาที่ปรึกษาฯ มอบหมาย

โดยในบทเฉพาะกาลของพระราชบัญญัตินี้ กำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทำหน้าที่สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จนกว่า





จะมีการจัดตั้งสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และเมื่อครบสองปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาจัดตั้งสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อเป็นหน่วยงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว

ในระยะเริ่มแรก สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ มีการบริหารงานอยู่ภายในโครงสร้างสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และได้มีการเตรียมความพร้อม รวมทั้งเตรียมการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับองค์กรโดยคำนึงถึงความน่าเชื่อถือในการดำเนินงานอย่างเป็นกลางของสภาที่ปรึกษาฯ การออกแบบองค์กรสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ จึงได้มีการวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมของสภาที่ปรึกษาฯ พบว่ามีความหลากหลายซับซ้อน เพราะมีทั้งผู้แทนจากองค์กรภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาสังคมที่สภาที่ปรึกษาฯ จะต้องติดต่อประสานและดำเนินงานร่วมกันด้วยอย่างไม่สามารถหยุดนิ่งอยู่กับที่ได้ โดยองค์กรเหล่านี้จะมีการปรับเปลี่ยนตัวเองตลอดเวลา ทำให้สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ จึงต้องเป็นองค์กรที่ประกอบด้วยบุคลากรมีความรู้ ความสามารถและทักษะความชำนาญเฉพาะด้านระดับสูง สามารถจัดการกับสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วนี้ได้ ดังนั้น สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ จึงได้จัดโครงสร้างภายในของสำนักงานและมีการปรับปรุงให้เหมาะสมกับภารกิจและเป็นไปตามบทบัญญัติ มาตรา ๒๗ รวม ๓ ครั้ง คือ





ครั้งแรก เป็นการกำหนดโครงสร้างภายในพร้อมบทบาทหน้าที่ แบ่งออกเป็น ๔ กลุ่มภารกิจ ประกอบด้วย กลุ่มภารกิจนโยบายสาธารณะ กลุ่มภารกิจเครือข่ายและการสื่อสาร กลุ่มภารกิจอำนวยการประชุม และกลุ่มภารกิจอำนวยการกลางและสารสนเทศ

ครั้งที่สอง ในปี ๒๕๔๕ เป็นการปรับปรุงโครงสร้างเพื่อรองรับภารกิจที่เพิ่มขึ้น โดยแบ่งเป็น ๗ สำนัก ๑ กลุ่มงาน และ ๑ หน่วยงาน ประกอบด้วย สำนักอำนวยการกลาง สำนักนโยบายสาธารณะ ๑ (ด้านเศรษฐกิจ) สำนักนโยบายสาธารณะ ๒ (ด้านสังคม) สำนักบริหารประชุม สำนักบริหารจัดการระบบสารสนเทศ สำนักประชาสัมพันธ์และห้องสมุด สำนักประสานเครือข่ายภาคประชาชน กลุ่มงานสังเคราะห์ยุทธศาสตร์ และหน่วยตรวจสอบภายใน

ครั้งที่สาม ในปี ๒๕๔๘ จากที่สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ดำเนินการรองรับภารกิจของสภาที่ปรึกษาฯ ชุดที่ ๑ มาตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ สภาที่ปรึกษาฯ ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับโครงสร้างของสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ โดยเป็นความเห็นที่สอดคล้องกับข้อศึกษาวิจัยของโครงการจัดทำโครงสร้างสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ระบบงาน พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่าย และระเบียบของสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ซึ่งมีศูนย์บริการวิชาการแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเป็นที่ปรึกษา และความเห็นของสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ที่ได้จากการระดมความเห็นจากเจ้าหน้าที่ทุกระดับ มีความเห็นว่า

สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ควรปรับปรุงโครงสร้างให้สามารถรองรับภารกิจได้เหมาะสมมากยิ่งขึ้น ประกอบด้วย ๔ สำนัก ดังนี้

๑. สำนักบริหารกลาง รับผิดชอบภารกิจด้านการบริหารจัดการสำนักงานฯ

๒. สำนักกิจการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รับผิดชอบภารกิจด้านการสนับสนุนกิจการของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๓. สำนักวิชาการ รับผิดชอบภารกิจด้านวิชาการของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๔. สำนักส่งเสริมและประสานการมีส่วนร่วมองค์กรเครือข่าย รับผิดชอบภารกิจเกี่ยวกับการประสานความร่วมมือและการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ

การปรับปรุงโครงสร้างสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ครั้งนี้ เป็นการปรับปรุงโครงสร้างที่ค่อนข้างชัดเจนเป็นรูปธรรม ที่ทำให้มีความพร้อมจัดการสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ตอบสนองการทำงานของสภาที่ปรึกษาฯ ได้เป็นอย่างดีในระดับหนึ่ง และเป็นพื้นฐานในการจัดโครงสร้างในระยะต่อมาอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบมากยิ่งขึ้น

ต่อมาพระราชบัญญัติสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๔๗ กำหนดให้







สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นส่วนราชการมีฐานะเป็นกรม ไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง และอยู่ในบังคับบัญชาของนายกรัฐมนตรี โดยในการปฏิบัติราชการและบริหารจัดการสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินั้น ให้ได้รับงบประมาณและทรัพยากรต่างๆ อย่างพอเพียง มีความยืดหยุ่นคล่องตัว สอดคล้องกับแนวคิดการปฏิรูประบบราชการใหม่ และให้สามารถออกระเบียบปฏิบัติราชการเป็นของหน่วยงานได้ตามที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนด ทั้งนี้ โดยมีเลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นผู้ควบคุมดูแลโดยทั่วไป ซึ่งกิจการของสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ภายใต้การกำกับดูแลของประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามที่กฎหมายกำหนด สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ จึงดำเนินการจัดทำร่างกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ซึ่งคณะกรรมการพัฒนาโครงสร้างระบบราชการของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้มีมติเห็นชอบให้โครงสร้างสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ แบ่งเป็น ๔ สำนัก และ ๑ หน่วย ได้แก่ สำนักบริหารกลาง สำนักกิจการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักวิชาการ สำนักส่งเสริมและประสานการมีส่วนร่วมองค์กรเครือข่าย และหน่วยตรวจสอบภายใน ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ชุดที่ ๑ และข้อศึกษาวิจัยของที่ปรึกษาโครงการจัดทำโครงสร้างสำนักงาน ระบบงาน พระราชกฤษฎีกาค่าใช้จ่าย และระเบียบของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังกล่าว



วิสัยทัศน์ พันธกิจ และยุทธศาสตร์ของสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ดำเนินการศึกษาวิเคราะห์และกำหนดวิสัยทัศน์ และพันธกิจของสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ รวมทั้งยุทธศาสตร์ของสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ซึ่งสอดคล้องกับโครงสร้างและกรอบอัตรากำลังของสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ในปัจจุบันตามรายละเอียด ดังนี้

๑. วิสัยทัศน์ (Vision) สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ เป็นหน่วยงานชั้นนำในการสนับสนุนงานของสภาที่ปรึกษาฯ ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญฯ ด้วยหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๒. พันธกิจ (Mission)

พันธกิจที่ ๑ : สนับสนุนการดำเนินงานตามภารกิจของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

พันธกิจที่ ๒ : พัฒนาระบบการดำเนินการต่างๆ ในการเลือกสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้มีประสิทธิภาพ เป็นธรรม และมีความโปร่งใส





พันธกิจที่ ๓ : พัฒนาระบบการบริหารจัดการ ระบบการบริหารทรัพยากรมนุษย์ ระบบการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและระบบการบริหารงบประมาณของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้มีศักยภาพสามารถรองรับภารกิจของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๓. ประเด็นยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ : การพัฒนาศักยภาพและเพิ่มขีดความสามารถของหน่วยงาน เพื่อการสนับสนุนการทำงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ : การเพิ่มขีดความสามารถและศักยภาพของบุคลากรให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้และเอื้ออาทรซึ่งกันและกัน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ : การพัฒนาระบบงานของหน่วยงานตามหลักการบริหารจัดการที่ดี

ยุทธศาสตรที่ ๔ : การสร้างกลไกการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชนเพื่อสนับสนุนการทำงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

การจัดโครงสร้างและอัตรากำลัง ของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

โครงสร้าง

การจัดโครงสร้างสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ดำเนินการตามพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ และกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการสำนักงานภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙ ได้แบ่งส่วนราชการและอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) สำนักบริการกลาง

(๒) สำนักกิจการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๓) สำนักวิชาการ

(๔) สำนักส่งเสริมและประสานการมีส่วนร่วมองค์กรเครือข่าย

สำนักบริการกลาง มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับราชการทั่วไปของสำนักงานและราชการที่มิได้แยกให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการใดโดยเฉพาะ อำนาจหน้าที่ดังกล่าวให้รวมถึง

(ก) ดำเนินการเกี่ยวกับงานสารบรรณของสำนักงาน งานบริหารทั่วไปรวมทั้งงานช่วยอำนวยการของสำนักงาน

(ข) ดำเนินการเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี การงบประมาณ การพัสดุ อาคารสถานที่ ยานพาหนะ และการรักษาความปลอดภัยของสำนักงาน



(ค) ดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาระบบงาน การบริหารงานบุคคล การพัฒนาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของสำนักงาน

(ง) ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และรองประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(จ) ประชาสัมพันธ์เผยแพร่กิจการ ความรู้ ความก้าวหน้าและผลงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและของสำนักงาน

(ฉ) ดำเนินการเกี่ยวกับงานบริการสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(ช) ดำเนินการเกี่ยวกับงานนิติกรรมและสัญญา งานเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางแพ่ง อาญา งานคดีปกครองและงานคดีอื่นที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน

(ซ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือได้รับมอบหมาย

สำนักกิจการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(ก) ปฏิบัติงานในฐานะฝ่ายเลขานุการของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(ข) ปฏิบัติงานในฐานะฝ่ายเลขานุการของคณะทำงานด้านต่างๆ ที่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแต่งตั้ง

(ค) ศึกษา วิเคราะห์ รวบรวม และกลั่นกรองข้อมูลเพื่อประกอบการพิจารณาของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และของคณะทำงานต่างๆ ที่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแต่งตั้ง

(ง) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

สำนักวิชาการ มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(ก) ศึกษา วิเคราะห์ เพื่อจัดทำข้อมูลในการกำหนดนโยบาย แผนยุทธศาสตร์ และกลยุทธ์ จัดทำแผนงาน โครงการ รวมทั้งแผนปฏิบัติการของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(ข) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานที่เกิดจากการให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(ค) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลงานและอุปสรรคในการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาเศรษบกิจและสังคมแห่งชาติเพื่อนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา

(ง) ศึกษา วิเคราะห์ และวิจัยด้านวิชาการเพื่อใช้ในกิจการของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และของสำนักงาน

(จ) พัฒนาและบริหารจัดการเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศและระบบงานห้องสมุด

(ฉ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

สำนักส่งเสริมและประสานการมีส่วนร่วมองค์กรเครือข่าย มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(ก) ศึกษา วิเคราะห์ และจัดวางระบบ เพื่อพัฒนาฐานข้อมูลขององค์กรกลุ่มในภาคเศรษฐกิจ ภาคสังคม และภาคฐานทรัพยากร

(ข) ประสานและเชื่อมโยงกับองค์กรเครือข่ายทั้งภาครัฐและภาคเอกชน เพื่อรวบรวมข้อมูลพื้นฐานขององค์กร

(ค) ศึกษา วิเคราะห์ เพื่อสะท้อนประเด็นปัญหาเศรษฐกิจและสังคมจากองค์กรเครือข่ายภาคประชาชนและหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐ และภาคเอกชน เพื่อเสนอต่อสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(ง) ปฏิบัติงานในฐานะฝ่ายเลขานุการในการดำเนินการเกี่ยวกับการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(จ) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย



หน่วยตรวจสอบภายใน ทำหน้าที่หลักในการตรวจสอบการดำเนินงานภายในสำนักงาน และสนับสนุนการปฏิบัติงานของสำนักงาน โดยรับผิดชอบงานขึ้นตรงต่อเลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

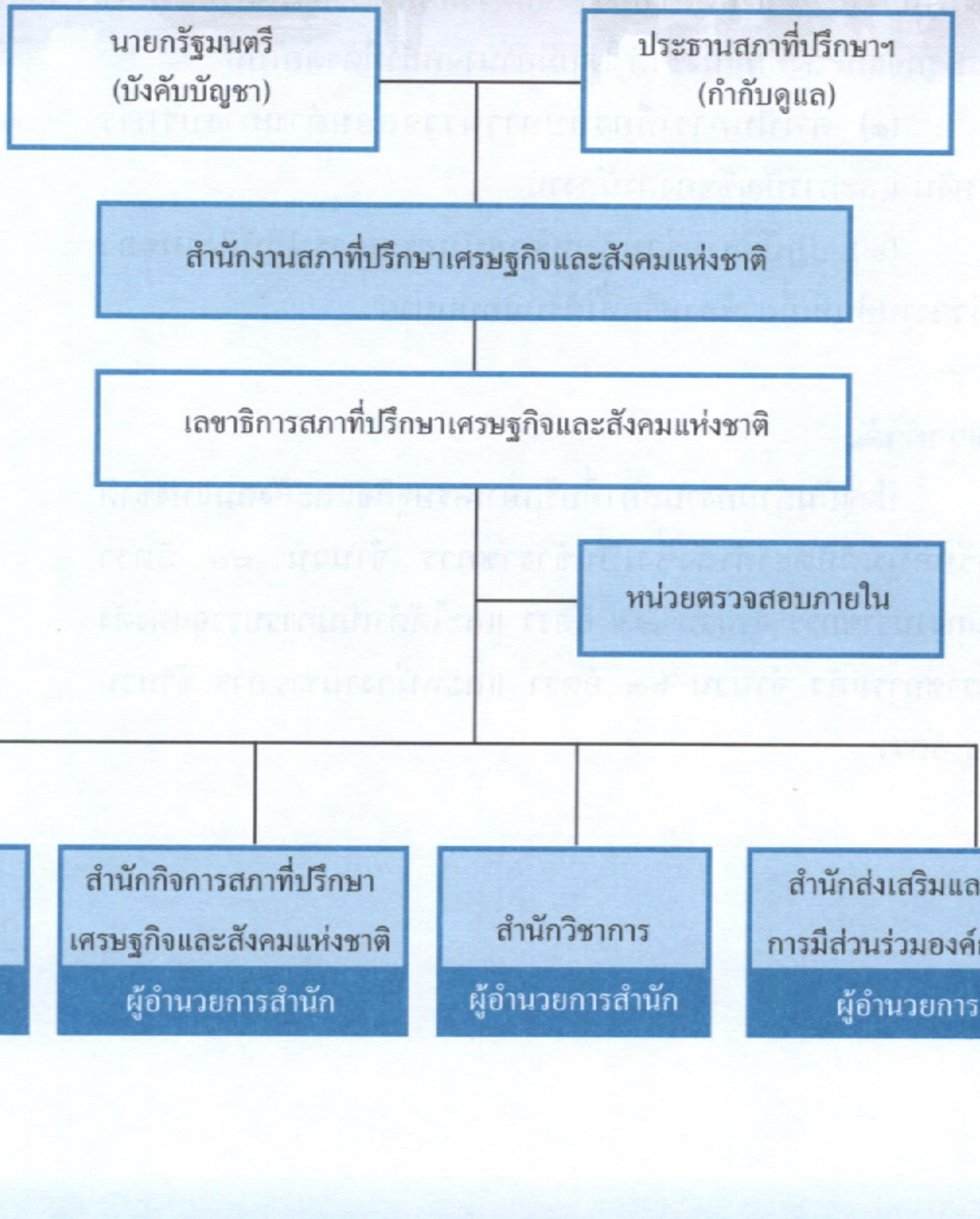
(๑) ดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจสอบด้านการบริหารการเงิน และการบัญชีของสำนักงาน

(๒) ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย

อัตรากำลัง

ปัจจุบันสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้รับอนุมัติอัตรากำลังซึ่งเป็นข้าราชการ จำนวน ๘๐ อัตรา พนักงานราชการ จำนวน ๗๕ อัตรา และได้ดำเนินการบรรจุแต่งตั้งข้าราชการแล้ว จำนวน ๖๓ อัตรา และพนักงานราชการ จำนวน ๗๕ อัตรา

โครงสร้างสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ





งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๙

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้รับงบประมาณประจำปี ๒๕๔๙ จำนวน ๒๑๔,๐๑๘,๒๐๐.๐๐ บาท (สองร้อยสิบสี่ล้านหนึ่งหมื่นแปดพันสองร้อยบาทถ้วน) ซึ่งเป็นงบประมาณสำหรับการดำเนินงาน ดังนี้

รายการ	ได้รับปี ๒๕๔๙
สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	
งบปกติ	
งบดำเนินงานคณะทำงาน	๑๙,๕๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
ค่าเบี้ยประชุม	๑๖,๑๔๙,๘๐๐.๐๐ บาท
ค่าใช้จ่ายเดินทางไปราชการ	๑๒,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
ค่ารับรอง	๓๘๐,๐๐๐.๐๐ บาท
ค่าจัดสัมมนาประจำปี	๑,๙๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
งบวิจัย	
การศึกษาวิจัย	๕๒,๘๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
รวม	**๑๐๒,๗๒๙,๘๐๐.๐๐ บาท**
สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	
งบปกติ	
เงินเดือนและค่าจ้างชั่วคราว	๒๘,๐๕๖,๐๐๐.๐๐ บาท
ค่าตอบแทนการปฏิบัติงานนอกเวลา	๘๒๙,๒๐๐.๐๐ บาท
ค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรม	๔,๕๑๓,๐๐๐.๐๐ บาท
ค่าสำรวจข้อมูลพื้นที่	๒,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท





ค่าใช้จ่ายในการประชาสัมพันธ์	๕,๓๕๕,๐๐๐.๐๐ บาท
ค่าเช่าทรัพย์สิน	๑๔,๕๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
ค่าจ้างเหมาบริการ	๒,๒๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
ค่าวัสดุสำนักงานและ	๑,๓๔๐,๐๐๐.๐๐ บาท
ค่าซ่อมแซมครุภัณฑ์	
ค่าครุภัณฑ์	๒,๖๙๕,๒๐๐.๐๐ บาท
ค่าสัมมนาวิชาการเครือข่าย	๔,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
ค่าสาธารณูปโภค	๓,๖๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
ค่าตอบแทนเหมาจ่ายการจัดหารถ	๑,๔๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
ประจำตำแหน่ง	
ค่าตอบแทนพิเศษผู้เชี่ยวชาญ	๙,๖๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
ค่าเช่าบ้านข้าราชการ	๒๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
งบวิจัย	
การศึกษาวิจัย	๓๑,๐๐๐,๐๐๐.๐๐ บาท
รวม	**๑๑๑,๒๘๘,๔๐๐.๐๐ บาท**
รวมทั้งสิ้น	**๒๑๔,๐๑๘,๒๐๐.๐๐ บาท**



ผลการใช้จ่ายงบประมาณประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๙

งบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๔๙ สำนักงานฯ มีการใช้จ่ายงบประมาณไปทั้งสิ้น จำนวน ๑๑๖,๙๖๑,๖๐๐.๓๐ บาท (หนึ่งร้อยสิบหกล้านเก้าแสนหกหมื่นหนึ่งพันหกร้อยบาทสามสิบสตางค์) เงินกันไว้เบิกเหลื่อมปี จำนวน ๘๒,๘๗๙,๖๙๙.๘๑ บาท (แปดสิบสองล้านแปดแสนเจ็ดหมื่นเก้าพันหกร้อยเก้าสิบเก้าบาทแปดสิบเอ็ดสตางค์) จึงมีงบประมาณคงเหลือ จำนวน ๑๔,๑๗๖,๘๙๙.๘๙ บาท (สิบสี่ล้านหนึ่งแสนเจ็ดหมื่นหกพันแปดร้อยเก้าสิบเก้าบาทแปดสิบเก้าสตางค์) ซึ่งสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ได้ส่งคืนสำนักงบประมาณรายละเอียดตามรายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่าย โดยใช้แบบฟอร์มที่รายงานต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
รายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่าย
ตั้งแต่ต้นปีถึงสิ้นเดือนกันยายน ๒๕๔๙

ปีงบประมาณ ๒๕๔๙

รายการ	งบประมาณรายจ่าย			เงินประจำงวด				
	เพิ่ม	ลด	คงเหลือ	เพิ่ม	ผูกพัน	กันไว้เบิก	เบิก	คงเหลือ
แผนงบประมาณ : พัฒนาระบบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมและสร้างความเข้มแข็งให้กระบวนการประชาสังคม								
๑. งบบุคลากร	๒๘,๐๕๖,๐๐๐.๐๐						๒๖,๓๑๖,๖๖๕.๕๙	๑,๗๓๙,๓๓๔.๔๑
๒. งบดำเนินงาน	๙๙,๔๖๗,๐๐๐.๐๐	๗,๔๔๔,๓๒๙.๔๕				๑๔,๖๙๔,๐๓๔.๘๑	๗๒,๙๒๓,๑๔๐.๙๔	๔,๔๐๕,๔๙๔.๘๐
๓. งบลงทุน	๒,๖๙๕,๒๐๐.๐๐			๒,๒๖๓,๓๑๙.๔๕		๒,๒๙๒,๒๗๐.๐๐	๒,๒๐๒,๒๙๗.๔๖	๔๖๓,๙๕๑.๙๙
๔. งบรายจ่ายอื่น	๘๓,๘๐๐,๐๐๐.๐๐			๕,๑๘๑,๐๑๐.๐๐		๖๕,๘๙๓,๓๙๕.๐๐	๑๕,๕๑๙,๔๙๖.๓๑	๗,๕๖๘,๑๑๘.๖๙
รวม	๒๑๔,๐๑๘,๒๐๐.๐๐	๗,๔๔๔,๓๒๙.๔๕		๗,๔๔๔,๓๒๙.๔๕	-	๘๒,๘๗๙,๖๙๙.๘๑	๑๑๖,๙๖๑,๖๐๐.๓๐	๑๔,๑๗๖,๘๙๙.๘๙

หมายเหตุประกอบรายงานฐานะเงินงบประมาณรายจ่าย
ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๙

๑. งบบุคลากรที่เบิกจ่าย จำนวน ๒๖,๓๑๖,๖๖๕.๕๙ บาท แยกเป็นการเบิกจ่ายดังนี้

ประเภทรายจ่าย	จำนวนเงิน
เงินเดือน	๑๗,๓๙๙,๐๐๔.๐๐
ค่าจ้างชั่วคราว	๑,๒๘๑,๙๕๐.๐๐
ค่าจ้างพนักงานราชการ	๖,๓๙๕,๘๔๓.๖๕
ค่าตอบแทนพนักงานราชการ	๑,๒๓๙,๘๖๗.๙๔
รวม	๒๖,๓๑๖,๖๖๕.๕๙

หมายเหตุ ยอดการเบิกในรายงานตามระบบ GFMIS มียอดผลต่างงบบุคลากร จำนวน ๗๑๙,๐๙๗.๐๐ บาท เนื่องจากการเบิกเงินเดือนในเดือนตุลาคม ๒๕๔๘ ในระบบ GFMIS ไม่มีการออกรายงานการเบิกจำนวน ๑๔๖,๖๐๗.๐๐ บาท และการเบิกค่าจ้างชั่วคราวในเดือนตุลาคม ๒๕๔๘ ในระบบ GFMIS ไม่มีการออกรายงานการเบิกจำนวน ๕๗๒,๔๙๐.๐๐ บาท





๒. งบดำเนินงานที่เบิกจ่าย จำนวน ๗๒,๙๒๓,๑๔๐.๙๔ บาท แยกเป็นการเบิกจ่ายดังนี้

ประเภทรายจ่าย	จำนวนเงิน
ค่าตอบแทน	๑๔,๖๐๖,๕๑๙.๗๖
ค่าใช้สอย	๔๗,๔๙๑,๕๕๘.๕๘
ค่าวัสดุ	๓,๙๕๑,๑๐๑.๒๓
ค่าสาธารณูปโภค	๓,๘๗๓,๙๖๑.๓๗
รวม	**๗๒,๙๒๓,๑๔๐.๙๔**

หมายเหตุ ยอดการเบิกในรายงานตามระบบ GFMIS มียอดผลต่างงบดำเนินงานจำนวน ๑,๐๒๘,๕๐๒.๘๔ บาท เนื่องจากการเบิกจ่ายในเดือนตุลาคม ๒๕๔๘ ในระบบ GFMIS ไม่มีการออกรายงานการเบิกจ่าย จำนวน ๔ ฎีกา เป็นเงิน ๑,๐๒๘,๕๐๒.๘๔ บาท

๓. ยอดคงเหลืองบรายจ่ายอื่น มีผลแตกต่างจำนวน ๒๖๒,๕๐๐.๐๐ บาท เนื่องจากในระบบ GFMIS ค่าจ้าง โครงการวิจัยการเสริมสร้างความเข้มแข็งและยกระดับมาตรฐานวิชาชีพด้านบริการเพื่อเพิ่มขีดความสามารถแข่งขันในตลาดโลก ส (จ) ๓๐/๒๕๔๙ ตาม PO ๔๐๐๐๒๗๖๙๔๐ มียอดมากกว่าจำนวน ๒๖๒,๕๐๐.๐๐ บาท







ส่วนที่ ๓

ผลการดำเนินงาน ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ในปีงบประมาณ ๒๕๔๙

(ตุลาคม ๒๕๔๘ - กันยายน ๒๕๔๙)





ผลการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในปีงบประมาณ ๒๕๔๙ (ตุลาคม ๒๕๔๘ - กันยายน ๒๕๔๙)

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นองค์กรซึ่งมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม และให้ความเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนอื่นที่มีกฎหมายกำหนดให้เสนอแผนนั้นต่อสภาที่ปรึกษาฯ ก่อนพิจารณาประกาศใช้ ทั้งนี้ หน้าที่ดังกล่าวเพื่อเป็นการสนับสนุนให้รัฐดำเนินการได้ตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐที่กำหนดไว้ในหมวด ๕ แห่งรัฐธรรมนูญ

ในปีงบประมาณ ๒๕๔๙ นี้ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้เสนอความเห็นและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี จำนวน ๘ เรื่อง ประกอบด้วย

๑) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ “การจัดระบบการจ้างแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองสัญชาติ พม่า ลาว และกัมพูชา” (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙)

๒) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ “การเจรจาจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรี (FTA) ระหว่างประเทศไทยกับประเทศสหรัฐอเมริกา” (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๙)

๓) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ “นโยบายการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการรักษาของสถานพยาบาลของรัฐในด้านสิทธิมนุษยชน” (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๙)

๔) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ “โครงการรถไฟฟ้า ๓ สายทาง (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙)

๕) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ “การติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษาตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ” (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๙)

๖) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ “การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากดินถล่มและน้ำป่าไหลหลากในจังหวัดอุตรดิตถ์ สุโขทัย แพร่ น่าน และลำปาง” (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๙)

๗) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ “การอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา” (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๙)





๙) ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ “ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๔) ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” (เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๙)

รายละเอียดของความเห็นทั้ง ๙ เรื่อง และการดำเนินงานของคณะรัฐมนตรีที่ได้พิจารณาความเห็นของสภาที่ปรึกษาฯ ในแต่ละเรื่องมีดังต่อไปนี้ (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๙)





๑. ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ

“การจัดระบบการจ้างแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง สัญชาติ พม่า ลาว และกัมพูชา”

(เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙)











๑. ความเป็นมา

จากการที่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรมของไทย ประสบปัญหาการขาดแคลนแรงงาน เพื่อรองรับการผลิต โดยเฉพาะอุตสาหกรรมอาหารที่ประสบปัญหาการขาดแคลนแรงงานจำนวนมาก





ในขณะที่แรงงานไทยเองไม่นิยมที่จะทำงานในอุตสาหกรรมนี้ ผู้ประกอบการจึงต้องจ้างแรงงานต่างด้าวเพื่อทำงานดังกล่าว โดยแรงงานส่วนใหญ่ จะเป็นแรงงานสัญชาติ พม่า ลาว และกัมพูชา ซึ่งการว่าจ้างแรงงานต่างด้าวเข้ามาทำงานในประเทศไทยนั้น

ผู้ประกอบการจะต้องทำให้ถูกต้องตามกฎหมาย โดยนายจ้างต้องเป็นผู้ออกเงินค้ำประกันให้แก่รัฐ หากแรงงานต่างด้าวหลบหนีจึงทำให้ขาดสภาพคล่องทางการเงินและความเสี่ยงในการสูญเสียเงินค้ำประกันกรณีแรงงานต่างด้าวหลบหนี อีกด้วย

คณะทำงานการแรงงานและสวัสดิการสังคม ตระหนักถึงปัญหาของผู้ประกอบการในเรื่องการขาดแคลนแรงงาน ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อภาคเศรษฐกิจของประเทศไทย และปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง ยังส่งผลต่อความมั่นคงภายในประเทศ

๒. การดำเนินการของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยคณะทำงานแรงงานและสวัสดิการสังคม ได้ดำเนินการจัดสัมมนาการรับฟังความเห็นเกี่ยวกับมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง “มาตรการและแนวทางการดำเนินการจัดระบบแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง” โดยมีผู้เข้าร่วมสัมมนาจากกลุ่มผู้ใช้แรงงานจากภาคอุตสาหกรรม กลุ่มผู้ใช้แรงงานภาคการเกษตร และกลุ่มผู้ใช้แรงงานภาคบริการร่วมกันระดมสมอง และสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาและผลกระทบตลอดจนแนวทางการแก้ไขต่างๆ เช่น

- **กลุ่มการใช้แรงงานในภาคอุตสาหกรรม**

  - ปัญหาการขาดแคลนแรงงานที่แท้จริง ไม่ใช่เรื่องแรงงานต่างด้าวแต่เนื่องมาจากอัตราค่าจ้างแรงงานที่ต่ำเกินไป

- เจ้าหน้าที่ภาครัฐบางหน่วยงานมีการแสวงหาผลประโยชน์ โดยส่งเสริมให้มีการจ้างแรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย

- การเก็บค่าประกันแรงงานต่างด้าวตามมติคณะรัฐมนตรีสูงเกินไป ทำให้ผู้ประกอบการเกิดความเดือดร้อน

- การย้ายงาน หรือการหลบหนีของแรงงานต่างด้าว ทำให้นายจ้างเดิมสูญเสียเงินประกันจึงทำให้นายจ้างไม่อยากปฏิบัติตามกฎหมาย

■ **แนวทางการแก้ไข**

- รัฐควรทบทวนมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง การจัดระบบการจ้างแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองสัญชาติ พม่า ลาว และกัมพูชา กรณีการเก็บค่าประกันแรงงานต่างด้าว

- ให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้มีส่วนร่วมในการกำหนดมาตรการต่างๆ เช่น ควรมีการจัดตั้ง “คณะกรรมการแรงงานแห่งชาติ”

- ควรมีการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวเสรีขึ้นใหม่อีกครั้ง โดยมีระยะเวลาที่เหมาะสมสามารถจดทะเบียนให้ได้ทันทั้งหมด และไม่กวาดล้างแรงงานต่างด้าวก่อนการจดทะเบียนแรงงานต่างด้าว

- การจดทะเบียนแรงงานต่างด้าวที่มีอยู่ในประเทศให้ถูกต้อง ซึ่งจะทำให้แรงงานเหล่านั้นได้รับการตรวจสุขภาพเพื่อป้องกันปัญหาด้านสาธารณสุขของประเทศได้

- รัฐควรรับผิดชอบจัดหาแรงงานต่างด้าวให้เพียงพอ

- ควรมีการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวตลอดทั้งปี

- ควรมีระบบการควบคุมการย้ายงานและการหนีงาน เช่น มีระบบเว็บไซต์ ใส่หมายเลขประจำตัว ๑๓ หลัก เพื่อให้สามารถติดตามแรงงานต่างด้าวได้



- **กลุ่มการใช้แรงงานภาคการเกษตร**

- เมื่อมีมาตรการบังคับใช้กับการผลิตภาคการเกษตร ทั้งขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดย่อม ผู้ประกอบการไม่มีเงินทุนเพียงพอที่จะประกันตนสำหรับผู้ใช้แรงงานต่างด้าว

- มาตรการที่บังคับใช้กำหนดโดยรัฐเพียงฝ่ายเดียว ภาคประชาชน และผู้มีส่วนได้เสียไม่ได้มีส่วนร่วม

- มาตรการขาดความชัดเจนในการบังคับใช้กับแรงงานต่างด้าวแต่ละประเภท

<u>ผลกระทบ</u>

- ขาดแรงงานในการทำกิจการโดยทันที ธุรกิจการผลิตทางการเกษตรหลายประเภทต้องหยุดกิจการ เมื่อมาตรการดังกล่าวบังคับใช้

■ แนวทางการแก้ไข

- ขอให้ทบทวนมาตรการที่ออกมา โดยให้ทุกขั้นตอนผ่านกระบวนการเวทีสาธารณะ โดยการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชนและผู้มีส่วนได้เสีย

- การขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าวควรใช้ระเบียบและอัตราเดิมไปก่อน จนกว่าผลการทบทวนมาตรการใหม่จะแล้วเสร็จ ซึ่งผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชนและผู้เกี่ยวข้อง

- รัฐควรเร่งหาแรงงานถูกกฎหมายมาทดแทน

- เสนอให้มีการจัดตั้งศูนย์บริหารจัดการแรงงานต่างด้าวเป็นลักษณะ one stop service ในท้องที่ที่มีแรงงานต่างด้าวจำนวนมาก

- เสนอให้รัฐมีการคิดค้นเทคโนโลยีเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้เกษตรกรได้ใช้ทดแทนแรงงานในการผลิตภาคการเกษตรทุกประเภท

- รัฐบาลจะต้องมีนโยบายระหว่างประเทศที่ชัดเจนร่วมกัน เพื่อแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าว

- **กลุ่มการใช้แรงงานในภาคบริการ**

- ขาดแคลนแรงงานระดับต่ำ เนื่องจากคนไทยไม่สนใจงานด้านนี้

- หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบในเรื่องแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองโดยผิดกฎหมาย ยังไม่มีความพร้อม เช่น ขาดฐานข้อมูลเกี่ยวกับแรงงานต่างด้าวที่หลบหนีเข้าเมือง

- ระยะเวลาในการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าว และจำนวนเงินประกันตน จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท ยังไม่เหมาะสม

<u>ผลกระทบ</u>

- ไม่สามารถตรวจสอบแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองได้อย่างแท้จริง

- แรงงานต่างด้าวถูกละเมิดสิทธิมนุษยชนมากขึ้น

- ผลกระทบต่อความมั่นคงของประเทศ เนื่องจากไม่สามารถจำกัดประเภทและจำนวนแรงงานต่างด้าวได้

- ผลกระทบต่อระบบการแข่งขันด้านเศรษฐกิจ เนื่องจากแรงงานไม่เพียงพอ ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ไม่เอื้ออำนวยต่อการแข่งขัน

- ทำให้เกิดช่องทางคอร์รัปชั่นและแสวงหาผลประโยชน์จากแรงงานต่างด้าวมากขึ้น

■ **แนวทางการแก้ไข**

- ชะลอการใช้มติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวกับการประกันตนออกไปอย่างน้อย ๓ เดือน

- ยกเลิกการจ่ายเงินค่าประกันภัยภายใน ๓ เดือน เพื่อเป็นแรงจูงใจให้เกิดการขึ้นทะเบียนแรงงานต่างด้าว

- วางระบบการควบคุม การเคลื่อนย้ายหรือโยกย้ายแรงงานต่างด้าวให้ได้ผล

- กระทรวงแรงงานสำรวจความต้องการในการใช้แรงงานต่างด้าวของผู้ประกอบการอย่างชัดเจน

- ควรมีการพิจารณาเพื่อกำหนดสัดส่วน เพศ เชื้อชาติของแรงงานต่างด้าวให้เหมาะสมในแต่ละพื้นที่ เพื่อความมั่นคงภายในประเทศและสะดวกต่อการควบคุม

- พิจารณากำหนดอาชีพที่สามารถใช้แรงงานต่างด้าวได้



๓. ข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ปัญหาแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองเป็นปัญหาที่กระทบทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของประเทศ จำเป็นต้องหาแนวทางแก้ไขในหลายมิติ อย่างไรก็ดีเมื่อได้รับฟังความคิดเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องแล้ว สภาที่ปรึกษาฯ ได้สะท้อนความคิดเห็นดังกล่าวโดยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

๑. คณะรัฐมนตรีควรพิจารณาทบทวนมติดังกล่าว โดยกำหนดให้มีเวลาการเตรียมความพร้อมอีกอย่างน้อย ๓ เดือน เพื่อเปิดโอกาสให้

๑.๑ นายจ้างที่ไม่มีโควต้าการใช้แรงงานต่างด้าวและประสงค์ขอโควต้าดังกล่าว ได้มีช่วงเวลาขอโควต้าจากกระทรวงแรงงาน

๑.๒ นายจ้างได้นำแรงงานต่างด้าวที่ไม่มีบัตรประจำตัว ทร. ๓๘๑/๑ มาขึ้นทะเบียนและขอทำบัตรประจำตัวให้ถูกต้อง

๑.๓ นายจ้างที่มีแรงงานต่างด้าวซึ่งขึ้นทะเบียนและมีบัตรประจำตัว ทร. ๓๘๑/๑ อยู่แล้วแต่ไม่ได้มีการเปลี่ยนนายจ้าง ได้มีโอกาสนำแรงงานดังกล่าวมาขึ้นทะเบียนใหม่ให้ถูกต้อง





๑.๔ หน่วยงานภาครัฐที่รับผิดชอบในเรื่องนี้ได้ปรึกษาหารือกับผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายเพื่อทบทวนมาตรการประกันตัว โดยเฉพาะอัตราค่าประกันซึ่งต้องศึกษาอย่างเร่งด่วนถึงความเหมาะสมจัดระบบควบคุมดูแลการเปลี่ยนนายจ้าง และการหลบหนีงานของแรงงานต่างด้าว จัดสวัสดิการและการคุ้มครองแรงงานต่างด้าว เร่งรัดมาตรการนำเข้าแรงงานต่างด้าวโดยความร่วมมือกับประเทศต้นทาง ฯลฯ ทั้งนี้ เพื่อให้ระบบการจ้างแรงงานต่างด้าวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถปฏิบัติได้จริง รวมทั้งสามารถป้องกันการแสวงหาผลประโยชน์อันมิชอบจากกระบวนการจัดหาและแรงงานต่างด้าวได้

ทั้งนี้ขอให้ผ่อนปรนอัตราค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายอื่นๆ ให้เป็นอัตราเดิมที่เคยใช้ก่อนหน้านี้ เพื่อเป็นการจูงใจให้นายจ้างนำแรงงานต่างด้าวมาขึ้นทะเบียนเข้าสู่ระบบการจ้างงานที่ถูกต้องในช่วงเวลาดังกล่าว

๒. คณะรัฐมนตรีควรพิจารณากำหนดให้มีผู้แทนจากภาคเอกชนในจำนวนที่เหมาะสม ร่วมเป็นกรรมการของคณะกรรมการบริหารแรงงานต่างด้าว (กบร.) ด้วย ตลอดจนพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารแรงงงานต่างด้าวในระดับอำเภอ โดยมีผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนร่วมเป็นกรรมการ เพื่อให้การบริหารแรงงานต่างด้าวมีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วมจากภาคเอกชนมากขึ้น



ผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้มีหนังสือแจ้งมายังสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๔๙ ว่า รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) ได้พิจารณาความเห็นและข้อเสนอแนะเรื่องดังกล่าวแล้ว มีคำสั่งมอบให้คณะกรรมการบริหารแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองเป็นเจ้าของเรื่องรับไปพิจารณา เพื่อจัดทำความเห็นผลการพิจารณาและผลการดำเนินงาน เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้ลงมติเมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๙ รับทราบความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ และรับทราบความเห็น ผลการพิจารณา และผลการดำเนินงานของคณะกรรมการบริหารแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง ทั้งนี้ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้แจ้งให้รองนายกรัฐมนตรี (นายสุวัจน์ ลิปตพัลลภ) ประธานกรรมการบริหารแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองทราบด้วยแล้ว และได้เผยแพร่ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ พร้อมความเห็นและผลการพิจารณาของคณะกรรมการบริหารแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองทางเว็บไซต์ของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแล้ว



๒. ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ

“การเจรจาจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรี (FTA) ระหว่างประเทศไทยกับประเทศสหรัฐอเมริกา”

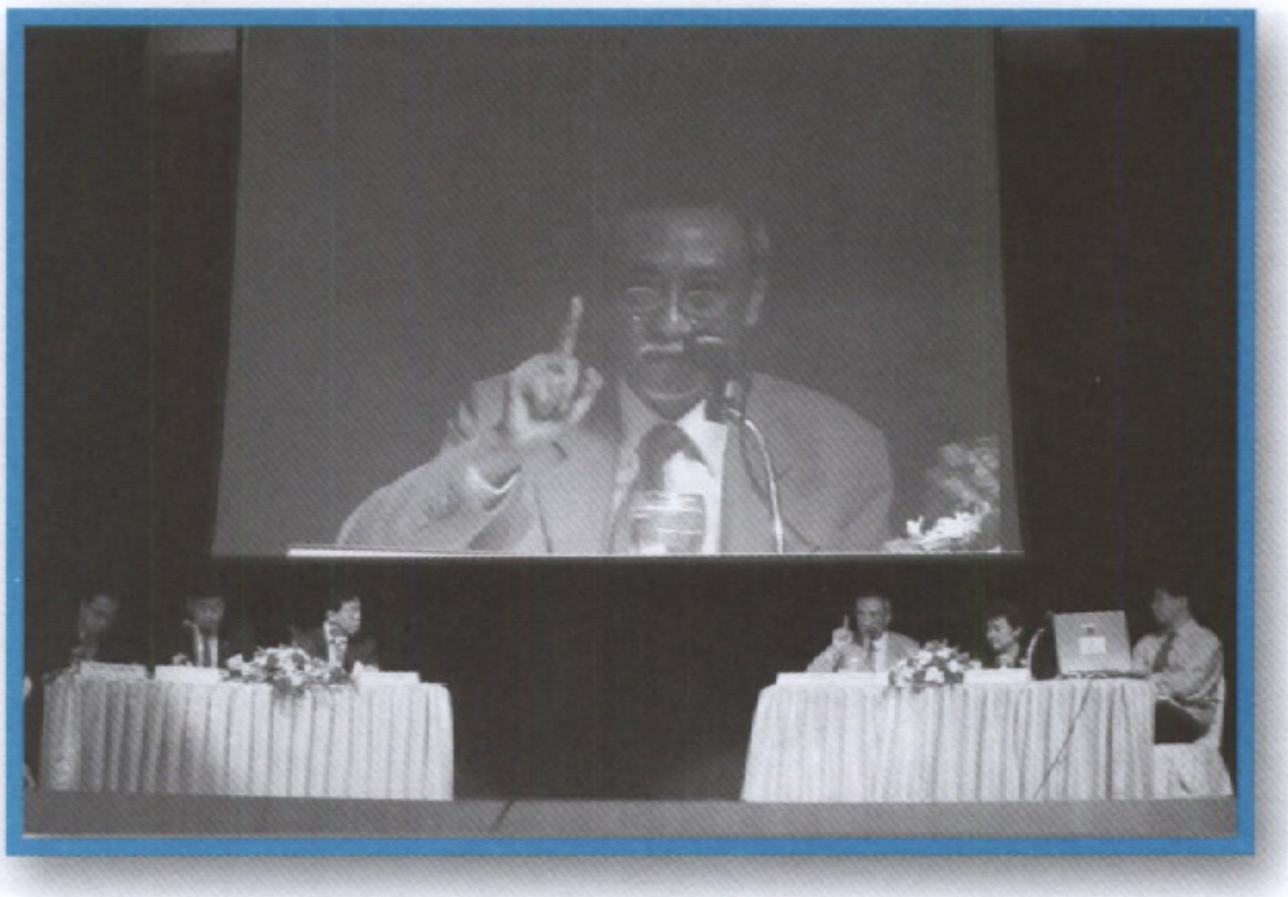
(เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๙)





๑. ความเป็นมา

รัฐบาลไทยได้ผลักดันให้มีการเจรจาจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรี (Free Trade Agreement) กับหลายประเทศ โดยที่ได้ลงนามไปแล้ว เช่น ความตกลงเขตการค้าเสรีไทย-ออสเตรเลีย ความตกลงเขตการค้าเสรีไทย-นิวซีแลนด์ และในส่วนของการ





ทำความตกลงเขตการค้าเสรีกับประเทศจีนนั้น ได้มีการเจรจาเพื่อเริ่มลดภาษีหรือเปิดเสรีระหว่างกันก่อนในเรื่องที่พร้อม (Early Harvest)

อย่างไรก็ตาม ความตกลงเขตการค้าเสรีที่ได้รับความสนใจเป็นอย่างสูงจากประชาชน คือ ความตกลงเขตการค้าเสรีระหว่างไทยกับสหรัฐอเมริกา เนื่องจากสหรัฐฯ เป็นประเทศมหาอำนาจทางเศรษฐกิจและการเมืองของโลก อีกทั้งเป็นตลาดส่งออกที่ใหญ่ที่สุดของไทย โดยมีผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ (GDP) ในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ เท่ากับ ๑๑ ล้านเหรียญสหรัฐฯ (ประมาณ ๘๐ เท่าของ GDP ไทยในปีเดียวกัน) หรือคิดประมาณ ๓๐% ของ GDP รวมของโลกประชากรสหรัฐฯ มีรายได้เฉลี่ยต่อหัวสูงถึง ๓๗,๙๐๐ เหรียญสหรัฐฯ (ประมาณ ๑๗ เท่าของรายได้ต่อหัวต่อปีของไทย) ซึ่งบริโภคสินค้าไทยสูงถึงปีละประมาณ ๖๐๐,๐๐๐ ล้านบาท หรือประมาณ ๑๕,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐฯ

นอกจากนี้ กรอบการเจรจาจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรีระหว่างไทย - สหรัฐฯ นั้น ฝ่ายสหรัฐฯ ได้เสนอกรอบการเจรจาที่ครอบคลุมเบ็ดเสร็จ (Comprehensive) แทบทุกด้านมีการเจรจาในหัวข้อต่างๆ ๒๓ หัวข้อ มีประเด็นครอบคลุมการเปิดตลาดสินค้า การค้าบริการ การลงทุน ทรัพย์สินทางปัญญา การจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ เป็นต้น โดยที่ข้อเสนอส่วนใหญ่ต้องการให้ประเทศไทยเปิดเสรีมากยิ่งกว่ากรอบการเปิดเสรีภายใต้องค์การการค้าโลก (WTO) หรือในบางกรณี เช่น ข้อเสนอเรื่องทรัพย์สินทางปัญญานั้นใช้มาตรฐานที่เข้มงวดกว่ากฎหมายที่บังคับใช้ภายในของสหรัฐฯ อีกด้วย



ความห่วงใยของประชาชน ผู้ประกอบการ ภาคประชาสังคม และกลุ่มต่างๆ นั้น ยังได้ครอบคลุมไปถึงกระบวนการเจรจาจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรีอีกด้วย ดังที่หลายฝ่ายได้สะท้อนว่าการเจรจาจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรีนั้น เป็นไปโดยที่ขาดการศึกษาอย่างเพียงพอ ขาดกระบวนการการมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง และขาดกระบวนการพิจารณาโดยกลไกทางรัฐสภาอย่างเพียงพอ

ปัญหาเกี่ยวกับเนื้อหาและกระบวนการเจรจา รวมทั้งบทเรียนจากการที่ได้เจรจาจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรีระหว่างประเทศไทยกับออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และจีน ส่งผลกระทบต่อเกษตรกรที่ปลูกผักผลไม้ ในภาคเหนือและเกษตรกรที่เลี้ยงโคเนื้อ โคนม นับล้านครอบครัว จึงเป็นสาเหตุสำคัญทำให้เกิดการเคลื่อนไหวคัดค้านการเจรจาจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรีของรัฐบาลอย่างกว้างขวาง

สภาที่ปรึกษาฯ ซึ่งประกอบด้วยสมาชิกที่รับการเลือกตั้งจากฐานกลุ่มต่างๆ ทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม จากทุกสาขาอาชีพและจากทุกภูมิภาคของประเทศ เล็งเห็นถึงความสำคัญของผลประโยชน์และผลกระทบทั้งระยะสั้น และระยะยาวของการเจรจาจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรีที่จะเกิดขึ้นในอนาคต ทั้งที่เป็นผลกระทบต่อประเทศชาติโดยรวม และผลที่เกิดขึ้นต่อเกษตรกร

ซึ่งเป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศ จึงได้ทำการศึกษา และจัดประชุม เวทีนโยบายสาธารณะ เพื่อระดมความคิดเห็นจากทุกภาคส่วน เพื่อเสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี ตามบทบัญญัติในรัฐธรรมนูญ

๒. วิธีการศึกษา

สภาที่ปรึกษาฯ ดำเนินการศึกษาด้วยวิธีต่าง ๆ ดังนี้

๒.๑ การสังเคราะห์จากงานวิจัย เอกสาร และรายงานต่างๆ เพื่อศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรี ทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ รวมทั้งของประเทศสหรัฐอเมริกา

๒.๒ การจัดสัมมนาระดมความเห็นจากทุกภาคส่วน ทั้งนักการเมือง นักวิชาการ ภาคเอกชน หน่วยราชการ องค์กรไม่แสวงกำไร สถาบันการเงิน เกษตรกร และประชาชนผู้สนใจ ทั้งในส่วนภูมิภาค และส่วนกลาง

๒.๓ เชิญวิทยากรและผู้ทรงคุณวุฒิ ที่มีส่วนร่วมในการเจรจาจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรีไทย - สหรัฐอเมริกา มาให้ข้อมูลและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น

๒.๔ นำเสนอต่อที่ประชุมสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๓. ข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๓.๑ ขอให้รัฐบาลชะลอการเจรจาออกไปก่อนจนกว่าจะมีความพร้อม

๓.๒ ในระหว่างชะลอการเจรจา ขอให้มีการดำเนินการ ดังนี้

๓.๒.๑ กำหนดยุทธศาสตร์การค้าระหว่างประเทศภายใต้หลักการพัฒนาที่ยั่งยืน สร้างดุลยภาพของการพัฒนาที่ยั่งยืน สร้างดุลยภาพของการพัฒนาที่ยึดหลักเศรษฐกิจพอเพียงกับการเปิดเสรีที่เหมาะสมโดยที่รัฐบาลต้องปฏิรูประบบเศรษฐกิจเพื่อรองรับการค้าเสรี สร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน และสร้างกระบวนการเรียนรู้ระหว่างภาครัฐกับภาคการผลิต การลงทุน การบริการการเงิน และภาคสังคม ก่อนเจรจาทำความตกลงเขตการค้าเสรีกับต่างประเทศ

๓.๒.๒ ขอให้รัฐบาลให้ความสำคัญกับการเจรจาจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรีในลักษณะของพหุภาคีมากกว่าทวิภาคี เนื่องจากการที่มีหลายประเทศร่วมกันต่อรองจะทำให้มีอำนาจการต่อรองและเป็นประโยชน์ต่อประเทศมากกว่า

๓.๒.๓ ทำการศึกษาวิจัย ถึงผลประโยชน์และผลกระทบที่จะเกิดขึ้นต่อทุกภาคส่วน อย่างรอบคอบและรอบด้าน

โดยศึกษาจากข้อตกลงที่ประเทศไทยได้ลงนามและมีผลบังคับใช้แล้ว ตลอดจนศึกษาผลกระทบของความตกลง ที่ได้ลงนามกับประเทศสหรัฐอเมริกามาก่อน โดยครอบคลุมทั้งด้านเศรษฐกิจ ผลกระทบต่อสังคม สิ่งแวดล้อม ความมั่นคงและอธิปไตยของชาติ

๓.๒.๔ เปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนได้เสียได้มีส่วนร่วมในกระบวนการศึกษาวิจัย การตัดสินใจ การป้องกัน การเยียวยาผลกระทบ และการจัดการเกลี่ยผลประโยชน์ของกลุ่มต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับความตกลงการค้าเสรีไปยังผู้ได้รับผลกระทบโดยตรง

๓.๒.๕ ในหลักการทั่วไปไม่ว่ารัฐบาลจะทำความตกลงเขตการค้าเสรีกับประเทศใดก็ตาม ขอให้รัฐบาลแจ้งกรอบการเจรจาต่อรัฐสภา เพื่อขอความเห็นชอบหรือให้รัฐสภารับทราบก่อนการเจรจาไม่น้อยกว่า ๖ เดือน เพื่อให้มีความโปร่งใสและให้รัฐสภาศึกษา ติดตาม และตรวจสอบ ส่วนในกรณีการเจรจาเขตการค้าเสรีไทย-สหรัฐฯ ซึ่งรัฐบาลได้เริ่มการเจรจาไปแล้ว ขอให้รัฐบาลแจ้งกรอบการเจรจาต่อรัฐสภา เพื่อขอความเห็นชอบหรือให้รัฐสภารับทราบ และหลังจากเจรจาเสร็จสิ้นลง ขอให้รัฐบาลส่งร่างสัญญาฉบับสมบูรณ์ของความตกลงเขตการค้าเสรีให้รัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบ ก่อนลงนามและมีผลบังคับใช้ โดยมีระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๖ เดือน เพื่อให้มีความโปร่งใสและรัฐสภาศึกษาติดตาม และตรวจสอบ ส่วนในกรณีการเจรจาเขตการค้าเสรีไทย-สหรัฐ ซึ่งรัฐบาลได้เริ่มการเจรจาไปแล้ว ขอให้รัฐบาลแจ้งกรอบการเจรจาต่อรัฐสภา เพื่อขอความเห็นชอบหรือให้รัฐสภารับทราบ





และหลังการเจรจาเสร็จสิ้นลง ขอให้รัฐบาลส่งร่างสัญญาฉบับสมบูรณ์ของความตกลงเขตการค้าเสรีให้รัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบ ก่อนลงนามและมีผลบังคับใช้โดยมีระยะเวลาไม่น้อยกว่า ๖ เดือน เพื่อให้รัฐสภาและภาคประชาชนได้ศึกษาวิเคราะห์ จัดเวทีสาธารณะ และทำความเข้าใจกับเนื้อหาสาระของสัญญา และให้รัฐสภามีอำนาจในการแก้ไขข้อตกลงต่างๆ ให้เป็นไปตามกรอบการเจรจาที่รัฐบาลได้ขอความเห็นชอบจากรัฐสภา

๓.๒.๖ ขอให้รัฐบาลและรัฐสภาพิจารณาออกกฎหมายรองรับการเจรจาการค้าระหว่างประเทศ เนื่องจากความตกลงทางการค้าระหว่างประเทศ ไม่ว่าระบบพหุภาคีและทวิภาคีล้วนมีผลกระทบต่อประชาชน โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงต่อการพัฒนาประเทศอย่างสำคัญ จึงจำเป็นต้องสร้างดุลยอำนาจระหว่างฝ่ายบริหาร รัฐสภา และกลไกการตรวจสอบอื่น ๆ

๓.๒.๗ ปรับปรุงกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องให้เหมาะสม เพื่อรองรับการค้าเสรี เช่น กฎหมายคุ้มครองผู้บริโภค กฎหมายแข่งขันทางการค้า และออกกฎหมายใหม่ๆ อย่างรอบคอบและรัดกุม เพื่อคุ้มครองและป้องกันผลเสียต่างๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นกับประชาชน เช่น กฎหมายเกี่ยวกับการคุ้มครองความหลากหลายทางชีวภาพ เป็นต้น



๓.๓ การเจรจาต้องเป็นไปโดยความโปร่งใส และมีกระบวนการในการเปิดเผยข้อมูลที่ได้จากการเจรจาในแต่ละรอบ เพื่อเปิดโอกาสให้ภาคเอกชนและประชาชน ได้สนับสนุนข้อมูลสำหรับการเจรจาทั้งเชิงรุกและเชิงรับ โดยมีกระบวนการประชา-ปรึกษาหรือประชาพิจารณ์อย่างกว้างขวาง หรือประชามติตามความเหมาะสม

๓.๔ ในการจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรีกับประเทศต่างๆ ต้องจัดทำทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพื่อให้เป็นไปตามหลักในการปฏิบัติต่อกันอย่างเสมอภาค (รัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๔) และเพื่อให้ประชาชนมีความเข้าใจสาระสำคัญเนื้อหาความตกลงเขตการค้าเสรี

๓.๕ ประเด็นการเจรจาที่รัฐบาลไทยไม่ควรยินยอมตามข้อเสนอของฝ่ายสหรัฐฯ มีดังนี้

๓.๕.๑ **ในภาพรวม** การเจรจาต้องอยู่บนพื้นฐานของความเสมอภาคเท่าเทียมกันในอธิปไตยแห่งชาติ โดยให้ได้ผลประโยชน์สุทธิตกอยู่กับประชาชนส่วนใหญ่ และให้ผลของการเจรจาครอบคลุมถึงการเปิดเสรีระดับมลรัฐของของประเทศสหรัฐอเมริกา





๓.๕.๒ **ในด้านการเงิน การธนาคาร และการประกันภัย** รัฐควรชะลอการเจรจาการเปิดเสรีการเคลื่อนย้ายเงินทุน การเปิดเสรีการลงทุนระยะสั้น และบริการทางการเงินเอาไว้ก่อน เพื่อให้มีการเตรียมความพร้อมอย่างค่อยเป็นค่อยไป ตามแผนพัฒนาระบบสถาบันการเงินของประเทศ การปรับปรุงกฎหมายทางการเงินที่เกี่ยวข้อง และแนวทางการเจรจาการเปิดเสรีด้านการเงินนั้น ไม่ควรใช้แนวทาง Negative List สำหรับธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจประกันภัยและธนาคารพาณิชย์รัฐควรจัดการถือหุ้นของต่างชาติ ส่วนในการเจรจาควรเน้นความมีอิสระทั้งในการควบคุมดูแลเงินทุนไหลเข้าออก การใช้มาตรการต่างๆ ในการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค และเสถียรภาพของค่าเงิน

๓.๕.๓ **ด้านเกษตรกรรม** ขอให้รัฐบาลชะลอการเจรจาการทำความตกลงเขตการค้าเสรีด้านเกษตรกรรมกับสหรัฐอเมริกาออกไปก่อน เพราะการทำ FTA ของประเทศไทยกับประเทศอื่นที่ผ่านมานั้น ส่งผลกระทบกับเกษตรกรรายย่อย ซึ่งไม่เห็นด้วยกับการเปิดเสรีนำเข้าสินค้าเกษตรกรรมอย่างกว้างขวาง ในขณะที่สหรัฐฯ ยังใช้มาตรการสนับสนุนภายในประเทศและอุดหนุนการส่งออก รวมทั้งอาจมีการกีดกันทางการค้าด้วยมาตรการภาษี หรือมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีในระดับมลรัฐ ดังนั้นขอบเขตการเจรจาจึงมีผลถึงระดับมลรัฐด้วย

นอกจากนี้ ยังเห็นว่าการเปิดเสรีสินค้าไม่ว่าเป็นพืชหรือสัตว์ที่ดัดแปลงพันธุกรรม (GMO) ไม่ควรอยู่ในกรอบการเจรจาทางการค้า เพราะมีผลกระทบต่อฐานทรัพยากรชีวภาพ ทั้งนี้ รัฐต้องสนับสนุนให้เกษตรกรที่มีส่วนได้ส่วนเสียหรือได้รับผลกระทบมีส่วนในกระบวนการเจรจาการค้าเสรี และมีส่วนร่วมในการประเมินผล การจัดมาตรการป้องกันและมาตรการเยียวยา

๓.๕.๔ **ด้านทรัพย์สินทางปัญญา** รัฐบาลไม่ควรนำประเด็นทรัพย์สินทางปัญญามาเจรจา ภายใต้ระบบทวิภาคีไทยกับสหรัฐฯ ได้เจรจาเรียกร้องขอให้ไทยเพิ่มมาตรการการคุ้มครองเรื่องทรัพย์สินทางปัญญามากกว่าข้อตกลงทริปส์ (TRIPs) ภายใต้องค์การการค้าโลก การเรียกร้องผลักดันให้ไทยเป็นภาคีสนธิสัญญาความร่วมมือสิทธิบัตรระหว่างประเทศ การคุ้มครองพันธุ์พืชตามอนุสัญญาคุ้มครองพันธุ์พืชใหม่ (UPOV ๑๙๙๑) และสนธิสัญญาบูคาเปสต์ เพราะเป็นช่องทางให้บรรษัทข้ามชาติเข้ามายึดครองทรัพยากรชีวภาพของประเทศ รวมทั้งข้อเรียกร้องให้มีการใช้การคุ้มครองโดยกฎหมายเครื่องหมายการค้า ตามระบบกฎหมายสหรัฐฯ มาใช้แทนการคุ้มครองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ในขณะเดียวกันไทยต้องเรียกร้องให้สหรัฐฯ ยอมรับและเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาว่าด้วยความหลากหลายทางชีวภาพ การคุ้มครองภูมิปัญญาท้องถิ่น และการแพทย์แผนไทย รวมทั้งการเปิดเผยที่มาของทรัพยากรชีวภาพที่ใช้ในการยื่นขอสิทธิบัตร





๓.๕.๕ **ด้านการค้า การบริการ การลงทุน และภาคอุตสาหกรรม** รัฐไม่ควรเจรจาเฉพาะการลดภาษีนำเข้า เพราะอัตราภาษีนำเข้าของสหรัฐฯ ต่ำมากอยู่แล้ว (เฉลี่ย ๓.๓๒%) ในขณะที่ไทยมีอัตราภาษีนำเข้าสูงกว่ามาก (เฉลี่ย ๑๒.๗๗%) และจะได้รับผลกระทบมากกว่า รัฐบาลจึงควรเจรจาให้สหรัฐฯ ลดการอุดหนุนภายในและการใช้มาตรการที่ไม่ใช่ภาษี เช่น มาตรฐานด้านสุขอนามัยและอนามัยพืช เป็นต้น มากีดกันทางการค้าในรูปแบบอื่นๆ ทั้งนี้ รัฐต้องเปิดเสรีด้านบริการและการลงทุน เฉพาะรายการหรือสาขาที่มีความพร้อมเท่านั้น (Positive List) และเรื่องกฎว่าด้วยแหล่งกำเนิดสินค้า (Rules of Orgin) ต้องเจรจาให้กำหนดสัดส่วนการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศที่เหมาะสมในแต่ละประเภทสินค้า เพื่อให้ประเทศไทยได้ประโยชน์

๓.๕.๖ **ด้านสิ่งแวดล้อม** รัฐควรผลักดันและต่อรองให้สหรัฐฯ ยอมรับการเป็นภาคีของอนุสัญญาพหุภาคีด้านสิ่งแวดล้อม (MEAs) ที่ประเทศไทยเป็นอยู่ เพื่อป้องกันนักลงทุนต่างชาติฟ้องร้องต่อรัฐ ในกรณีเกิดข้อพิพาทเกี่ยวกับการลงทุน และไม่ควรหยิบยกประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมมากีดกันทางการค้าและสินค้า

๓.๕.๗ **ไม่ควรเจรจา** ในลักษณะที่จำกัดอำนาจของตุลาการ และอำนาจอธิปไตยของประเทศโดยรวม



๓.๕.๘ **ไม่ควรทำสัญญา** ในลักษณะที่ลงนามแล้วมีผลบังคับใช้ทันที โดยต้องกำหนดระยะเวลาในการสร้างความพร้อมและปรับตัว แต่ในการยกเลิกสัญญา หากฝ่ายใดต้องการเลิกสัญญาควรกำหนดระยะเวลาให้มีผลโดยเร็ว

ทั้งนี้ ในการทำความตกลงการค้าเสรีกับประเทศต่างๆ รัฐบาลควรให้สภาที่ปรึกษาฯ มีส่วนร่วมในการให้ข้อคิดเห็นต่อคณะรัฐมนตรี ก่อนการเจรจาจัดทำความตกลง

ผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้มีหนังสือแจ้งมายังสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๙ ว่า รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) ได้พิจารณาแล้ว มีคำสั่งมอบให้คณะกรรมการกำหนดยุทธศาสตร์ และแนวทางการเจรจาจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรีเป็นเจ้าของเรื่องรับไปพิจารณาร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และสำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อจัดทำความเห็นผลการพิจารณาและผลการดำเนินการเพื่อให้คณะรัฐมนตรีพิจารณา

ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๙ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีชี้แจงว่า รับทราบความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผลการพิจารณาและ





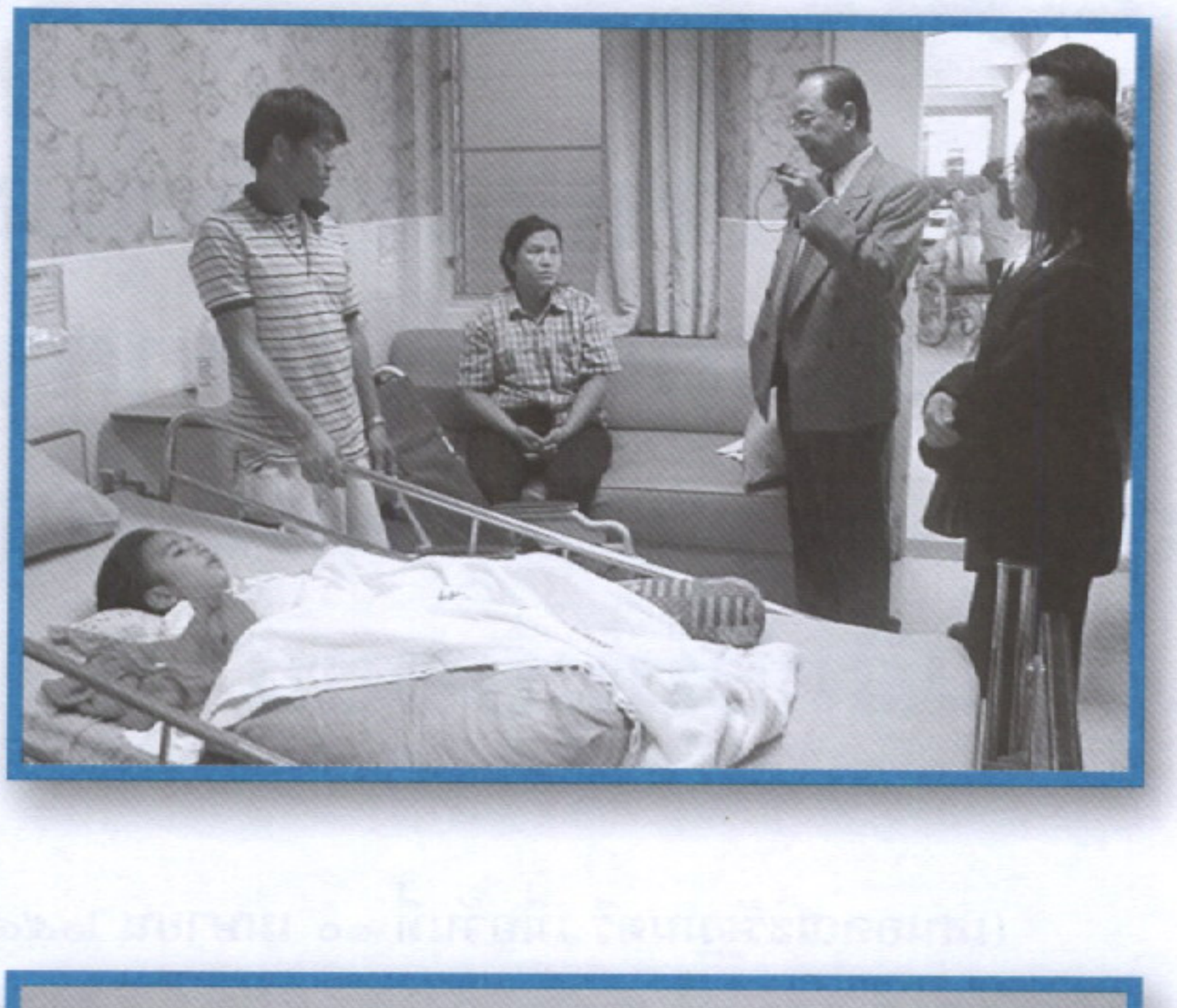
ผลการดำเนินการคณะกรรมการกำหนดยุทธศาสตร์และ แนวทางการเจรจาจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรี ที่ได้พิจารณาร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และสำนักงานอัยการสูงสุด โดยให้คณะกรรมการกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการเจรจาจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรี รับผิดชอบประสานการติดตามผลการดำเนินงานการเจรจาจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรี (FTA) เพื่อรายงานให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องและเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบผลการดำเนินงานเป็นระยะๆ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๔๗ ด้วย ทั้งนี้ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้นำผลการพิจารณาเผยแพร่ทางเว็บไซต์แล้ว



๓. ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ

“นโยบายการช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบจากการรักษาของสถานพยาบาลของรัฐในด้านสิทธิมนุษยชน”

(เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๔๙)





๑. ความเป็นมา

ตามที่สื่อมวลชนได้นำเสนอข่าว กรณีเด็กชายชนายุทธ ปะตังถาเน หรือ “น้องเต๋า” อายุ ๓ ขวบ บุตรชาย นายไชยา ปะตังถาเน และนางสาวทิวากาล อ่อนใย เข้ารับการรักษาอาการฟันผุ



เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๔๖ ที่โรงพยาบาลชุมแสง จังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งเป็นสถานพยาบาลของรัฐ โดยแพทย์ได้รักษาอาการฟันผุของเด็กชายชนายุทธ ปะตังถาเน ด้วยวิธีอุดฟัน โดยภายหลังการรักษาจากแพทย์แล้ว ปรากฏว่า เด็กชายชนายุทธ ปะตังถาเน มีอาการสมองใช้งานไม่ได้ แขน ขา มือ และเท้าเกร็งตลอดเวลา ไม่รู้สึกตัว ตาบอด หูหนวก พูดไม่ได้ ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ ต้องอาศัยการใส่ท่อช่วยหายใจ ไม่สามารถรับประทานอาหารเองได้ต้องให้อาหารทางสายยาง

กรณีผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเข้ารับการรักษาของเด็กชายชนายุทธ ปะนังถาเน ทำให้นางสาวทิวากาล อ่อนใย ผู้แทนโดยชอบธรรม และนายไชยา ปะตังถาเน เป็นโจทก์ยื่นฟ้องทันตแพทย์หญิงวลีพรรณ วีระพงศ์ นายแพทย์วงษ์สวัสดิ์ ตันวิสุทธิ์ นายแพทย์ปัจจุบัน เหมหงษา กรมสนับสนุนบริการสาธารณสุข และกระทรวงสาธารณสุข เพื่อดำเนินคดี โดยเรียกค่าเสียหายเป็นเงินจำนวน ๑๒,๙๑๕,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของเงินต้น

โดยศาลจังหวัดนนทบุรี ได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ ส. ๗๖/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๑๙ ให้กระทรวงสาธารณสุขจ่ายค่าชดใช้ให้ผู้ปกครองและเด็กชายชนายุทธ ปะตังถาเน เป็นเงินจำนวน ๔.๔๙ ล้านบาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของเงินต้น ซึ่งกระทรวงสาธารณสุขจะดำเนินการอุทธรณ์ต่อไป

ต่อมาในวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๙ บิดาและมารดา พร้อมด้วยเด็กชายชนายุทธ ปะตังถาเน ได้เดินทางมาที่กระทรวงสาธารณสุข เพื่อขอให้กระทรวงฯ ยุติการยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาศาลชั้นต้น จังหวัดนนทบุรี และขอให้กระทรวงสาธารณสุขชดใช้เงินจำนวน ๔.๔๙ ล้านบาท เนื่องจากฐานะทางบ้านยากจน และต้องการเงินมารักษาพยาบาลบุตรชายอย่างเร่งด่วน

จากเหตุการณ์ดังกล่าว เป็นกรณีศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการดูแลรักษาพยาบาลของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งเมื่อเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวแล้วย่อมมีผลกระทบในด้านสิทธิมนุษยชนที่ทุกคนควรได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย

๒. ข้อกฎหมาย

๒.๑ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐในหมวด ๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๕ ที่กำหนดให้รัฐต้องดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของบุคคล

๒.๒ นโยบายของคณะรัฐมนตรี พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา วันพุธที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๔๘ ในส่วนที่เป็นกฎหมายเกี่ยวกับการส่งเสริมประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคม รัฐบาลมุ่งมั่นที่จะส่งเสริมและพัฒนาระบอบประชาธิปไตย โดยเน้นการมีส่วนร่วมและการคุ้มครองสิทธิ

เสรีภาพของประชาชน รวมถึงการร่วมกับทุกฝ่ายที่จะส่งเสริมและยกระดับสิทธิมนุษยชนให้ทัดเทียมระดับสากล

๒.๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๗ ของแผนการบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๘ - ๒๕๕๑ ได้มียุทธศาสตร์ในเรื่องการส่งเสริมประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคม โดยมีประเด็นในการส่งเสริมสิทธิเสรีภาพของประชาชนให้ทั่วถึงและเท่าเทียมตลอดจนสร้างความเข้าใจในเรื่องสิทธิมนุษยชนอย่างกว้างขวางในทุกระดับ

๒.๔ มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๐ เรื่อง การยุติการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามที่สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเสนอ โดยมีมติปรับแก้ไขในกรณีเกิดกรณีพิพาทระหว่างส่วนราชการกับเอกชนหรือรัฐวิสาหกิจกับเอกชน ให้ดำเนินการดังนี้

๑) ให้เจ้าของเรื่องส่งเรื่องให้สำนักงานอัยการสูงสุดดำเนินการว่าต่างหรือให้แก้ต่างให้หากสำนักงานอัยการสูงสุดมีความเห็นพ้องจะรับดำเนินการว่าความให้ก็ให้ดำเนินการต่อไป แต่ถ้ามีความขัดแย้งให้สำนักงานอัยการสูงสุดแจ้งฐานะคดีต่อเจ้าของเรื่องว่าจะไม่รับดำเนินการให้ และส่งเรื่องคืนกลับไปให้เจ้าของเรื่องหากเจ้าของเรื่องเห็นพ้องด้วยกับสำนักงานอัยการสูงสุดเป็นอันยุติการดำเนินคดี



๒) ถ้าเจ้าของเรื่องแจ้งยืนยันให้สำนักงานอัยการสูงสุดดำเนินการว่าต่างหรือแก้ต่างให้ในเรื่องเดิม ให้สำนักงานอัยการสูงสุดเสนอเรื่องให้อัยการสูงสุดชี้ขาดตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีแพ่งของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๓๘

๓) หากอัยการสูงสุดชี้ขาดเห็นพ้องกับข้อเสนอของเจ้าของเรื่อง ก็ให้สำนักงานอัยการสูงสุดดำเนินการตามนั้นต่อไป แต่ถ้าอัยการสูงสุดชี้ขาดยืนยันความเห็นแย้ง ก็ให้ส่งเรื่องให้คณะกรรมการชี้ขาด การยุติในการดำเนินคดีแพ่งของส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาตัดสินชี้ขาด แล้วเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบต่อไป

๒.๕ พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๑๐ ได้บัญญัติว่าสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นองค์กรสะท้อนปัญหาเศรษฐกิจและสังคม โดยมิใช่เป็นองค์กรเพื่อต่อรองผลประโยชน์ของบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใด มีอำนาจหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐที่บัญญัติในหมวด ๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๓. ข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

เนื่องจากกรณีในลักษณะทำนองดังกล่าวนี้ ได้เกิดขึ้นในประเทศไทยหลายกรณีแล้ว หากรัฐจะกำหนดเป็นรัฐประศาสนโยบาย โดยคำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและประโยชน์สาธารณะประกอบกัน โดยที่ไม่เป็นการเสียหายแก่การบริหารจัดการประเทศ จึงเห็นสมควรกำหนดเป็นนโยบายในการดำเนินคดีแพ่งของกระทรวง ทบวง กรม ให้กระทรวงสามารถใช้ดุลยพินิจยุติคดีหรืออุทธรณ์คดี เมื่อศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาแล้วได้ โดยนอกจากจะพิจารณาผลประโยชน์ของทางราชการแล้วให้คำนึงถึงความจำเป็นเดือดร้อนของประชาชนประกอบกันด้วย อันจะไม่เป็นการเพิ่มภาระความเดือดร้อนหรือสร้างปัญหาให้กับประชาชน จากบริการสาธารณะของรัฐ

อนึ่ง เพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาเร่งด่วนเฉพาะหน้า สภาที่ปรึกษาฯ เห็นสมควรเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ส่วนราชการยุติคดีนี้ และจ่ายค่าชดใช้ตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้นโดยเร็ว เพราะเป็นคดีที่สร้างความสะเทือนใจต่อสาธารณชนและการประวิงการจ่ายค่าชดใช้จนทำให้ผู้เสียหายได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ สภาที่ปรึกษาฯ จะได้เร่งดำเนินการศึกษาเรื่องนี้ในภาพรวมอย่างละเอียดถี่ถ้วน เพื่อจักได้เสนอความเห็นต่อคณะรัฐมนตรี

พิจารณากำหนดเป็นนโยบายในการดำเนินการของส่วนราชการในโอกาสต่อไป

ผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้มีหนังสือแจ้งมายังสำนักงานสภาที่ปรึกษา เมื่อวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๙ ว่า รองนายกรัฐมนตรี (นายวิษณุ เครืองาม) สั่งและปฏิบัติราชการแทนนายกรัฐมนตรี ได้พิจารณาแล้วมีคำสั่งมอบให้กระทรวงสาธารณสุขรับไปจัดทำรายงาน ผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการต่อความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๔๙ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีชี้แจงว่า รับทราบความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว และรับทราบความเห็นและผลการพิจารณาและผลการดำเนินการของกระทรวงสาธารณสุข ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๙ ทั้งนี้ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้นำผลการพิจารณาเผยแพร่ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ พร้อมความเห็น และผลการพิจารณาของกระทรวงสาธารณสุขทางเว็บไซต์ของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อให้สาธารณชนได้รับทราบแล้ว

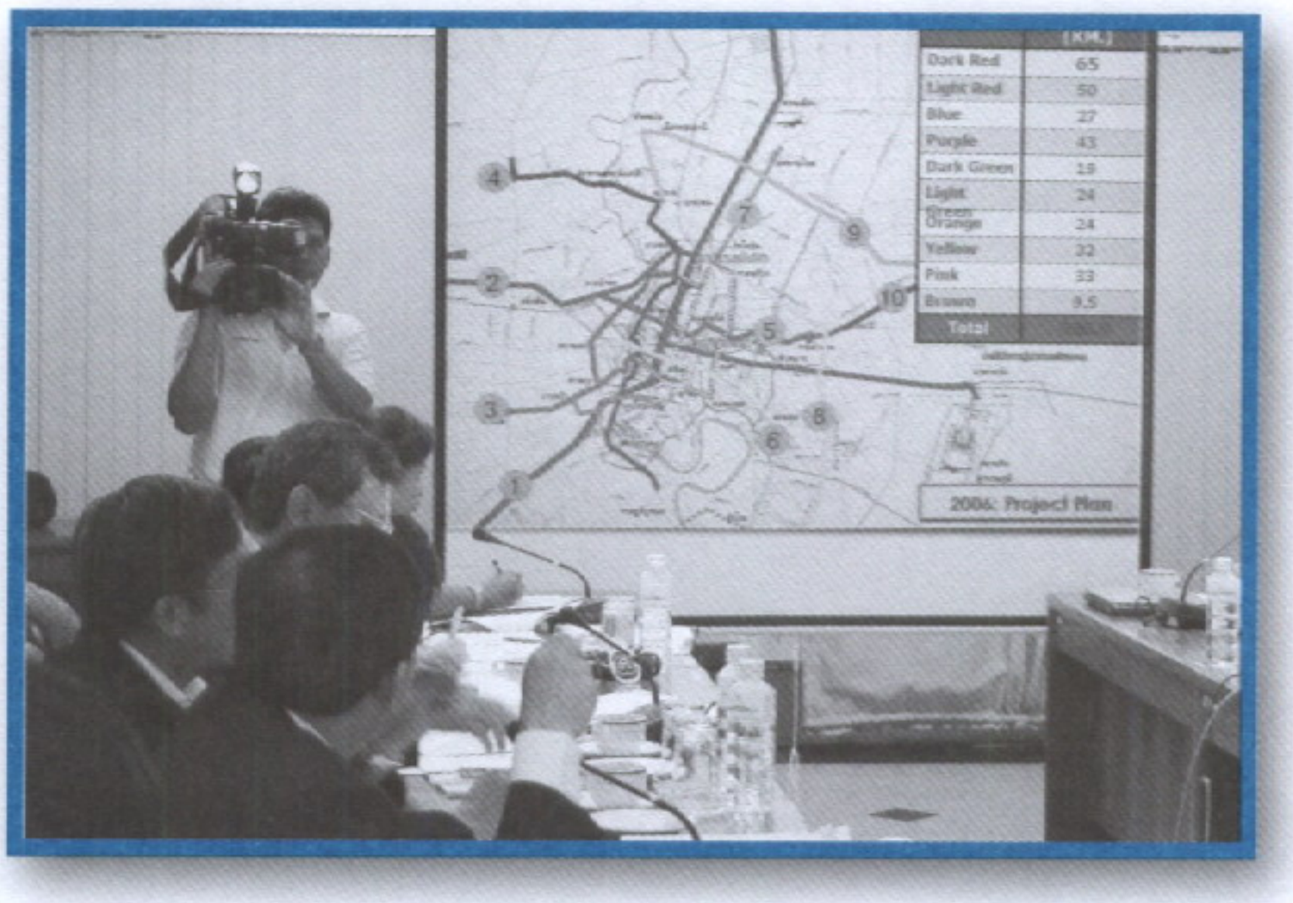


๔. ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ

“โครงการรถไฟฟ้า ๓ สายทาง”

(เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙)





๑. ความเป็นมา

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้ขอความร่วมมือมายังสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจ้างเหมาแบบเบ็ดเสร็จโครงการรถไฟฟ้า ๓ สายทาง ได้แก่


สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ


สภาที่ปรึ
และสัง





๑) สายสีแดงเข้มช่วงบางซื่อ-รังสิต และสายสีแดงอ่อน ช่วงบางซื่อ-ตลิ่งชัน

๒) สายสีม่วง ช่วงบางใหญ่-บางซื่อ

๓) สายสีน้ำเงิน ช่วงหัวลำโพง-บางแค และช่วงบางซื่อ-ท่าพระ

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้มอบให้คณะทำงานโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคม และพลังงาน ดำเนินการร่วมกับคณะทำงานประจำอื่นให้เสนอความเห็นร่วมด้วย โดยตระหนักถึงความไม่โปร่งใสที่เกิดขึ้นจากการจ้างเหมาแบบเบ็ดเสร็จ โดยนำบทเรียนที่เกิดขึ้นในอดีต ปัญหาและอุปสรรค ตลอดจนความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ ชุดที่ ๑ เกี่ยวกับความบกพร่องของระบบการจ้างเหมาแบบเบ็ดเสร็จ มาประกอบการพิจารณาอย่างรอบคอบ

๒. การดำเนินงาน

๒.๑ คณะทำงานโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคมและพลังงาน ได้ประชุมปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนความคิดเห็น จากผู้แทนหน่วยราชการที่รับผิดชอบ เช่น การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย การรถไฟแห่งประเทศไทย สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร กระทรวงคมนาคม เป็นต้น

๒.๒ คณะทำงานโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคมและพลังงาน และคณะทำงานประจำอื่นๆ ได้ร่วมประชุมปรึกษาหารือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากบุคคลทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ผู้แทนหน่วยงานราชการที่รับผิดชอบ ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้แทนวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย นักวิชาการ และสื่อมวลชน ฯลฯ

๒.๓ จัดประชุมสัมมนาเวทีนโยบายสาธารณะ โดยเชิญผู้แทนหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้แทนวิศวกรรมสถานแห่งประเทศไทย นักวิชาการ สถาบันการเงิน สื่อมวลชน และประชาชนทั่วไป

๒.๔ คณะทำงานโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคมและพลังงาน ประชุมวิเคราะห์และสังเคราะห์ข้อมูลต่างๆ จากผลการประชุมและการสัมมนาที่ผ่านมา เพื่อสรุปความเห็นและข้อเสนอแนะเบื้องต้น เสนอต่อสภาที่ปรึกษาฯ

๓. การศึกษาวิเคราะห์

การจัดจ้างโครงการขนาดใหญ่ของภาครัฐ มีระบบการจัดจ้างที่นิยมใช้ ๒ ระบบ คือ ระบบการจ้างเหมาแบบเบ็ดเสร็จ และระบบสัมปทาน มีข้อเปรียบเทียบ ดังนี้





๓.๑ **การจ้างเหมาแบบเบ็ดเสร็จ** เป็นวิธีการที่นิยมใช้ในโครงการขนาดใหญ่ ที่ต้องใช้เทคโนโลยีและความชำนาญสูง ซึ่งเจ้าของโครงการขาดแคลนผู้เชี่ยวชาญที่มีระดับความสามารถที่เหมาะสมเพียงพอ การจ้างเหมาแบบเบ็ดเสร็จ แบ่งเป็น ๑) จ้างออกแบบควบคู่การก่อสร้าง (Design & Build project) ๒) จ้างก่อสร้างพร้อมจัดหาเงินทุน (Turnkey Project) ๓) จ้างออกแบบควบคู่ก่อสร้างพร้อมจัดหาเงินทุน (Lump Sum Turnkey) ซึ่งเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้ว่าจ้างที่ไม่มีความสามารถเพียงพอในการบริหารจัดการโครงการที่มีความซับซ้อนและไม่มีเงินทุนพอเพียง จึงเป็นที่นิยมใช้ในประเทศกำลังพัฒนาอย่างกว้างขวางในการนำระบบการจ้างเหมาแบบเบ็ดเสร็จมาใช้ จากผลการศึกษาวิเคราะห์พบว่ามีทั้งข้อดีและข้อเสีย ดังนี้

๓.๑.๑ **ข้อดี**

๑) ดำเนินการก่อสร้างได้เร็ว เนื่องจากผู้รับเหมาบริหารโครงการเอง

๒) เกิดประโยชน์แก่หน่วยงานของรัฐที่มีข้อจำกัดด้านเทคโนโลยีการบริหารจัดการ และงบประมาณ

๓) กรณีผู้ออกแบบและผู้ก่อสร้างเป็นกลุ่มเดียวกัน ทำให้มีผู้รับผิดชอบชัดเจนในกรณีที่การก่อสร้างเกิดปัญหา

๔) ต้องมีการกำหนดเงื่อนไขในข้อกำหนดโครงการ (TOR) ให้ชัดแจ้ง โปร่งใส รู้กำหนดงานเสร็จแน่นอน

มีความสัมพันธ์กับการเบิกจ่ายอย่างรัดกุม ทำให้งบประมาณไม่บานปลาย

๕) เมื่อโครงการเสร็จจะทำให้รัฐเป็นเจ้าของในทันทีและบริการต่อเนื่องกับโครงการอื่น ครบวงจรสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

๖) ทำให้มีโครงข่ายขนส่งมวลชนระบบรางเพิ่มขึ้น ช่วยเป็นทางเลือกในการสัญจร บรรเทาปัญหาการจราจร ลดการใช้และการนำเข้าพลังงาน พัฒนาคุณภาพชีวิต ประหยัดเวลาในการเดินทาง

๗) การลงทุนโครงการสาธารณะขนาดใหญ่ทำให้เกิดกระแสเงินทุนในการหมุนเวียน กระตุ้นเศรษฐกิจ สร้างงานสร้างรายได้ ก่อให้เกิดการพัฒนาธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ตามแนวที่รถไฟฟ้าผ่าน

๓.๑.๒ **ข้อเสีย**

๑) ค่าก่อสร้างสูงกว่าปกติที่ควรเป็น เนื่องจากผู้รับเหมาตั้งราคาสำรองไว้สูง โดยเหตุมีอัตราเสี่ยงมาก รวมทั้งมีข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งทุนที่จะนำมาใช้ในโครงการ

๒) การสร้างภาระหนี้สาธารณะแก่ประเทศ รัฐควรบริหารโดยคำนึงถึงวินัยการเงินการคลัง โดยเฉพาะ





ในประเด็นที่ต้องชำระค่าก่อสร้าง หรือค่าจัดหาอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่เป็นเงินตราต่างประเทศ และจะส่งผลกระทบต่อเพดานหนี้ต่างประเทศที่กำหนดไว้ อาจทำให้มีการขยายเพดานหนี้ต่างประเทศ ๒,๐๐๐ ล้านเหรียญสหรัฐต่อปี

๓) โครงการรถไฟฟ้าทั้ง ๓ สายทางต้องนำเข้าเทคโนโลยี วัสดุ อุปกรณ์ต่างประเทศเป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะระบบรถไฟฟ้าและงานโยธาบางส่วน อาจส่งผลกระทบต่อดุลการค้า

๔) กรณีการนำเงินงบประมาณมาใช้ในการก่อสร้างจะเป็นภาระภาษีให้กับประชาชนโดยรวม เกิดผลกระทบต่อการลงทุน และการพัฒนาประเทศในด้านอื่นๆ

๕) ผู้รับเหมาหรือผู้รับจ้าง อาจนำเทคโนโลยีที่ล้าสมัยหรือไม่เหมาะสมมาใช้ และต้องการระบายสินค้าในราคาสูง ซึ่งจะสร้างปัญหาในภายหลังต่อการบำรุงรักษาทั้งงานโยธาและระบบเดินรถได้

๖) เปิดโอกาสให้มีผู้รับเหมาเพียงไม่กี่รายที่จะมีคุณสมบัติตามข้อกำหนดผูกขาดกันไว้ล่วงหน้า จนทำให้ผู้รับเหมารายอื่น ไม่มีสิทธิเข้าแข่งขันในการประกวดราคา ซึ่งเป็นช่องทางให้เกิดการสมยอมกันได้ระหว่างผู้รับเหมากับเจ้าหน้าที่รัฐในทุกระดับและขั้นตอน รวมทั้งครอบคลุมไปถึงผู้รับเหมาช่วงในแต่ละทอด

๓.๒ **ระบบสัมปทาน** เป็นวิธีการที่ใช้ในโครงการขนาดใหญ่ที่รัฐเป็นเจ้าของโครงการ ผูกขาดเพื่อบริการสาธารณะต่อส่วนรวมเป็นสำคัญ โดยไม่ต้องการรับผิดชอบทางการเงิน การก่อสร้างแต่สามารถที่จะเรียนรู้จากผู้รับสัมปทานในการศึกษา พัฒนาองค์ความรู้ การบริหารจัดการและการบำรุงรักษา ขณะเดียวกันเจ้าของโครงการไม่ต้องรับผิดชอบในเรื่องเงินทุนในทุกรูปแบบ ไม่ต้องระดมทุน เพียงแต่กำหนดกรอบการออกแบบเบื้องต้น รวมทั้งควบคุมการก่อสร้างให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ ซึ่งเป็นที่นิยมในประเทศที่พัฒนาแล้ว ที่ต้องการลดภาระการลงทุนในโครงการขนาดใหญ่ โดยมอบสัมปทานให้เอกชนทำแทน ขณะเดียวกัน ผู้ได้สัมปทานก็จะได้รับประโยชน์จากค่าสัมปทาน เงินภาษีอากร ส่วนแบ่งจากรายได้ และบริการต่างๆ รวมทั้งเมื่อหมดอายุสัมปทาน กิจการและทรัพย์สินจะตกเป็นของผู้ให้สัมปทาน ซึ่งจะมีรายได้ต่อเนื่องจากการต่ออายุสัมปทานนั้นให้กับผู้รับสัมปทานรายเดิมหรือรายใหม่

๓.๒.๑ **ข้อดี**

๑) ผู้รับจ้างเป็นผู้รับผิดชอบออกแบบก่อสร้างเงินทุนเองทั้งหมด โดยผู้ว่าจ้างไม่ต้องรับผิดชอบใดๆ

๒) รัฐไม่ต้องออกเงินทุนใช้จ่ายใดๆ และรับภาระหนี้เงินกู้ไม่สร้างหนี้สาธารณะแก่ประเทศและประชาชนอย่างใด

๓) ได้รับการถ่ายทอดความรู้ และเทคโนโลยีอย่างชัดเจนจากเจ้าของสัมปทาน



๔) รัฐมีรายได้จากค่าสัมปทาน ภาษีอากร และอื่น ๆ ตลอดอายุสัมปทาน

๕) รัฐซึ่งเป็นผู้ว่าจ้างจะเป็นผู้ออกแบบที่แน่นอนชัดเจน สมบูรณ์ ครบวงจร มีอำนาจเหนือผู้รับจ้าง ไม่ให้เปลี่ยนแปลงแก้ไขการก่อสร้าง โดยไม่ได้รับความยินยอมได้โดยง่าย

๖) รัฐสามารถกำหนดเทคโนโลยีให้มีประสิทธิภาพไว้ล่วงหน้า และสามารถควบคุมบริหารการก่อสร้างอย่างใกล้ชิดให้ตรงกับรูปแบบที่กำหนดไว้ โดยคำนึงถึงประโยชน์สูงสุดในการใช้งานดีขึ้น

๗) รัฐรู้กำหนดเวลาการสร้างเสร็จที่แน่นอน รวมทั้งการบริหารจัดการในระหว่างอายุสัมปทาน

๘) รัฐสามารถกำหนดอัตราค่าโดยสารล่วงหน้าที่เป็นธรรมแก่ประชาชนผู้มาใช้บริการ

๙) เมื่อครบอายุสัมปทาน ทรัพย์สินและกิจการทั้งหมดจะตกเป็นของรัฐ ซึ่งจะนำมาดำเนินการเอง หรือให้สัมปทานแก่รายเดิมหรือรายใหม่ก็ได้ ทำให้รัฐมีรายได้เพิ่มมากกว่าระบบจ้างเหมาแบบเบ็ดเสร็จ

๑๐) รัฐซึ่งเป็นเจ้าของสัมปทานสามารถออก ข้อบังคับ ข้อกำหนดอื่นๆ ให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชน และประเทศชาติ ทั้งทางตรงและทางอ้อมได้อีกด้วย

๑๑) บริษัทที่ผลิตวัสดุก่อสร้างที่ได้มาตรฐานในประเทศมีโอกาสขายวัสดุ

๓.๒.๒ **ข้อเสีย**

๑) หาผู้รับสัมปทานได้ยาก

๒) เมื่อหมดอายุสัมปทานโครงการจึงตกเป็นของรัฐซึ่งสิทธิสัมปทานยุติลง แต่ในระหว่างอายุสัมปทานต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขการให้สัมปทาน

๓) ถ้า TOR มีจุดอ่อนหรือขาดความรัดกุมรอบคอบ อาจก่อความเสียหายและทำลายโอกาสการพัฒนา (ถอดบทเรียนจากโครงการโฮปเวลล์)

๔) การเชื่อมเส้นทางอาจก่อปัญหาหรือสร้างความไม่เป็นธรรมแก่ผู้บริโภค หากกำหนดเงื่อนไขการให้สัมปทานไม่ดีพอ (ถอดบทเรียนจาก BTS)

๕) ระบบสัมปทานไม่ได้รับความเชื่อถือและไว้วางใจจากผู้ลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ อำนาจรัฐ



มักจะเข้าไปใช้อิทธิพลแทรกแซง จนทำให้การก่อสร้างดำเนินไปไม่ได้ หรือดำเนินการไปแล้ว เกิดปัญหาจนต้องยกเลิกสัมปทาน (ถอดบทเรียนจากกรณีโครงการทางด่วนขั้นที่ ๒ บริษัท กูมาไก กูมิ)

๖) ระบบการเชื่อมต่อจะมีปัญหา ถ้าโครงการไม่เสร็จในตัว (ถอดบทเรียนจากสัมปทานทางด่วนขั้นที่ ๒ กับทางด่วนเอกมัย - รามอินทรา)

๔. ข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้พิจารณาแล้วมีมติที่เสนอต่อคณะรัฐมนตรี สรุปได้ดังนี้

๔.๑ หากจะใช้ระบบการจ้างเหมาแบบเบ็ดเสร็จ มิใช่ระบบสัมปทานควรใช้ระบบ Design and Build ตามเกณฑ์ที่ทางกรมบัญชีกลางกำหนด เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๙ เว้นแต่ผู้ประมูลมีเงื่อนไขหรือข้อเสนอทางการเงินที่ดีกว่าจึงนำมาพิจารณา

๔.๒ ข้อกำหนดโครงการ (TOR) ต้องเปิดกว้าง และคำนึงถึงความสะดวกของผู้โดยสาร การจัดทำบัตรโดยสารร่วม การเชื่อมต่อหรือการทำงานร่วมกับระบบอื่นได้ โดยไม่ผูกขาดกับระบบเดิม การจ้างเหมาแบบเบ็ดเสร็จอาจมีลักษณะของ Flexible Consortium หรืออาจแยกงานโยธากับงานระบบรถไฟฟ้า รวมทั้งระบบอาณัติสัญญาณต่างๆ ออกจากกัน ซึ่งอาจมีรายละเอียดที่จะต้องพิจารณาต่อไป

๔.๓ ควรเพิ่มโครงการรถไฟฟ้าสายรังสิต-บางซื่อให้เชื่อมต่อกับสาย Airport Rail Ling สุวรรณภูมิ โดยขยายรังสิต - บางซื่อให้ไปถึงยมราชและขยาย Airport Rail Ling จากพญาไท ไปถึงยมราช ซึ่งเป็นเส้นทางที่ขาดไป (Missing Ling) ซึ่งมีผลดี คือ เป็นการเชื่อมสายตรงระหว่างสนามบินดอนเมืองและสุวรรณภูมิ และจะสามรถสร้างสถานียมราชเป็นสถานีสำคัญ และเป็นศูนย์ City Terminal เพื่อรองรับผู้โดยสารจากใจกลางเมืองและต่างจังหวัดไปสนามบินเพื่อให้โครงข่ายรถไฟฟ้ามีความสมบูรณ์

๔.๔ เนื่องจากการปรับปรุงข้อกำหนดต่างๆ ในข้อกำหนดโครงการ โดยเฉพาะเมื่อพิจารณาข้อเสนอข้อ ๒ และ ๓ ข้างต้น หน่วยงานที่รับผิดชอบ และสภาที่ปรึกษาฯ น่าจะมีโอกาสพิจารณาเสนอความคิดเห็นต่อการแก้ไขปรับปรุงข้อกำหนดโครงการก่อนเปิดประมูล อนึ่ง ในการพิจารณาโครงการสาธารณะขนาดใหญ่ที่จะดำเนินการในอนาคต สภาที่ปรึกษาฯ พร้อมที่จะให้ความร่วมมือและให้ข้อเสนอแนะ เพื่อดำเนินงานที่รัดกุมรอบคอบต่อไป

ผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรี

เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแจ้งว่า เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ คณะรัฐมนตรีได้มีมติอนุมัติตามมติคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๒ (ฝ่ายโครงสร้างพื้นฐาน การเกษตร ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)



ต่อมาเมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๔๙ คณะรัฐมนตรีให้รับความเห็นและข้อสังเกตของกระทรวงการคลัง สำนักงบประมาณ และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไปพิจารณาด้วย



๕. ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ

“การติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษาตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ”

(เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๔๙)





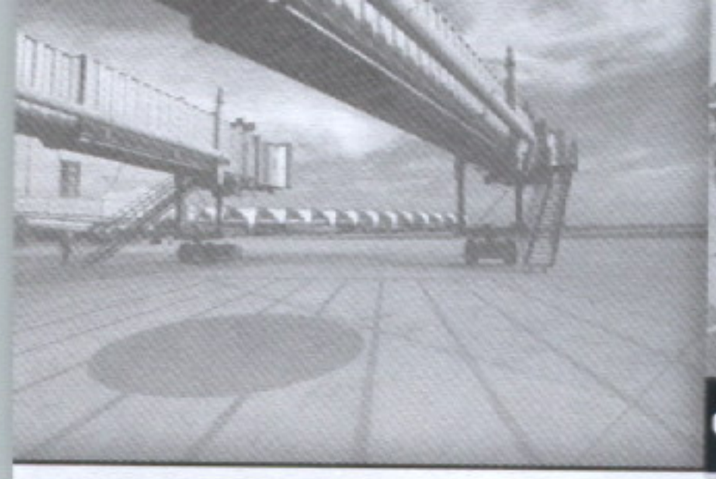
๑. ความเป็นมา

๑.๑ ในระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา รัฐบาลได้มีการดำเนินการในหลายเรื่องที่เกี่ยวกับด้านการศึกษา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ในหมวดที่ ๕ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ มาตรา ๘๑ ที่กำหนดไว้ว่า "รัฐต้องจัดการศึกษาอบรมและ











สนับสนุนให้เอกชนจัดการศึกษาอบรมให้เกิดความรู้คู่คุณธรรม จัดให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาแห่งชาติ ปรับปรุงการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม สร้างเสริมความรู้และปลูกจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สนับสนุนการค้นคว้าวิจัยในศิลปวิทยาการต่างๆ เร่งรัดพัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีเพื่อการพัฒนาประเทศ พัฒนาวิชาชีพและส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมของชาติ"

๑.๒ รัฐบาลได้ดำเนินการเพื่อปฏิรูปการศึกษาของประเทศไปแล้วในหลายส่วน และมีความก้าวหน้าในระดับหนึ่ง อาทิ การปรับโครงสร้างการบริหารของกระทรวงศึกษาธิการ การสนับสนุนให้ประชาชนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกัน การปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาในระบบ และนอกระบบ การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี หรือการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา เป็นต้น คณะทำงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สนใจที่จะติดตามประเมินผลการปฏิรูปการศึกษาตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐดังกล่าวแล้ว จึงได้มีการศึกษาวิจัยเพื่อรวบรวมข้อมูลสารสนเทศเกี่ยวกับผลการดำเนินงานด้านการปฏิรูปการศึกษาของหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นการสะท้อนปัญหา อุปสรรค และระดมความเห็นจากทุกภาคส่วน



๒. วัตถุประสงค์การศึกษาวิจัย

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยคณะทำงานการศึกษา ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรมได้จัดทำโครงการติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษาตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ โดยมีวัตถุประสงค์ต่อไปนี้

๒.๑ เพื่อกำหนดตัวชี้วัดความสำเร็จของการดำเนินงานด้านการปฏิรูปการศึกษาตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฯ

๒.๒ เพื่อติดตาม ประเมินผลการดำเนินงานด้านการปฏิรูปการศึกษา

๒.๓ เพื่อให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย มาตรการ และแนวทางการปฏิรูปการศึกษาต่อรัฐบาล

๓. ขั้นตอนการดำเนินงาน

๓.๑ การดำเนินการศึกษาวิจัย

คณะทำงานการศึกษา ศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม สภาที่ปรึกษาฯ (ชุดที่ ๑) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษาตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ”





๓.๒ กระบวนการจัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

๓.๒.๑ คณะทำงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม สภาที่ปรึกษาฯ (ชุดที่ ๒) ได้ดำเนินงานต่อเนื่องโดยนำผลการศึกษาผลการศึกษาวิจัยมาพิจารณา จัดทำเป็นความเห็นและข้อเสนอแนะ เรื่อง **"การติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษาตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ"** เพื่อเสนอต่อที่ประชุมคณะทำงานกิจการสภาที่ปรึกษาฯ

๓.๒.๒ คณะทำงานกิจการสภาที่ปรึกษาฯ และคณะทำงานการศึกษาฯ เห็นว่าควรให้มีการจัดประชุมกลุ่มย่อยรับฟังความเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้ที่เกี่ยวข้องในภาคส่วนต่างๆ เพื่อเป็นการยืนยันความถูกต้องของผลการศึกษาตลอดจนปรับปรุงความเห็นและข้อเสนอแนะให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

๓.๒.๓ คณะทำงานการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ได้จัดการประชุมกลุ่มย่อยเพื่อรับฟังความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลการศึกษาวิจัย "การติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษาตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐและพระราชบัญญัติการศึกษาฯ

- **กลุ่มนักวิชาการ** ซึ่งประกอบด้วย คณบดี/อาจารย์ประจำคณะครุศาสตร์หรือศึกษาศาสตร์จากมหาวิทยาลัยต่างๆ

เช่น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มหาวิทยาลัยรังสิต และมหาวิทยาลัยสยาม เป็นต้น

- **กลุ่มผู้บริหารสถานศึกษา** คือ ผู้อำนวยการโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เช่น ผู้อำนวยการโรงเรียนราชวินิต ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีวรนาถบางเขน ผู้อำนวยการโรงเรียนสารพัดช่างพระนคร และผู้อำนวยการโรงเรียนนวมินทราชูทิศ สวนกุหลาบวิทยาลัย สมุทรปราการ เป็นต้น

- **กลุ่มผู้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย** เช่น ผู้แทนจากสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เป็นต้น

- กลุ่มผู้ใช้ผลผลิตจากระบบการศึกษา ซึ่งส่วนใหญ่มาจากภาคเอกชน เช่น ผู้แทนสภาหอการค้าไทย ผู้แทนสภาการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้แทนจากบริษัทปูนซีเมนต์ไทย จำกัด (มหาชน) และผู้แทนจากบริษัทสหพัฒนพิบูล จำกัด เป็นต้น

๓.๒.๔ คณะทำงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ได้ดำเนินการจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเกี่ยวกับการติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษา โดยการสรุปประมวลผลและสังเคราะห์จากข้อมูล ๓ ส่วน คือ



- ผลการศึกษาวิจัยเรื่อง “การติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษาตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ”

- ความเห็นจากการประชุมกลุ่มย่อยเพื่อรับฟังความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับผลการศึกษาวิจัย “การติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษาตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ”

- รายงานการติดตามและประเมินความก้าวหน้าการปฏิรูปการศึกษาด้านการเรียนรู้ เมื่อสิ้นสุดปีงบประมาณ ๒๕๔๘ โดยสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

๔. ข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สภาที่ปรึกษาฯ ได้พิจารณาผลการศึกษาของคณะทำงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมในประเด็นดังกล่าวแล้ว มีมติให้เสนอความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ “การติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษาตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ดังนี้

๔.๑ **การพัฒนาคุณภาพผู้เรียนและคุณภาพการเรียนการสอน** รัฐต้องเร่งพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอน โดยลงทุนด้านการพัฒนานวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบต่างๆ โดยเฉพาะการพัฒนาซอฟท์แวร์สำคัญใช้ทั่วประเทศ การกำหนดมาตรฐานของจำนวนผู้เรียนต่อหนึ่งห้องเรียนให้เหมาะสม การกำหนดหลักสูตรแกนกลางให้มีเนื้อหาที่เหมาะสมเพื่อเป็น

มาตรฐานกลางที่ตรงกันทั้งประเทศ และกำหนดหลักสูตรท้องถิ่นให้สอดคล้องกับบริบทของแต่ละท้องถิ่น ตลอดจนเร่งรัดการประกันคุณภาพการศึกษา โดยใช้ข้อสอบกลางทั่วประเทศในทั้ง ๔ ช่วงชั้น (ป. ๓, ป. ๖, ม. ๓ และ ม. ๖) เพื่อวัดความสามารถและความถนัดของผู้เรียน สำหรับนำไปวางแผนการศึกษาต่อและการประกอบอาชีพ โดยต้องสร้างความเข้าใจที่ชัดเจนตรงกันให้แก่ครูผู้ทำการประเมินด้วยการติดตาม ประเมินผลเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่อง

๔.๒ **การพัฒนาคุณภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา** รัฐควรสร้างแรงจูงใจให้ผู้มีความรู้ ความสามารถเข้าสู่วิชาชีพครู และเร่งพัฒนาคุณภาพครู โดยการจัดระบบพัฒนาคุณภาพครูให้ชัดเจน (การประเมินก่อนการพัฒนาเพื่อวัดระดับความรู้และสำรวจความต้องการของครู/การพัฒนาโดยเพิ่มความรู้ ในส่วนที่ขาด/การประเมินหลังการพัฒนา) และต้องทำอย่างสม่ำเสมอ จริงจังและต่อเนื่อง โดยเฉพาะการสนับสนุนให้มีการจัดตั้งกองทุนพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา และจัดสรรงบประมาณให้อย่างเพียงพอตามที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฯ มาตรา ๕๒ และจัดให้มีการวางระบบการประเมินความดีความชอบการเลื่อนตำแหน่งโดยทำให้ความก้าวหน้าของครูขึ้นอยู่กับความสำเร็จของผู้เรียน

๔.๓ **การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาอย่างมีนัยสำคัญ** รัฐควรพิจารณาอย่างจริงจังในด้านการส่งเสริมและผลักดันให้เกิด





กระบวนการมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของภาคส่วนต่าง ๆ เช่น ภาคเอกชน ครอบครัว หรือชุมชน เป็นต้น ตามที่ได้ระบุไว้ในกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๔.๔ **การจัดการศึกษาในระบบ นอกระบบ การศึกษาตามอัธยาศัย และการเรียนรู้ตลอดชีวิต** รัฐต้องให้ความสำคัญและให้การสนับสนุนการศึกษาทุกระบบ เพื่อให้เกิดความเสมอภาคในด้านโอกาสทางการศึกษา และในด้านคุณภาพการศึกษา โดยในส่วนของการศึกษาตามอัธยาศัยรัฐควรเชื่อมโยงกับระบบการเทียบวุฒิของการศึกษาในระบบ และการส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิตนั้น รัฐควรกำหนดแนวทางในการส่งเสริมและสนับสนุนให้เป็นรูปธรรมมากขึ้น นอกจากนั้น รัฐควรมีมาตรการในการกำกับและควบคุมมาตรฐานอย่างเคร่งครัด รวมทั้งให้มีระบบการจัดผลและติดตามการใช้จ่ายงบประมาณให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๔.๕ **การกระจายโอกาสทางการศึกษา** รัฐต้องทบทวนการอุดหนุนค่าใช้จ่ายในการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เพียงพอเพื่อไม่ให้มีการจัดเก็บค่าเล่าเรียน หรือค่าใช้จ่ายอื่น ๆ เพิ่มจากเด็กอีก ตลอดจนต้องกำหนดแนวทางที่ชัดเจนในการสนับสนุน ดูแล คุณภาพและความพร้อมของโรงเรียนขนาดเล็ก เพื่อให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพโดยเท่าเทียมกัน

นอกจากนี้ รัฐต้องมีการจัดตั้งศูนย์เฝ้าระวังกระจายอยู่ทั่วประเทศ เพื่อรับผิดชอบดูแลเรื่องการจัดการศึกษาภาคบังคับให้ทั่วถึง

ในด้านการสำรวจข้อมูลประชากรวัยเรียนและข้อมูลจำนวนเด็กที่เข้าเรียนในทุกประเภทอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนสร้างระบบติดตามเด็กวัยเรียนที่ออกกลางคันโดยเฉพาะเด็กที่มีการย้ายถิ่น จะต้องมีการวางระบบส่งต่อข้ามเขตหรือจังหวัดมิให้มีการตกหล่น และควรกระจายโอกาสทางการศึกษาแก่ผู้เรียนยากจนที่อยู่ตามภูมิภาคต่าง ๆ ให้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

๔.๖ **การจัดการศึกษาสำหรับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษา** รัฐควรปรับปรุงนโยบายและวิธีการวางแผนการผลิตกำลังคนสายอาชีพระดับกลางอย่างมีคุณภาพ ขยายและปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษาระดับอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน โดยการเพิ่มอัตรากำลังบุคลากรให้มีคุณวุฒิเพิ่มขึ้นและเพียงพอ และโดยการสำรวจ/ติดตามความเคลื่อนไหวด้านอัตรากำลังคนในตลาดอย่างต่อเนื่อง ตลอดจนเร่งสร้างความร่วมมือกับสถานประกอบการต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนให้เป็นแหล่งเรียนรู้และฝึกปฏิบัติสำหรับผู้เรียนให้เพียงพอ เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะ ความรู้ ความสามารถที่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีต่างๆ

รัฐต้องมีการศึกษาถึงวิธีแก้ปัญหาค่านิยมเกี่ยวกับการเรียนและประกอบอาชีพในสายอาชีวศึกษาอย่างจริงจัง เนื่องจากแรงงานกลุ่มนี้เป็นโครงสร้างพื้นฐานสำคัญในการพัฒนาประเทศและเป็นสายงานที่มีเกียรติ นอกจากนี้ รัฐควรจัดการศึกษาเพื่ออาชีพและการแนะแนวเพื่ออาชีพในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานอย่างจริงจัง โดยใช้ “แนวทางของการศึกษาเพื่อการงานและอาชีพ”

๔.๗ **กรณีศึกษาสำหรับเด็กพิเศษกลุ่มต่าง ๆ รัฐควร** เร่งดำเนินการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาในทุกๆ ด้านให้เหมาะสมสำหรับเด็กพิเศษกลุ่มต่างๆ อย่างจริงจัง อาทิ การให้มีหลักสูตรการศึกษาพิเศษให้หลักสูตรการผลิตครูของทุกสถาบัน การจัดหาสถานที่ สื่อ สิ่งอำนวยความสะดวก และการบริการ หรือความช่วยเหลืออื่นใดทางการศึกษา เป็นต้น

๔.๘ **การกระจายอำนาจทางการศึกษาไปยังสถานศึกษา** รัฐควรเร่งกระจายอำนาจด้านการบริหารงบประมาณ การบริหารบุคคลแก่สถานศึกษาโดยเร็ว ตลอดจนเตรียมความพร้อมของสถานศึกษาด้วยการจัดให้มีหน่วยงานที่ดูแลในช่วงของการเปลี่ยนผ่าน โดยเฉพาะสถานศึกษาที่ยังไม่มีความพร้อม การส่งเสริมวัฒนธรรมการบริหารแบบมีส่วนร่วม และให้มีระบบการประเมินผู้บริหารโดยผูกพันกับการประกันคุณภาพของสถานศึกษา

นอกจากนั้นในส่วนของการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารสถานศึกษาควรสรรหาโดยใช้หลักธรรมาภิบาล และการกำหนดจำนวนของกรรมการที่มาจากฝ่ายประถมและมัธยมควรให้อยู่ในสัดส่วนที่สามารถถ่วงดุลกันได้อย่างเหมาะสม

๔.๙ **การกระจายอำนาจไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น** ในการถ่ายโอนภารกิจด้านการศึกษาไปยังองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น รัฐควรคำนึงถึงความพร้อมของหน่วยงานเหล่านี้อย่างรอบคอบและเป็นขั้นตอน รวมทั้งควรเร่งส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นและสถานศึกษาโดยกำหนดสัดส่วนของ



งบประมาณที่ทุกองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นจะต้องจัดสรรเพื่อสนับสนุนสถานศึกษาที่อยู่ในเขตพื้นที่ของตนให้ชัดเจน ไม่ว่าจะมีการถ่ายโอนหรือไม่ก็ตาม

๔.๑๐ **การจัดตั้งหน่วยงาน/สถาบันเพื่อรวบรวมข้อมูลด้านการศึกษาของประเทศ** รัฐควรเร่งดำเนินการจัดตั้งหน่วยงานดังต่อไปนี้

● ศูนย์สารสนเทศทางการศึกษาของชาติ รับผิดชอบด้านข้อมูลสารสนเทศการศึกษาของชาติ เพื่อรวบรวมข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษาของประเทศอย่างต่อเนื่องและปรับปรุงให้มีความถูกต้องและทันสมัยอยู่เสมอ

- เร่งรัดการดำเนินการเพื่อจัดตั้งสถาบันการวิจัยเพื่อระบบการศึกษาแห่งชาติให้สำเร็จโดยเร็วเพื่อทำการรวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการศึกษา ตลอดจนทำการศึกษาวิจัยและพัฒนาแนวทางการจัดการศึกษาของประเทศให้มีมาตรฐานมีคุณภาพอย่างต่อเนื่อง และยั่งยืน เนื่องจากการตัดสินใจกำหนดนโยบายหรือมาตรการเพื่อพัฒนาการศึกษาต้องมีงานวิจัยมารองรับ

- จัดให้มีศูนย์เฝ้าระวัง ติดตามและประเมินผลการปฏิรูปการศึกษา เพื่อติดตาม ประเมินผล และผลักดันให้การปฏิรูปการศึกษาเป็นไปในแนวทางที่เหมาะสม

ผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรี

สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้มีหนังสือแจ้งมายังสภาที่ปรึกษาฯ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ ว่า รองนายกรัฐมนตรี



(นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) ได้พิจารณาแล้ว มีคำสั่งมอบให้กระทรวงศึกษาธิการเป็นหน่วยงานหลักรับไปพิจารณา ร่วมกับกระทรวงมหาดไทย และคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อจัดทำความเห็น ผลการพิจารณาและผลการดำเนินการเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

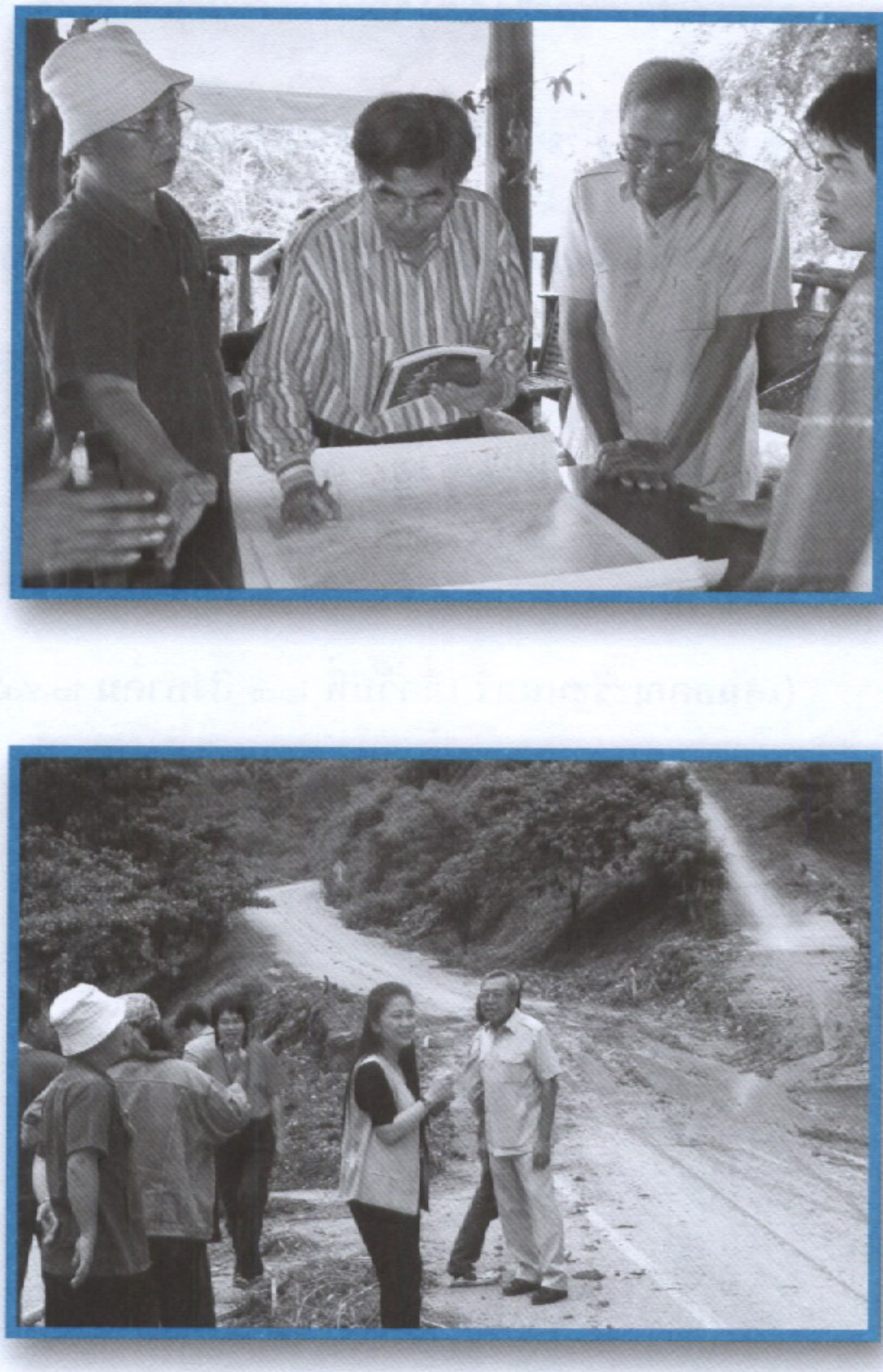
เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี แจ้งว่า รับทราบความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ และได้แจ้งให้กระทรวงศึกษาธิการทราบแล้ว ทั้งนี้ สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้เผยแพร่ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ พร้อมความเห็นและผลการพิจารณาของกระทรวงศึกษาธิการทางเว็บไซต์ของสำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อให้สาธารณชนได้รับทราบแล้ว

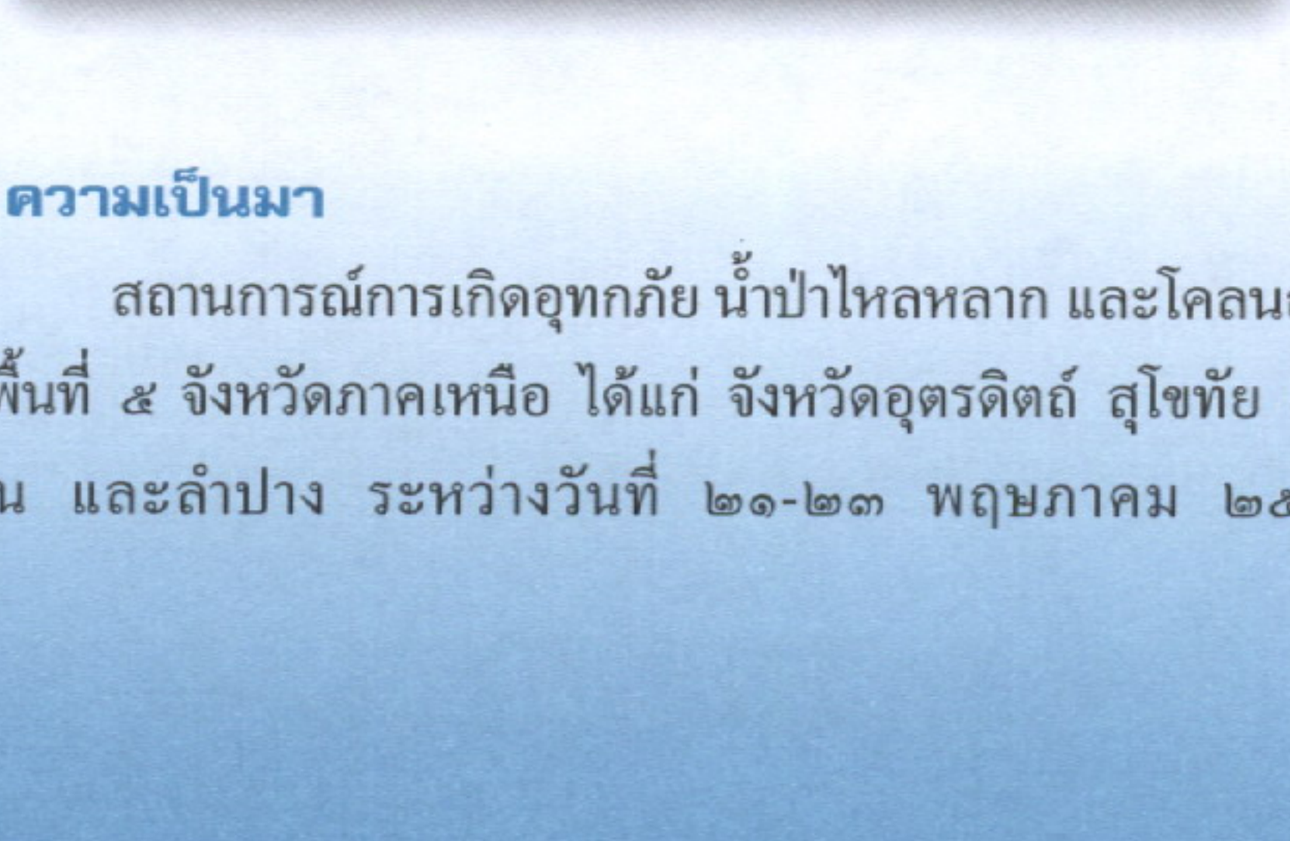


๖. ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ

“การให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยจากดินถล่มและน้ำป่าไหลหลากในจังหวัดอุตรดิตถ์ สุโขทัย แพร่ น่าน และลำปาง”

(เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๙)





๑. ความเป็นมา

สถานการณ์การเกิดอุทกภัย น้ำป่าไหลหลาก และโคลนถล่ม ในพื้นที่ ๕ จังหวัดภาคเหนือ ได้แก่ จังหวัดอุตรดิตถ์ สุโขทัย แพร่ น่าน และลำปาง ระหว่างวันที่ ๒๑-๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๙





เป็นเหตุให้เกิดน้ำป่าไหลหลาก ดินโคลนถล่มในพื้นที่จังหวัดอุตรดิตถ์ สุโขทัย และแพร่ สร้างความเสียหายอย่างรุนแรง ทำให้มีผู้เสียชีวิตและสูญหาย บ้านเรือนราษฎร สิ่งสาธารณประโยชน์ พื้นที่





ทำการเกษตรทรัพย์สินของประชาชน ตลอดจนสถานที่ราชการ ได้ถูกทำลายอย่างประเมินค่ามิได้ ที่สำคัญการเกิดเหตุการณ์ดังกล่าวได้ทำลายสภาพแวดล้อมและทรัพยากรทางธรรมชาติจนยากจะประมาณการความเสียหาย

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเห็นถึงความเดือดร้อนของประชาชนที่ต้องประสบภัยพิบัติดังกล่าว ซึ่งแม้จะได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนที่ต้องประสบภัยพิบัติดังกล่าว ซึ่งแม้จะได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนและองค์กรต่างๆ แล้ว แต่เป็นเพียงการบรรเทาทุกข์ในเบื้องต้น ประชาชนจึงยังคงมีความเดือดร้อนมาก ปัญหาต่างๆ ยังคงมีอยู่ และยังไม่มีแนวทางการแก้ไขที่ชัดเจน ดังนั้น สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงมอบหมายให้รองประธานสภาที่ปรึกษาฯ คนที่ ๑ (นายสุธรรม จิตรานุเคราะห์) ร่วมกับคณะทำงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และผู้แทนคณะทำงานประจำ ๒ คณะ เดินทางศึกษาดูงาน ณ พื้นที่ที่ประสบภัยรุนแรง ๓ จังหวัด คือ จังหวัดอุตรดิตถ์ สุโขทัย และแพร่ ระหว่างวันที่ ๗-๙ กรกฎาคม ๒๕๔๙ และต่อมาคณะทำงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้จัดประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับ “ปัญหาดินถล่ม น้ำป่าไหลหลากในจังหวัดอุตรดิตถ์ สุโขทัย แพร่ น่าน และลำปาง” เมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๔๙ ร่วมกับผู้แทนจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย ผู้แทนจากสำนักงาน

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จังหวัดอุตรดิตถ์ จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดแพร่ ผู้แทนจากสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยทั้งจากส่วนกลาง และจังหวัดสุโขทัย ผู้แทนจากกรมส่งเสริมการเกษตร ผู้แทนจากสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน ผู้ทรงคุณวุฒิผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่องนี้ และผู้แทนจากองค์กรภาคเอกชน

ทั้งนี้ เพื่อรวบรวมข้อมูลที่ได้ ประกอบการประมวลเป็นความเห็นและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา โดยเบื้องต้นเสนอให้รีบเร่งแก้ไขปัญหาในระยะสั้น ซึ่งมีความเร่งด่วน ต่อจากนั้นจะติดตามและศึกษาข้อมูลอย่างต่อเนื่อง เพื่อเสนอนโยบายแนวทางการแก้ไขปัญหาในระยะยาว รวมทั้งเสนอมาตรการเฝ้าระวังและเตือนภัยพิบัติในชุมชนต่อไป

๒. ผลการศึกษาดูงานเกี่ยวกับข้อเท็จจริง

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้พิจารณาเห็นว่า สภาที่ปรึกษาฯ ควรจะมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนจากเหตุการณ์ดังกล่าวอย่างเร่งด่วน จึงมอบหมายให้รองประธานสภาที่ปรึกษาฯ ครั้งที่ ๑ (นายสุธรรม จิตรานุเคราะห์) ร่วมกับผู้แทนคณะทำงานประจำ ๒ คน และคณะทำงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เดินทางศึกษาดูงาน ณ พื้นที่ประสบภัย ๓ จังหวัด คือ จังหวัดอุตรดิตถ์ จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดแพร่ โดยมีรายงานผลการศึกษาดูงาน ดังนี้

- เยี่ยมผู้ประสบภัยหมู่ ๖ หมู่ ๗ และหมู่ ๘ ตำบลบ้านตึก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย โดยสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับ





ความต้องการของชาวบ้านและความช่วยเหลือเบื้องต้นจากหน่วยงานต่างๆ สาเหตุที่คาดว่าทำให้เกิดอุทกภัยในครั้งนี้ และวิธีการขอความช่วยเหลือจากหน่วยงานต่างๆ ทั้งระยะสั้นและระยะยาว

- ดูสภาพพื้นที่ที่ได้รับความเสียหายหนักที่หมู่ ๖ บ้านห้วยตม ตำบลบ้านตึก อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย
- ดูสภาพการณ์การถล่มของภูเขาในพื้นที่หมู่ ๑๐ ตำบลแม่พูล อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์
- เข้าพบผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๖ บ้านห้วยใต้ ตำบลแม่พูล อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ โดยได้สอบถามถึงสภาพความเสียหายของบ้านเรือน ที่นา สวนผลไม้ของชาวบ้าน และการรับความช่วยเหลือจากหน่วยงานต่างๆ สภาพการดำรงชีพของชาวบ้านและการฟื้นฟูอาชีพในอนาคต
- ศึกษาดูงานการจัดการกับไม้ที่ถล่มลงมาจากภูเขาของหน่วยงานภาครัฐ ณ อ่างเก็บน้ำแม่มาน และอ่างเก็บน้ำแม่จั๊วะ
- เข้าพบเจ้าหน้าที่ขององค์การอุตสาหกรรมป่าไม้ (อ.อ.ป) และเจ้าหน้าที่ของ บริษัท ไม้อัดไทย จำกัด และดูสภาพการนำไม้ขึ้นจากอ่างเก็บน้ำแม่มาน อำเภอสูงเม่น จังหวัดแพร่
- เข้าพบเจ้าหน้าที่ของบริษัท ไม้อัดไทย จำกัด ณ บ้านห้วยหลี ตำบลแม่จั๊วะ อำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่ เพื่อศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนไม้ที่เก็บขึ้นมาจากอ่างเก็บน้ำ
- ศึกษาดูงานการจัดเก็บและการจัดการไม้ที่เก็บขึ้นมาจากอ่างเก็บน้ำ ณ องค์การบริหารส่วนตำบลแม่จั๊วะ อำเภอเด่นชัย จังหวัดแพร่



• ศึกษาดูงานพื้นที่น้ำป่าถล่ม ซึ่งเกิดจากแม่น้ำ ๒ สาย มาบรรจบกัน และเข้าเยี่ยมชาวบ้านที่ประสบภัยจากน้ำพัดบ้านพัง ณ บ้านกิงเคียน ตำบลจริม อำเภอท่าปลา จังหวัดอุตรดิตถ์

๓. ประมวลผลการศึกษาดูงานและการแลกเปลี่ยนความเห็นกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

๓.๑ สาเหตุการเกิดอุทกภัยในพื้นที่ ๖ จังหวัดภาคเหนือ

๑) สาเหตุที่ทำให้น้ำป่าไหลหลากและดินถล่มจนกลายเป็นอุทกภัยทำลายชีวิตและทรัพย์สินของผู้คน ตลอดจนการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพของผืนป่า เกิดจากปรากฏการณ์ลานิญ่า ที่เกิดขึ้นใกล้เส้นศูนย์สูตรใต้ประเทศไทย บริเวณประเทศอินโดนีเซีย เกาะบอร์เนียว ทำให้อุณหภูมิของน้ำทะเลสูงขึ้น จนเกิดไอน้ำจำนวนมากลอยขึ้นสู่อากาศ และถูกลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดไปปะทะกับมรสุมที่กำลังก่อตัวบริเวณภาคเหนือตอนกลาง จนเป็นเหตุให้ฝนที่ตกมีปริมาณมากผิดปกติ จากสถิติ ณ วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๔๙ มีปริมาณน้ำฝนวัดได้ ณ จังหวัดอุตรดิตถ์ อำเภอเมือง ๒๖๗.๗ มม. อำเภอลับแล ๓๓๐ มม. อำเภอ ตรอน ๑๐๒.๐ มม. จังหวัดแพร่ อำเภอเด่นชัย ๑๙๘.๐ มม. อำเภอร้องกวาง ๑๒๖.๐ มม อำเภอสูงเม่น ๑๑๘.๔ มม. อำเภอวังชิ้น ๙๖.๗ มม. (ซึ่งเป็นปริมาณน้ำฝนที่ถือว่าผิดปกติ ถ้าปกติต้องไม่เกิน ๙๐ มม.) (ที่มา : สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย) ประกอบกับการที่มีฝนตกติดต่อกันหลายวัน จึงได้ชะเอาดินและต้นไม้บนภูเข้าถล่มลงมาพร้อมๆ กัน จนกลายเป็นอุทกภัยที่สร้างความร้ายแรงได้

๒) การปรับสภาพผิวดินบนภูเขา ซึ่งชาวบ้านได้ปรับให้เป็นพื้นที่ที่เหมาะกับการทำสวนผลไม้ขนาดใหญ่แบบพืชเชิงเดี่ยว เช่น ส่วนลองกอง การรดน้ำแบบสปริงเกอร์ ทำให้ผิวดินอ่อนตัว การกำจัดวัชพืชตลอดเวลาทำให้ผิวดินขาดพืชคลุมดิน เป็นต้น ซึ่งเมื่อฝนตกมีปริมาณน้ำสะสมกันมากจึงถล่มทลายลงมาได้

๓) การเกิดรอยแยกของภูเขา ซึ่งอาจจะเกิดขึ้นทุกประมาณ ๑๐ ปี

๓.๒ สรุปความเสียหาย

๑) **ภาพรวมความเสียหาย** จากสถิติภัยพิบัติจากอุทกภัยในระหว่างวันที่ ๒๑-๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ที่สร้างความเสียหายอย่างรุนแรงใน ๓ จังหวัด คือ จังหวัดอุตรดิตถ์ ในอำเภอเมือง อำเภอท่าปลา และอำเภอลับแล จังหวัดสุโขทัย ในอำเภอศรีสัชนาลัย อำเภอศรีสำโรง และอำเภอเมือง จังหวัดแพร่ ในอำเภอเมือง อำเภอเด่นชัย และอำเภอสูงเม่น ซึ่งพบว่ามีผู้เสียชีวิต ๘๘ คน สูญหาย ๒๙ คน บ้านพังทั้งหลัง จำนวน ๗๑๖ หลัง และบ้านพังบางส่วน จำนวน ๔,๒๙๘ หลัง

ตารางที่ ๑

จังหวัด	อำเภอ	เสียชีวิต (คน)	สูญหาย (คน)	บ้านพังทั้งหลัง (หลัง)	บ้านพังบางส่วน (หลัง)
อุตรดิตถ์	ลับแล	๒๓	๔	๒๑๖	๑,๗๙๑
	ท่าปลา	๒๙	๒๔	๑๐๓	๔๑
	เมือง	๒๓	-	๔๒๓	๑๖๑
	รวม	**๗๖**	**๒๘**	**๔๗๙**	**๓,๗๙๒**
แพร่	เมือง	๖	-	๑๒๓	๑๗๑
	เด่นชัย	-	-	๖	๑๖๘
	สูงเม่น	-	-	๒๓	๖๖
	รวม	**๖**	**-**	**๑๖๑**	**๓๘๔**
สุโขทัย	ศรีสัชนาลัย	๖	๑	๗๓	๑๒๑
	ศรีสำโรง	๑	-	๒	๑
	เมือง	๑	-	๑๑	-
	รวม	๘	๑	๘๖	๑๒๒
	รวมทั้งสิ้น	**๘๘**	**๒๙**	**๗๑๖**	**๔,๒๙๘**

ที่มา: เอกสารการดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยในพื้นที่ภาคเหนือ โดย กองทัพภาคที่ ๓

ตารางที่ ๒

จังหวัด	อำเภอ	ครัวเรือน	ถนน (สาย)	สะพาน (แห่ง)	พื้นที่เกษตร (ไร่)
อุตรดิตถ์	ลับแล	๑๗,๗๗๙	๒๑๐	๑๖	๖๑,๖๒๖
	ท่าปลา	๖,๓๓๒	๒	๑๓	๓,๓๓๘
	เมือง	๑๓,๖๐๐	๑๘๗	๒๙	๒๙,๔๗๙
	รวม	**๓๖,๖๑๑**	**๓๙๙**	**๖๗**	**๙๔,๓๒๔**
แพร่	เมือง	๖๘๖	๓	๔	๓,๗๐๐
	เด่นชัย	๗๓๖	๖	๑๒	๑,๔๓๐
	สูงเม่น	๒,๒๖๐	๒๓	๑๖	๖๔๑
	รวม	**๒,๙๑๒**	**๓๑**	**๓๒**	**๖,๗๗๑**
สุโขทัย	ศรีสัชนาลัย	๔,๖๗๓	๔๖	๒	๔๗,๑๓๔
	ศรีสำโรง	๖,๐๙๐	๖๐	-	๘๑,๑๑๒
	เมือง	๖,๑๒๐	๑๐	-	๖๖,๖๑๑
	รวม	**๑๖,๗๘๓**	**๗๔**	**๒**	**๑๙๔,๘๖๗**
	รวมทั้งสิ้น	**๖๖,๓๐๖**	**๖๐**	**๙๑**	**๒๙๔,๙๖๒**

ที่มา : เอกสารการดำเนินการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยในพื้นที่ภาคเหนือ โดย กองทัพภาคที่ ๓

๒) สรุปความเสียหายของพื้นที่ทำกินของผู้ประสบภัย

ผลกระทบจากเหตุการณ์น้ำป่าไหลหลาก ดินภูเขาถล่ม และการเกิดอุทกภัย นอกจากจะส่งผลต่อชีวิตผู้คน ทรัพย์สิน สัตว์เลี้ยง และสร้างความเสียหายอย่างหนักแล้ว ยังทำให้ชาวบ้านที่ประสบภัยหมดกำลังใจในการดำเนินชีวิต เนื่องจากพื้นที่ทำกินถูกทำลายจนหมด เช่น

- สภาพพื้นที่ที่เคยเป็นทำนา ไม่สามารถทำนาเพื่อปลูกข้าวเลี้ยงตนเองได้อีกต่อไป เนื่องจากดินโคลนที่เข้าทับถม
- สวนผลไม้ได้รับความเสียหายที่เกิดจากน้ำพัดพาไปเกือบทั้งหมด ส่วนที่เหลือกำลังยืนต้นตาย เนื่องจากรากแช่น้ำนาน
- สภาพน้ำมีดินโคลนผสม ไม่สามารถนำมาใช้อุปโภคและบริโภคได้ ซึ่งหากไม่มีวิธีการบำบัดอื่นใด จะต้องปล่อยทิ้งไว้เพื่อให้ตกตะกอนตามธรรมชาติประมาณ ๒ ปี จึงจะนำน้ำมาใช้ได้ใหม่
- ทั้งนี้ การฟื้นฟูการเกษตรที่ได้รับความเสียหายจากดินโคลนถล่มในครั้งนี้ จะต้องใช้ระยะเวลาถึง ๑๐-๑๖ ปี จึงจะสามารถใช้เป็นแหล่งทำกินได้เหมือนเดิม
- ในระยะนี้ ผลไม้ที่ปลูกไว้บนภูเขาส่วนที่เหลือจากถูกน้ำพัดพากำลังให้ผลผลิตและได้เวลาเก็บเกี่ยวแล้ว แต่ไม่สามารถเดินทางเข้าไปเก็บมาขายได้ เนื่องจากเส้นทางการลำเลียงถูกตัดขาด

ซึ่งจะต้องมีหน่วยงานเข้าดำเนินการซ่อมแซม เพื่อให้สามารถใช้เป็นเส้นทางคมนาคมได้

๓.๓ **การให้ความช่วยเหลือแก่ผู้ประสบภัย** นับตั้งแต่การเกิดเหตุการณ์อุทกภัยดินโคลนถล่ม ตั้งแต่วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๖๔๙ จนถึงปัจจุบัน ได้มีการระดมให้ความช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบภัย ทั้งจากภาคเอกชน ภาคราชการ หน่วยงานของรัฐและสถาบันต่างๆ ที่สามารถเห็นได้ชัดเจน คือ การระดมความช่วยเหลือจากหน่วงานภาครัฐที่มีหน้าที่และความรับผิดชอบโดยตรง เช่น กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และกองทัพภาคที่ ๓ เป็นต้น สามารถสรุปได้ดังนี้

๑) ในพื้นที่จังหวัดอุตรดิตถ์ ได้จ่ายเงินช่วยเหลือผู้ประสบภัยแล้วจำนวน ๗๘,๖๒๖,๑๘๖ บาท โดยใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยกรณีบ้านพังบางส่วนมากที่สุด จำนวน ๒๖,๙๒๘,๙๖๐ บาท รองลงมาใช้จ่ายเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยกรณีบ้านพังทั้งหมด จำนวน ๑๔,๑๓๐,๐๐๐ บาท และเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดเลี้ยงน้ำดื่ม/ถุงยังชีพระยะแรก จำนวน ๖,๖๑๘,๒๖๘ บาท

๒) ในพื้นที่จังหวัดสุโขทัย จากการสรุปข้อมูลความเสียหาย และการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยอันเนื่องมาจากอุทกภัยและโคลนถล่มของศูนย์อำนวยการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย วาตภัย และโคลนถล่ม จังหวัดสุโขทัย พบว่างบประมาณจากหลายหน่วยงานของภาครัฐมุ่งให้ความช่วยเหลือเบื้องต้น ในช่วงวิกฤตด้านการกู้ชีพกู้ภัย ด้านการสงเคราะห์ผู้ประสบภัยด้านสาธารณสุข รวมถึงด้านที่อยู่อาศัย โดยมุ่งการฟื้นฟูบูรณะและซ่อมแซมสิ่งสาธารณประโยชน์ทั้งในพื้นที่ดินถล่ม พื้นที่น้ำป่าไหลหลาก และการฟื้นฟูพื้นที่การเกษตรที่เสียหายจากโคลนถล่มและน้ำป่าไหลหลาก

๓.๔ จากการลงพื้นที่ดูงาน ชาวบ้านมีความเดือดร้อนและขอความช่วยเหลือเร่งด่วน ดังนี้

๑) เรื่องอาหารและน้ำดื่ม ซึ่งพบว่ามีเพียงพอต่อการอุปโภคบริโภคได้อีกประมาณ ๓ เดือน หลังจากนั้นชาวบ้านในหลายพื้นที่กำลังกังวลว่าจะเดือดร้อนจากการไม่มีข้าวกินและไม่มีน้ำดื่ม

๒) การให้ความช่วยเหลือชาวบ้านที่ประสบภัยจากการไม่มีที่อยู่อาศัย เนื่องจากถูกน้ำและไม้ที่มากับน้ำทำลาย





เสียหาย โดยได้รับการช่วยเหลือในช่วงวิกฤต คือ ในเบื้องต้น กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (ปภ.) กระทรวงมหาดไทย ได้ตั้งเต้นท์ยกพื้น เพื่อเป็นที่พักชั่วคราวสำหรับแนวทางให้ความช่วยเหลือจากหน่วยงานของภาครัฐ ดังนี้

• **ครอบครัวที่บ้านได้รับความเสียหายทั้งหลัง** หน่วยงานภาครัฐ โดยกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (ปภ.) ได้เสนอความช่วยเหลือเป็น ๒ กรณี

กรณีที่ ๑ จะสร้างบ้านแบบน็อคดาวน์ให้ ๑ หลัง บนพื้นที่ ๑ งาน พร้อมพื้นที่ทำกิน ๖ ไร่ โดยมีเงื่อนไขว่าจะต้องไม่กลับไปทำกินบนพื้นที่เดิม ชาวบ้านบอกเล่าว่าได้สร้างปัญหาให้กับชาวบ้าน ๓ ด้าน คือ ๑) ที่ดินที่ภาครัฐจัดหามาให้อาจไปทับซ้อนกับที่ดินชาวบ้านที่ทำกินอยู่เดิม ๒) จำนวนที่ดินที่จัดให้น้อยมาก โดยเฉพาะเมื่อเปรียบเทียบกับที่ดินเดิมที่ใช้ทำกินอยู่ ๓) ที่ดินขาดความอุดมสมบูรณ์ ไม่มีระบบชลประทาน นอกจากนั้นชาวบ้านบอกต่อไปว่า สถานที่ตั้งบ้านใหม่และพื้นที่ทำกินอยู่กันคนละพื้นที่ ทำให้พวกเขาไม่อยากอยู่ เพราะบ้านแบบน็อคดาวน์เป็นเหมือนบ้านพักเท่านั้น ซึ่งได้มีชาวบ้านเป็นจำนวนมากสมัครใจไม่เอาตามข้อเสนอข้อนี้

กรณีที่ ๒ สำหรับชาวบ้านที่ไม่เลือกข้อเสนอตามกรณีที่ ๑ กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (ปภ.) จะชดเชย

ค่าเสียหายให้หลังละ จำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท และกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์เสนอเพิ่มให้อีกจำนวน ๓๐,๐๐๐ บาท รวมเป็น ๖๐,๐๐๐ บาท อย่างไรก็ตาม ยังไม่ชัดเจนว่าจะได้รับเงินค่าชดเชยดังกล่าวเมื่อไร เนื่องจากทราบมาว่าทั้ง ๒ หน่วยงาน ยังไม่สามารถหาแหล่งเงินงบประมาณได้

- ครอบครัวที่บ้านได้รับความเสียหายเพียงบางส่วน กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (ปภ.) และกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จะให้ค่าชดเชยหน่วยงานละ ๒๐,๐๐๐ บาท/ครอบครัว รวมครอบครัวละ ๔๐,๐๐๐ บาท แต่ก็ไม่รู้ระยะเวลาการได้รับเงินที่ชัดเจน ด้วยเหตุผลเดียวกับกรณีที่ ๒ สิ่งที่เป็นข้อกังขาของชาวบ้านอย่างมาก คือ ความเสียหายบางส่วนพิจารณาอย่างไร เพราะบ้านบางหลังเสียหายจนไม่สามารถอยู่อาศัยได้ แต่ถูกระบุว่าเสียหายบางส่วน

๓) การสร้างรายได้ให้กับชาวบ้านที่กำลังเดือดร้อน เนื่องจากพื้นที่ทำกินถูกทำลายไม่สามารถประกอบอาชีพได้ โดยในแต่ละจังหวัดได้จัดจ้างชาวบ้านทำงานฟื้นฟูในหมู่บ้านของตนเองในอัตราจ้างวันละ ๑๔๖ บาท ระยะเวลาการจัดจ้างไม่เกิน ๓๐ วัน/คน อย่างไรก็ตาม ก็ยังคงมีปัญหาในการรับเงินค่าจ้าง



๔. ข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๔.๑ ภาครัฐควรส่งเสริมและสนับสนุนให้จัดตั้งศูนย์ประสานงานความช่วยเหลือผู้ประสบภัยประจำหมู่บ้าน มีสมาชิกของหมู่บ้านเป็นกรรมการประสานงาน เพื่อช่วยประสานกับภาคส่วนต่าง ๆ กำหนดกิจกรรมไม่ให้เกิดการช่วยเหลือที่ซ้ำซ้อน และช่วยให้เกิดความเป็นธรรมในการได้รับความช่วยเหลือ

๔.๒ ภาครัฐควรเร่งรัดดำเนินการขุดลอกร่องน้ำ และขนย้ายโคลน ซากต้นไม้ เศษไม้ ออกจากพื้นที่ทำกินของชุมชน เพื่อให้ผู้ประสบภัยได้กลับเข้าไปฟื้นฟูที่อยู่อาศัยของตนได้เร็วขึ้น วิธีการขนย้ายอาจให้หน่วยงานของทหารซึ่งมีเครื่องจักรกลพร้อมอยู่แล้วร่วมดำเนินการให้เต็มศักยภาพ

๔.๓ ภาครัฐต้องรีบเร่งเข้าไปช่วยเหลือ ปรับปรุงเส้นทางเข้าสวนผลไม้บนภูเขาโดยด่วน เพื่อให้ชาวบ้านสามารถเข้าไปเก็บเกี่ยวผลไม้ที่กำลังสุกและนำมาออกจำหน่ายได้

๔.๔ จะต้องให้การช่วยเหลือด้านต้นกล้าผลไม้ที่จะนำไปปลูกทดแทนของเดิมที่เสียหายไป โดยชาวบ้านต้องการให้ภาครัฐสนับสนุนด้านงบประมาณ เพื่อชาวบ้านจะนำไปจัดซื้อต้นกล้าที่มีคุณภาพเอง

๔.๖ ต้องระดมให้การช่วยเหลือด้านอาหารและน้ำดื่ม ซึ่งหลายหมู่บ้านกำลังจะขาดแคลนในอีก ๒-๓ เดือนข้างหน้า

๔.๖ เห็นควรรีบเร่งให้มีหน่วยงานหลัก ทำหน้าที่บริหารจัดการ รวมถึงประสานกับหน่วยงานต่างๆ ที่ให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยในปัจจุบัน เพื่อสร้างความเป็นเอกภาพและมีประสิทธิภาพในการให้ความช่วยเหลือ สามารถแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้องเพื่อให้ผู้ประสบภัยหลุดพ้นจากความเดือดร้อนโดยเร็ว

๔.๗ ภาครัฐต้องเร่งสร้างอาชีพเพื่อสร้างรายได้ให้กับชาวบ้านและชุมชน เช่น การจัดการกับไม้ที่ถูกพัดพา เพื่อนำไปสร้างรายได้โดยที่ไม่ต้องลงทุน การจ้างงานของภาครัฐที่ดำเนินการอยู่โดยจ้างเป็นรายวันๆ ละ ๑๔๖ บาท ควรปรับให้เป็นการจ้างที่สอดคล้องกับการฟื้นฟูที่อยู่อาศัย ที่ทำกินและแหล่งน้ำ ทั้งนี้เพื่อให้ชาวบ้านมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาไปด้วย โดยไม่รอพึ่งความช่วยเหลือจากภาครัฐแต่ฝ่ายเดียว

รัฐบาลควรใช้โอกาสนี้ ปรับปรุง กฎ และระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการจ่ายเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินให้รวดเร็ว และสอดคล้องกับค่าครองชีพในปัจจุบัน โดยเฉพาะการชดเชยค่าเสียหายด้านที่อยู่อาศัย

ผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้มีหนังสือแจ้งมายังสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๖๔๙ ว่า





รองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) ได้พิจารณาแล้วมีคำสั่งมอบให้คณะกรรมการอำนวยการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยในพื้นที่ภาคเหนือเป็นเจ้าของเรื่องรับไปพิจารณา เพื่อจัดทำความเห็นและผลการดำเนินการเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๖๔๙ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี แจ้งว่า ได้มีรับทราบความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษา ทั้งนี้ ได้แจ้งให้คณะกรรมการอำนวยการช่วยเหลือผู้ประสบภัยในพื้นที่ภาคเหนือทราบด้วยแล้ว ทั้งนี้ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้เผยแพร่ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ พร้อมความเห็นและผลการพิจารณาของคณะกรรมการอำนวยการช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัยในพื้นที่ภาคเหนือทางเว็บไซต์ของสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีเพื่อให้สาธารณชนได้ทราบแล้ว



๗. ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ

“การอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา”

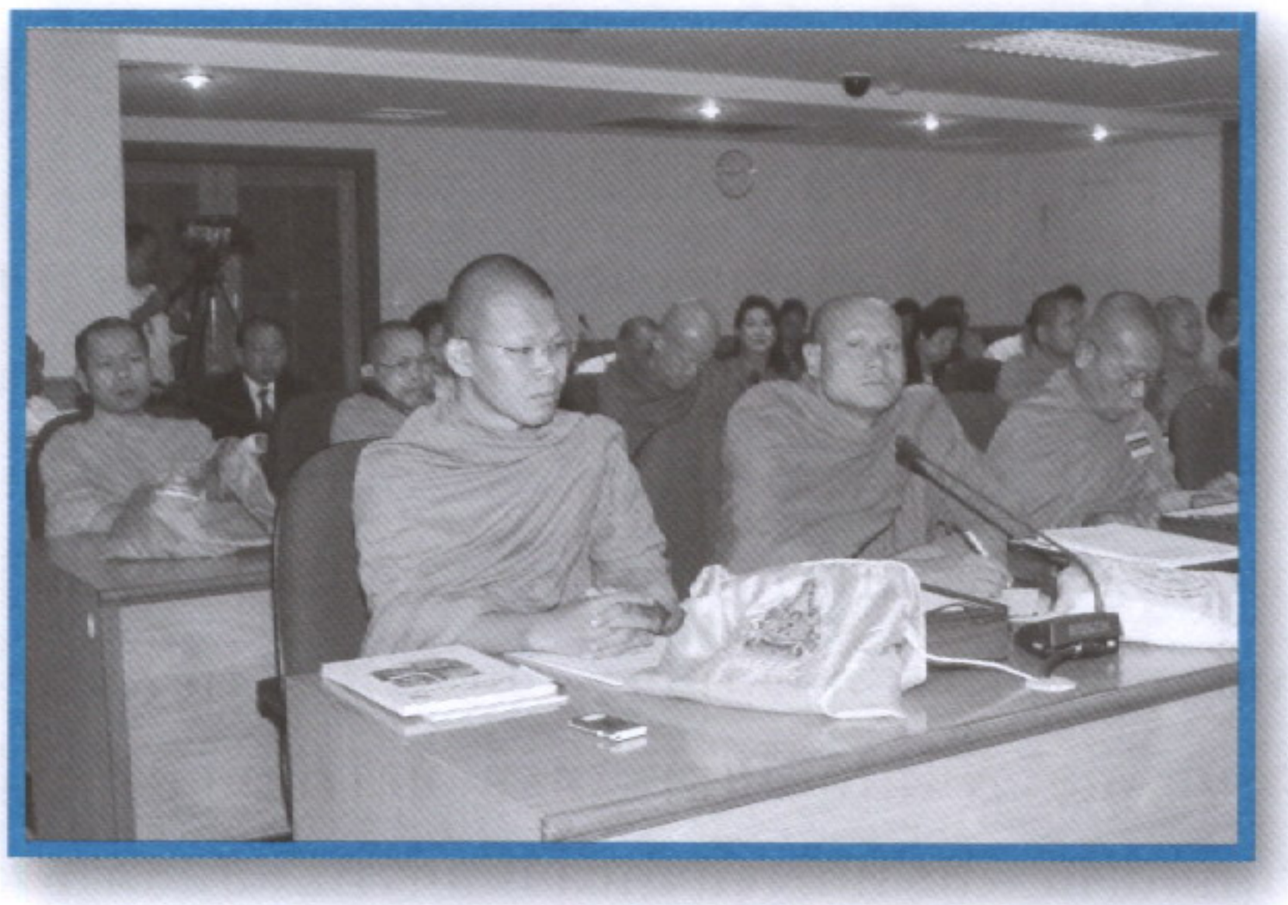
(เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๙)





๑. ความเป็นมา

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ หมวด ๕ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐมาตรา ๗๓ ได้บัญญัติว่า "รัฐต้องให้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น





ส่งเสริมความเข้าใจอันดี และความสมานฉันท์ระหว่างศาสนิกชน
ของทุกศาสนา รวมทั้งสนับสนุนการนำหลักธรรมของศาสนามาใช้
เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิต

ในปัจจุบัน เป็นที่เข้าใจทั่วไปว่า พระพุทธศาสนาซึ่งเป็นศาสนาประจำชาติกำลังประสบภัยและปัญหาหลายประการ ทั้งภัยภายนอกและภัยภายใน ภัยภายนอกมาจากกระแสวัตถุนิยมและบริโภคนิยมจากวัฒนธรรมใหม่ๆ ที่อาจไม่เหมาะสม ภัยภายในมาจากพุทธศาสนิกชนทั้งบรรพชิตและฆราวาสที่ไม่ประพฤติปฏิบัติตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา เป็นชาวพุทธแต่เพียงในนามและสำมะโนครัว ไม่ได้เป็นชาวพุทธที่แท้จริงที่เป็นผู้รู้ ผู้ตื่นและผู้เบิกบาน สภาพปัจจุบันคล้ายกับการเปลี่ยนสภาพพุทธเป็นฮินดูในอินเดียเมื่อหนึ่งพันปีก่อน

ปัญหาเบื้องต้นในเรื่องนี้คือรัฐยังไม่มีความชัดเจนในหลักการและวิธีดำเนินการให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของมาตรา ๗๓ นี้ ทำให้งานด้านนี้ยังไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร

ทิศทางและแนวทางการดำเนินการของการอุปถัมภ์คุ้มครองตามมาตรานี้ควรมีความหมายว่า

๑.๑ **อุปถัมภ์คุ้มครองให้ประชาชนรับผลการปฏิบัติธรรมะ** ที่องค์พระศาสนาได้มอบไว้เป็นมรดกแก่ชาวโลก และอุปถัมภ์คุ้มครองให้หลักธรรมคงอยู่ และให้เจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืน

แนวทางหนึ่งในการอุปถัมภ์คุ้มครองพระพุทธศาสนาคือการทำให้สังคมเจริญ เข้มแข็งและสงบสุข ประกอบด้วย

การไม่เบียดเบียนผู้อื่น การไม่ทุจริตทางทรัพย์สิน การไม่ผิดทางชู้สาว การไม่กล่าวเท็จและก้าวร้าว การไม่หลงงมงายในสิ่งเสพติดและทางไสยศาสตร์ซึ่งจะนำไปสู่การยึดติดเพิ่มเติมเกินความจำเป็นในทางวัตถุ ตกอยู่ในความประมาท ซึ่งเป็นต้นเหตุหนึ่งของความไม่สงบสุขในสังคม การที่ประชาชนในชาติมีธรรมะสามารถนำพาให้ประเทศชาติเจริญ เข้มแข็ง สังคมมีความสุขทั่วหน้า มีงบประมาณและทรัพยากรเพียงพอกับการพัฒนาประเทศโดยรวม

๑.๒ ให้ระบบเครื่องมือและกลไกอื่นๆ เช่น กฎหมายวิธีการบริหารหลักสูตรการศึกษาศาสนธรรม เอกสารเผยแพร่สื่อธรรมะ ระบบวิธีการเผยแพร่ รับการปรับปรุงให้เข้ากับยุคสมัยอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อการคงอยู่และเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืนของพุทธศาสนา

๑.๓ ให้ตัวบุคคล กลไกและส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งหมายถึง นักบวช ผู้เผยแพร่ และประชาชนได้รับความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการศึกษาและเผยแพร่ธรรมะ

๒. การดำเนินการของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

คณะทำงานการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ร่วมกับกรมการศาสนา

และสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ จัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการในเรื่อง "การอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา" เพื่อระดมความเห็นและข้อเสนอแนะจากภาคีต่างๆ รวมทั้งสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จากนั้นทำการรวบรวมและสังเคราะห์เพื่อได้ข้อสรุปการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา อย่างเป็นระบบที่ครบครัน ด้วยข้อมูลของปัญหาและข้อเสนอแนะต่อรัฐบาลเพื่อการบริหารงานศาสนาที่เร่งด่วนในปัจจุบันในระดับหนึ่ง ต่อประเด็นสำคัญๆ

๒.๑ สถานการณ์และปัญหาที่เกิดขึ้นแก่พระพุทธศาสนา

๒.๑.๑ แม้ว่าพระพุทธศาสนายังมีความเจริญมั่นคงในประเทศไทย แต่พระพุทธศาสนามีปัญหาหลายประการที่น่าเป็นห่วง ปัญหาเกี่ยวกับพระพุทธศาสนาบางประการมีดังนี้ ปัญหาการห่างเหินจากศาสนา ปัญหาคุณภาพของชาวพุทธ ปัญหาการประพฤติวิปริตผิดพลาดจากพระธรรมวินัย ปัญหาที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสังคมและค่านิยม ปัญหาที่เกิดจากนโยบายและระบบการศึกษา ปัญหาที่เกิดจากวิกฤตทางจริยธรรม

๒.๑.๒ ประเทศไทยมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๔ แต่ยังไม่มีแผนทำนุบำรุงส่งเสริมพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ทั้งที่พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติ จึงทำ ***ให้การทำนุบำรุง ส่งเสริมพระพุทธศาสนาขาดเอกภาพ*** ขาดยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการที่ไปในทิศทางเดียวกัน ทำให้พระพุทธศาสนามีปัญหาหลายประการ

๒.๑.๓ **การที่ไม่มีกฎหมายอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาก่อให้เกิดปัญหาหลายประการ** เช่น ปัญหาศาสนธรรมที่ถูกบิดเบือน และแต่งเติมจนผิดเพี้ยนจากพระธรรมคำสอนของพระพุทธเจ้า ทำให้เกิดลัทธิหรือนิกายใหม่ๆ ขึ้นมากมาย หากมีกฎหมายฉบับนี้จะทำให้พระพุทธศาสนามีความเจริญและมั่นคงมากขึ้น เนื่องจากหลักคำสอนและพระพุทธเจ้าผู้เป็นพระบรมศาสนาได้รับการปกป้องคุ้มครอง

๒.๑.๔ พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ที่ใช้ในปัจจุบันคือ พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้ใช้เป็นเวลา ๔๐ ปี แล้วไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน ทำให้การบริหารงานคณะสงฆ์มีปัญหาจึงควรปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน

๒.๑.๕ **การขนาดนโยบายการทำนุบำรุงส่งเสริมพระพุทธศาสนาที่ชัดเจนของรัฐบาล** ทำให้พุทธศาสนิกชนจำนวนไม่น้อยไม่มั่นใจว่ารัฐบาลซึ่งเป็นฝ่ายอาณาจักรจะดำเนินการทำนุบำรุงส่งเสริมพระพุทธศาสนาอย่างจริงใจ และจริงจัง หรือไม่

๒.๑.๖ สถาบันหลัก ๓ สถาบัน คือ สถาบันครอบครัว (บ้าน) สถาบันศาสนา (วัด) และสถาบันการศึกษา (โรงเรียน) ยังไม่เข้มแข็ง และยังไม่มีการประสานงานอย่างใกล้ชิดและมีประสิทธิภาพให้เป็น ๓ ประสาน คือ บ้าน วัด โรงเรียน (บวร) ในการทำนุบำรุงส่งเสริมพระพุทธศาสนาโดยเฉพาะการเผยแผ่พระพุทธศาสนาแก่เยาวชนและประชาชน

๒.๑.๗ พุทธศาสนิกชนไม่ได้ประพฤติปฏิบัติตามหลักธรรมคำสั่งสอนของพระพุทธศาสนา เป็นชาวพุทธแต่เพียงในนามและตามสำมะโนครัว

๒.๑.๘ **พุทธศาสนิกชนจำนวนไม่น้อยไม่ได้ปฏิบัติหน้าที่ของชาวพุทธที่ดี** ในการปฏิบัติตามพุทธปณิธาน ๔ ประการ คือ (๑) มีความรู้ความเข้าใจ ในธรรมะอย่างถูกต้องและเพียงพอ (๒) ปฏิบัติธรรมะให้ได้ผลตามควรแก่ตน (๓) เผยแผ่ธรรมะ อธิบายและสอนธรรมะให้ผู้อื่นเข้าใจได้ และ (๔) ถือเป็นหน้าที่สำคัญในการที่จะป้องกัน แก้ไขขจัดภัยที่เกิดแก่พระพุทธศาสนาในรูปแบบต่างๆ ให้หมดสิ้นไป โดยความสามัคคีพร้อมเพรียงของพุทธบริษัททุกหมู่เหล่า

๒.๑.๙ **นโยบายและระบบการศึกษา เน้นทางความรู้ทางด้านวิชาการและความเป็นเลิศทางวิชาการ ไม่ได้ให้ความสนใจแก่พระพุทธศาสนาเท่าที่ควร** ทำให้ผู้บริหารสถานศึกษา ครูอาจารย์และเยาวชนไม่สนใจในพระพุทธศาสนา ศีลธรรม และจริยธรรมเท่าที่ควร การสอนพระพุทธศาสนาในสถานศึกษาไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เราจึงมีแต่คนเก่ง คนฉลาดแต่ขาดคุณธรรมและจริยธรรม

๒.๑.๑๐ ปัญหาการได้มาซึ่งนักศึกษาพระที่เป็นศาสนทายาทที่ดี หมายถึง พระที่มีความรู้ความเข้าใจอย่างถูกต้องในพระพุทธศาสนา ประพฤติปฏิบัติตามพระธรรมวินัย และสามารถเผยแพร่สืบต่อพระพุทธศาสนา

๓. ข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๓.๑ **รัฐบาลควรมีนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา** รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๗๓ ได้บัญญัติไว้ว่า "รัฐต้องได้ความอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น ส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความสมานฉันท์ระหว่างศาสนิกชนของทุกศาสนา รวมทั้งสนับสนุนการนำหลักธรรมของศาสนามาใช้เพื่อเสริมสร้างคุณธรรมและพัฒนาคุณภาพชีวิต"

ปรากฏว่านโยบายของรัฐปัจจุบันที่แถลงต่อรัฐสภายังไม่มีนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับการอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนาและศาสนาอื่น และยังไม่ครอบคลุมถึงภารกิจที่รัฐบาลจะต้องดำเนินการตามมาตรา ๗๓ ในเรื่องการส่งเสริมความเข้าใจอันดีและความสมานฉันท์ระหว่างกันของศาสนาต่างๆ ซึ่งได้แก่งานศาสนิกสัมพันธ์รวมทั้งในการนำหลักธรรมของศาสนามาใช้ในการพัฒนาคน สังคม และประเทศชาติ และในการแก้ไขปัญหาสังคมที่เพิ่มมากขึ้น และมีความรุนแรงมากยิ่งขึ้น

๓.๒ **รัฐบาลควรจัดทำแผนทำนุบำรุงส่งเสริมพระพุทธศาสนาแห่งชาติ** ประเทศไทยมีแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๐๔ แต่ยังไม่มีแผนทำนุบำรุงส่งเสริมพระพุทธศาสนาแห่งชาติ ทั้งที่พระพุทธศาสนาเป็นศาสนาประจำชาติและศาสนาเป็นสถาบันหลักแห่งความมั่นคงของชาติ จึงทำให้การทำนุบำรุงส่งเสริมพระพุทธศาสนา ขาดเอกภาพ ขาดยุทธศาสตร์



และแผนปฏิบัติการที่เป็นแผนและแนวทาง ในการทำนุบำรุงส่งเสริมพระพุทธศาสนา เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้การทำนุบำรุง ส่งเสริมพระพุทธศาสนามีปัญหาหลายประการ

๓.๓ รัฐบาลควรจัดให้มีพระราชบัญญัติอุปถัมภ์คุ้มครองพระพุทธศาสนา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๗๓ ได้บัญญัติให้รัฐต้องอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา รัฐบาลจึงควรจัดให้มีพระราชบัญญัติอุปถัมภ์คุ้มครองพระพุทธศาสนา เพื่อเป็นกฎหมายลูกรองรับมาตรา ๗๓ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

๓.๔ รัฐบาลควรปรับปรุงพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งใช้มาเป็นเวลากล่าว ๔๐ ปีแล้ว ไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน รัฐบาลจึงควรปรับปรุงพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ฉบับดังกล่าว เพื่อให้เหมาะสมกับสถานการณ์ รองรับพระธรรมวินัย ส่งเสริมพระภิกษุสามเณรให้เจริญในไตรสิกขาคือ ศีล สมาธิ ปัญญา ทำให้เป็นแหล่งเผยแผ่ธรรม ขยายปัญญาสู่ชุมชน ในการบริหารคณะสงฆ์เป็นไปตามหลักพระธรรมและหลักการบริหารที่ดี และสามารถควบคุมความไม่เหมาะสมต่อการประพฤติวิปริตผิดพลาดจากพระธรรมวินัย เพื่อให้พระสงฆ์อยู่ในสมณารูป

ผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้มีหนังสือแจ้งมายังสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๙ ว่า

รองนายกรัฐมนตรี (นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) ได้พิจารณาแล้ว มีคำสั่งมอบให้สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ เป็นหน่วยงานหลักรับไปพิจารณาร่วมกับกระทรวงวัฒนธรรม เพื่อจัดทำความเห็นผลการพิจารณาและผลการดำเนินการ เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา

ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี แจ้งว่า ตามที่สภาที่ปรึกษาฯ ได้เสนอความเห็นและข้อเสนอแนะเรื่อง การอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา ไปเพื่อดำเนินการ โดยที่ความเห็นและข้อเสนอแนะดังกล่าวส่วนใหญ่อ้างอิงถึงรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ และนโยบายของรัฐบาลชุดที่แล้วซึ่งได้สิ้นสุดลงแล้ว ตามประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓





๘. ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับ

“ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ”

(เสนอคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๙)





๑. ความเป็นมา

ตามที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ มาตรา ๘๙ วรรคสอง และพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ





และสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ มาตรา ๑๐ (๒) และมาตรา ๑๔ บัญญัติให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้ความเห็นต่อแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติหรือแผนอื่นตามที่

กฎหมายบัญญัติก่อนพิจารณาประกาศใช้ ในการให้ความเห็นต่อร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐

๒. ดำเนินการ

๒.๑ **การติดตามการดำเนินการจัดทำร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐** สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ติดตามการดำเนินการจัดทำร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๐ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตั้งแต่เริ่มขบวนการจัดทำร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ โดยที่สมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ได้เข้าร่วมสัมมนาระดมความคิดเห็นในระดับภาค ทั้ง ๔ ภาค และในระดับประเทศ การเชิญผู้รับผิดชอบในการจัดทำแผนฯ ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมาให้ข้อมูลแก่สภาที่ปรึกษาฯ และคณะทำงานวิชาการของสภาที่ปรึกษาฯ เป็นต้น รวมทั้งการเข้าร่วมสัมมนาประจำปีของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๒.๒ **การรับฟังความเห็นจากภาคส่วนต่างๆ** สภาที่ปรึกษาฯ ได้จัดสัมมนาระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ เพื่อรับฟังความเห็นจากสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ นักวิชาการ

ผู้ทรงคุณวุฒิ ปราชญ์ชาวบ้าน นักธุรกิจ เครือข่ายภาคประชาชน และสื่อมวลชนจากทั่วประเทศ เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ โดยมีการถ่ายทอดสดทางสถานีโทรทัศน์ ช่อง ๑๑ ของกรมประชาสัมพันธ์ วิทยุรัฐสภาและผ่านทางอินเทอร์เน็ต เพื่อรับฟังความเห็นและตอบข้อซักถามจากประชาชนจากทั่วประเทศผ่านทางสื่อดังกล่าว

๒.๓ การยกร่างและการพิจารณาความเห็นเบื้องต้นเกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐

คณะทำงานวิชาการ สภาที่ปรึกษาฯ ได้นำข้อเสนอแนะและความเห็นจากการสัมมนาระดมความคิดเห็น เมื่อวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ และความเห็นของคณะทำงานประจำต่างๆ ของสภาที่ปรึกษาฯ มาวิเคราะห์ สังเคราะห์ และเสนอในการประชุมเฉพาะกลุ่ม (Focus Group) เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๔๙ เพื่อทำการประมวลยกร่างเป็นความเห็นเบื้องต้นเกี่ยวกับร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ แล้วได้นำร่างความเห็นเบื้องต้นดังกล่าวเสนอต่อสภาที่ปรึกษาฯ ในการประชุม วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ ซึ่งที่ประชุมสภาที่ปรึกษาฯ ได้มีมติเห็นชอบให้นำเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป

๓. ข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้พิจารณาร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐

(พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) โดยยึดหลักความสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๔๐ ในหมวด ๓ ซึ่งว่าด้วยสิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย ในหมวด ๕ ว่าด้วยแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และในหมวด ๙ ว่าด้วยการปกครองส่วนท้องถิ่น แนวทางการพัฒนาประเทศตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และปัญหาพื้นที่สำคัญเร่งด่วนของชาติที่ต้องได้รับการแก้ไขภายในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ ซึ่งจะนำไปสู่ **"สังคมอยู่เย็นเป็นสุข มีสิทธิทั่วหน้า"** สภาที่ปรึกษาฯ จึงมีความเห็นและข้อเสนอแนะแยกเป็น ๔ ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ ๑ ข้อเสนอแนะต่อภาพรวมของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ ในส่วนที่เกี่ยวกับหลักการและแนวความคิดของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ วิสัยทัศน์ประเทศไทย วัตถุประสงค์หลักของร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ และเป้าหมายหลัก ทั้งนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ ควรระบุถึงความเชื่อมโยงกับรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันในหมวด ๕ แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ หมวด ๓ สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย และหมวด ๙ การปกครองส่วนท้องถิ่น รวมถึงมีการประเมินผลการดำเนินการตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ว่าได้มีความก้าวหน้าไปมากน้อยเพียงใด โดยสภาที่ปรึกษาฯ ขอเสนอปัญหาพื้นฐานของชาติที่สำคัญ ๑๑ ประการที่รัฐควรเร่งรัดดำเนินการแก้ไขให้สำเร็จลุล่วงในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ ดังนี้





ด้านเศรษฐกิจ

๑) ปัญหาการพึ่งพาน้ำมันของระบบเศรษฐกิจไทยและการบริหารนโยบายพลังงาน

๒) ปัญหาความยากจน ความเหลื่อมล้ำ หนี้สินในระดับครัวเรือนและการออมของประเทศ

๓) ปัญหาการค้าระหว่างประเทศและการจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรี

๔) ปัญหาการลงทุนของรัฐในโครงการขนาดใหญ่และกระบวนการตรวจสอบความโปร่งใส

ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕) ปัญหาการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำที่มีประสิทธิภาพและเป็นธรรม

๖) ปัญหาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ขาดการบูรณาการอย่างเป็นระบบ

๗) ปัญหาการพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีโดยเฉพาะการเตรียมทุน กำลังคนและโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ด้านสังคมและการศึกษา

๘) ปัญหาการศึกษา การเรียนรู้ และการพัฒนาความสามารถให้เต็มศักยภาพของเด็กเยาวชนและประชาชนให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

๙) ปัญหาการสร้างจิตสำนึกทางด้านคุณธรรมและจริยธรรมในสังคมไทย

๑๐) ปัญหาการป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชัน

๑๑) ปัญหาการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน

ในส่วนของแนวทางการพัฒนาได้เสนอให้มีการปฏิรูปเรื่องที่สำคัญที่ต้องเร่งรัดให้เกิดความสำเร็จในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ ดังนี้

๑) การปฏิรูปเศรษฐกิจและสังคมสู่สังคมเศรษฐกิจพอเพียง

๒) การปฏิรูปการจัดทำความตกลงเขตการค้าเสรี ความร่วมมือทางเศรษฐกิจ และการพัฒนาระหว่างประเทศ

๓) การปฏิรูปการแข่งขันการค้าเสรีที่เป็นธรรม

๔) การปฏิรูปการเกษตร

๕) การปฏิรูประบบการคลัง ระบบภาษี และระบบการเงิน

๖) การปฏิรูปการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

๗) การปฏิรูปการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ

๘) การปฏิรูปสังคมโดยยึดหลักคุณธรรมและจริยธรรม

๙) การปฏิรูปการศึกษาครั้งใหม่

๑๐) การปฏิรูปกฎหมายและการบังคับใช้กฎหมาย

ส่วนที่ ๒ ข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ ต่อยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ ในยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ดังนี้





ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชนและสังคมให้เป็นรากฐานที่มั่นคงของประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน โดยเสนอให้เพิ่ม “ยุทธศาสตร์การค้าและความร่วมมือระหว่างประเทศ” ขึ้นมาเป็นยุทธศาสตร์สำคัญอีกยุทธศาสตร์หนึ่ง เป็น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ (ให้เพิ่ม) ที่แยกออกจากยุทธศาสตร์ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้สมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาบนฐานความหลากหลายทางชีวภาพและการสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม โดยเสนอให้เปลี่ยนชื่อยุทธศาสตร์นี้เป็น “ยุทธศาสตร์การอนุรักษ์และฟื้นฟูฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพ และวัฒนธรรม เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน”

ส่วนที่ ๓ ข้อเสนอแนะต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์สู่การปฏิบัติและการติดตามและประเมินผลส่วนที่ ๔ ความเห็นและข้อสังเกตอื่น ๆ

ผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรี

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้มีหนังสือแจ้งมายังสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๙ ว่า มติคณะรัฐมนตรีได้พิจารณาแล้ว ลงมติว่า



๑. เห็นชอบในหลักการร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ (พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๔) และข้อพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและกระทรวงต่าง ๆ เกี่ยวกับร่างแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ ตามที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสนอ และให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รับความเห็นของสภาที่ปรึกษาฯ รวมทั้งความเห็นของคณะรัฐมนตรีดังต่อไปนี้ไปปรับปรุงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐ ให้ครบถ้วนสมบูรณ์ยิ่งขึ้นแล้ว ดำเนินงานตามขั้นตอนและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนแจ้งสภาที่ปรึกษาต่อไปมีรายละเอียด ดังนี้

๑.๑ ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ ควรมีการบูรณการให้ครอบคลุมการดำเนินการตามข้อตกลง ความร่วมมือ หรือพันธกรณีต่าง ๆ ที่ประเทศไทยได้ผูกพันไว้กับต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศ และให้มีการติดตามให้บรรลุด้วย

๑.๒ ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ ควรมีความชัดเจนในเรื่องการจัดการลำดับความสำคัญของการลงทุน โดยเฉพาะการลงทุนในด้านโครงสร้างพื้นฐาน และการลงทุนของรัฐวิสาหกิจ

๑.๓ ร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ ควรระบุถึงการสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงทั้งภาครัฐและภาคประชาชน เพื่อนำไปสู่การทำให้ประเทศมีระบบฐานข้อมูลในเรื่องต่างๆ ที่ถูกต้องและครบถ้วน



ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี แจ้งว่า คณะรัฐมนตรีได้ลงมติว่า ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ รับไปประสานกับกระทรวงการคลัง สำนักงบประมาณ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำแผนงบประมาณลงทุน ๓ ปี ให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติข้างต้นต่อไปด้วย



๓.๒ การดำเนินงานด้านเครือข่าย ภายในประเทศและต่างประเทศ





รายงานการปฏิบัติภารกิจ ด้านวิเทศสัมพันธ์และศึกษาดูงาน ณ ประเทศสาธารณรัฐฝรั่งเศส และประเทศเบลเยี่ยม ระหว่าง วันที่ ๑๑ - ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๔๙





ส่วนที่ ๑ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม ประเทศสาธารณรัฐฝรั่งเศส

ความคิดในการมีสภาที่ปรึกษาฯ มีมาตั้งแต่สมัยที่ประเทศฝรั่งเศสปกครองด้วยระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ เช่น พระเจ้าเฮนรี่ที่ ๔ ได้ตั้งสภาที่ปรึกษาทางด้านการค้า (Conseil du commerce)





ซึ่งประกอบด้วยกลุ่มตัวแทนจากภาคเอกชน สภาที่ปรึกษาฯ จัดตั้งขึ้นเป็นครั้งแรกตามคำเรียกร้องของสหภาพแรงงาน (Syndicats ouvriers) ใน ค.ศ. ๑๙๒๕



หลังสงครามโลก ครั้งที่ ๒ เป็นต้นมา ประเทศต่างๆ ทั่วโลกประสบปัญหาความยากจน แต่ละประเทศจึงพยายามฟื้นฟูเศรษฐกิจ แนวทางการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศฝรั่งเศสเป็นที่สนใจของนักวางแผนโดยทั่วไป ในช่วงดังกล่าวฝรั่งเศสเป็นประเทศเดียวในยุโรปตะวันตกที่เน้นการวางแผนอย่างมีระบบทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม ประกอบกับสหพันธ์ลูกจ้างในขณะนั้นมีความเข้มแข็งมาก ประธานาธิบดีเดอโกล ผู้นำประเทศขณะนั้นมีความเห็นว่าผู้ประกอบการและกลุ่มอาชีพควรมีตัวแทน ซึ่งเป็นอำนาจในการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยองค์กรสำคัญองค์กรหนึ่งที่มีส่วนช่วยพัฒนาด้านเศรษฐกิจของประเทศ คือ สภาเศรษฐกิจ และได้บัญญัติสภานี้ไว้ในรัฐธรรมนูญสาธารณรัฐที่ ๔ (ค.ศ. ๑๙๔๖) มาตรา ๒๕ โดยกล่าวถึงให้มีการจัดตั้งสภาเศรษฐกิจขึ้น มีหน้าที่ในการให้ความเห็นเกี่ยวกับร่างกฎหมาย (กฎหมายที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจ) และให้คำแนะนำในขอบเขตอำนาจของสภาเศรษฐกิจ รวมทั้งกฎหมายบางฉบับต้องเสนอให้สภาเศรษฐกิจพิจารณาให้ความเห็นก่อนที่รัฐสภาจะทำการพิจารณา

นอกจากหน้าที่ดังกล่าวแล้ว สภาเศรษฐกิจยังมีหน้าที่ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญในการให้คำปรึกษาแก่คณะรัฐมนตรี โดยเฉพาะเรื่องการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดการจ้างงานเต็มที่และการใช้ทรัพยากรทางวัตถุอย่างมีเหตุมีผล ต้องผ่านการให้ความคิดเห็นจากสภาเศรษฐกิจเสียก่อน



องค์ประกอบสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม

กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญได้บัญญัติให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม จำนวน ๒๓๑ คน โดยองค์ประกอบของสภาเศรษฐกิจและสังคม โดยสรุปไว้ดังนี้

มาตรา ๗ บัญญัติว่า “สภาเศรษฐกิจและสังคม ประกอบด้วย

(๑) ผู้แทนลูกจ้าง ๖๙ คน

(๒) ผู้แทนวิสาหกิจ ๗๒ คน ประกอบด้วย

ก. ผู้แทนวิสาหกิจเอกชนที่ไม่อยู่ในภาคการเกษตร ๒๗ คน

ข. ผู้แทนหัตถกรรม ๑๐ คน

ค. ผู้แทนรัฐวิสาหกิจ ๑๐ คน

ง. ผู้แทนประกอบการเกษตรกรรม ๒๕ คน

(๓) ผู้แทนวิชาชีพอิสระ ๓ คน

(๔) ผู้แทนกองทุนรวม สหกรณ์ สถาบันการเงินเพื่อเกษตรกรรม ๑๐ คน

(๕) ผู้แทนสหกรณ์ซึ่งไม่ใช่ทางเกษตร ๕ คน

(๖) ผู้แทนกองทุนรวมนอกภาคการเกษตร ๔ คน

(๗) ผู้แทนกลุ่มกิจกรรมทางสังคม ๑๗ คน ประกอบด้วย

ก. สมาคมครอบครัว ๑๐ คน

ข. สมาคมผู้เช่า ๑ คน

ค. สมาคมออมทรัพย์ ๑ คน

ง. ผู้แทนองค์กรเอกชนอื่นอีก ๕ คน

(๘) ผู้แทนกิจกรรมทางเศรษฐกิจ สังคม ของจังหวัดและดินแดนโพ้นทะเล ๙ คน

(๙) ผู้แทนคนฝรั่งเศสที่อยู่นอกฝรั่งเศส ๒ คน

(๑๐) ผู้ทรงคุณวุฒิทางเศรษฐกิจ สังคม วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรม ๔๐ คน

ผู้แทนตาม (๑) และ (๒) ยกเว้นผู้แทนรัฐวิสาหกิจได้รับการเลือกจากองค์กรอาชีพต่างๆ การจัดสรรและการเลือกสมาชิกของสภากำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกา”

มาตรา ๙ บัญญัติว่า “สมาชิกของสภาเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในตำแหน่งได้คราวละ ๕ ปี แต่ในเวลาดังกล่าวหากสมาชิกคนใดขาดคุณสมบัติตามที่กำหนดต้องลาออกไป และหาคนอื่นเข้ามาทำหน้าที่แทน”

มาตรา ๑๔ บัญญัติว่า “สมาชิกของสภาเศรษฐกิจและสังคมจะเป็นผู้เลือกคณะทำงาน อันประกอบด้วย ประธานสภา กับสมาชิกอีก ๑๘ คน เลขาธิการของคณะทำงานมาจากการลงคะแนนของสมาชิก ประธานสภามีสิทธิในการเรียกสมาชิกแต่ละกลุ่มเข้าร่วมในการประชุมได้”





สภาเศรษฐกิจและสังคมประกอบด้วยสมาชิก จำนวน ๒๓๑ คน มาจากบุคคลหลากหลายอาชีพและกิจกรรม ทั้งในภาครัฐบาล และภาคเอกชน และภาคประชาสังคม มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๕ ปี โดยสมาชิกจำนวน ๒ ใน ๓ เป็นตัวแทนจากองค์กรเกี่ยวกับอาชีพและองค์กรทางด้านสังคม (Organisations socio - professionnelles) เช่น ตัวแทนจากสหภาพผู้มีเงินเดือนทั้งภาครัฐและเอกชน จำนวน ๖๙ คน ตัวแทนจากผู้ประกอบกิจการส่วนตัว ได้แก่ กิจการการค้า อุตสาหกรรม เกษตรกรรม และผู้ประกอบวิชาชีพอิสระ จำนวน ๖๕ คน หรือตัวแทนจากองค์กรประกันสังคม (Organismes de la coopration et de la mutualit) จำนวน ๑๙ คน สมาคมครอบครัว ๑๐ คน ส่วนสมาชิกอีก ๖๘ คน ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐบาล โดยแบ่งเป็น ๑๗ คน มาจากวิสาหกิจที่เป็นตัวแทนของสังคม และชาวฝรั่งเศสที่อยู่นอกประเทศ ๙ คน เป็นผู้แทนกิจกรรมทางเศรษฐกิจและสังคมของจังหวัดและดินแดนโพ้นทะเล ๒ คน มาจากสมาคมผู้เช่า นอกจากนั้นอีก ๔๐ คน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิทางเศรษฐกิจ สังคม วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรม การกำหนดองค์ประกอบดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อเปิดโอกาสให้บุคคลในหลายสาขาอาชีพและกิจกรรมได้เข้าเป็นสมาชิกและมีส่วนร่วมในการทำงานอย่างโปร่งใส โดยสมาชิกทุกคนในสภาเศรษฐกิจและสังคมมีบทบาทเท่าเทียมกัน และจะถูกแบ่งออกเป็นกลุ่มต่างๆ ตามระเบียบของสภาเศรษฐกิจและสังคม โดยมากมักจะแบ่งตามอาชีพ แต่ก็อาจจะมีบุคคลจากองค์กรอื่นมาปะปนได้ ทั้งนี้ สมาชิกต้องมีอายุไม่ต่ำกว่า ๒๕ ปี และจะต้องประกอบอาชีพมาแล้วอย่างน้อย ๒ ปี



ในการกำหนดจำนวนสมาชิกที่จะเข้ามาเป็นองค์ประกอบของสภาเศรษฐกิจและสังคมของรัฐบาล จะต้องอยู่ภายใต้การควบคุมของศาลปกครองสูงสุด คือ ศาลปกครองสูงสุดจะทำการควบคุมรัฐบาลในการเลือกสมาชิก จึงไม่ทำให้เกิดปัญหาในการดำเนินงานว่ารัฐบาลเลือกพวกพ้องของตนเข้ามาทำหน้าที่เป็นสมาชิกทำให้สมาชิกสภาเศรษฐกิจและสังคมสามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างอิสระ และดำเนินงานเพื่อผลประโยชน์ของส่วนรวมอย่างแท้จริงสภาเศรษฐกิจและสังคม จึงเป็นพลังสำคัญทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

อำนาจหน้าที่ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม

จากบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งสาธารณรัฐที่ ๕ (ค.ศ. ๑๙๕๘) จะเห็นได้ว่า สภาเศรษฐกิจและสังคม มีหน้าที่ดังนี้

๑) ให้ความเห็นแก่รัฐบาลเกี่ยวกับเรื่องการร่างกฎหมายที่สมาชิกรัฐสภาเสนอร่างรัฐบัญญัติ ร่างรัฐกำหนด หรือร่างกฤษฎีกาตามที่รัฐบาลร้องขอ

๒) ชี้แจงความเห็นเกี่ยวกับร่างกฎหมายที่ได้รับมอบหมายให้ที่ประชุมของสภาใดสภาหนึ่งได้ทราบ โดยมอบหมายให้สมาชิกคนหนึ่งเข้าไปชี้แจงความเห็น

๓) ให้คำปรึกษาหารือแก่รัฐบาล ในปัญหาที่มีลักษณะทางเศรษฐกิจหรือสังคม ตามที่รัฐบาลร้องขอ





๔) ให้ความเห็นในแผนงานหรือร่างกฎหมาย ที่มีลักษณะเกี่ยวกับการวางแผนเศรษฐกิจหรือสังคมหรือการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในระยะยาว

นอกจากนั้น กฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญยังได้บัญญัติถึงอำนาจหน้าที่ของสภาเศรษฐกิจและสังคม สรุปได้ว่า

๑) สภาเศรษฐกิจและสังคม ตั้งขึ้นเพื่อเป็นสภาที่ปรึกษาในส่วนของการใช้อำนาจสาธารณะ และเป็นตัวแทนในส่วนที่เกี่ยวกับกิจการสำคัญๆ ทางด้านเศรษฐกิจและสังคม โดยประกอบไปด้วยบุคคลจากหลายอาชีพ ที่เข้ามามีส่วนทางการเมืองในด้านที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคมของรัฐบาล โดยจะเป็นผู้ตรวจสอบและเสนอแนะเรื่องเกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม โดยอาศัยเทคนิคใหม่ๆ เข้ามาด้วย (มาตรา ๑)

๒) โดยทั่วไปตามที่กำหนดไว้ สภามีหน้าที่ในการเสนอความเห็นในส่วนที่เกี่ยวกับโครงการหรือแผนด้านเศรษฐกิจหรือสังคม ยกเว้นที่เกี่ยวกับกฎหมายด้านการเงิน แต่อาจเข้าไปมีส่วนในการร่วมพิจารณาได้ในกรณีฉุกเฉินหรือรัฐบาลต้องการความเห็นโดยด่วน สภาต้องเสนอความเห็นอย่างช้าที่สุดภายใน ๑ เดือน นอกจากนี้สภายังสามารถให้คำปรึกษาทุกปัญหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคมอันจะส่งผลต่อประเทศ โดยความเห็นดังกล่าวทำไปในนามของคณะรัฐบาล มีนายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าคณะ (มาตรา ๒)

๓) สภาสามารถเรียกร้องต่อรัฐบาลให้มีการแก้ไขปรับปรุงเรื่องต่างๆ ที่จำเป็นได้ และสามารถเสนอความเห็นต่อรัฐในส่วนที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามแผนหรือโครงการเกี่ยวกับด้านเศรษฐกิจและสังคมได้ (มาตรา ๓)

๔) ในแต่ละปี สภาต้องรายงาน ผลการดำเนินงานต่อนายกรัฐมนตรี (มาตรา ๔)

๕) สภาสามารถเลือกสมาชิกคนหนึ่งเป็นผู้ชี้แจงถึงความเห็นของสภา ในส่วนที่เกี่ยวกับเรื่องที่ได้รับมอบหมายต่อรัฐสภาได้ (มาตรา ๕)

๖) แนวความคิดหรือผลการศึกษาด้านต่างๆ อาจมาจากสมาชิกสภา หรือกลุ่มต่างๆ ซึ่งกลุ่มเหล่านี้ดำเนินงานโดยคณะทำงานของสภา ทั้งที่เป็นเรื่องที่มาจากแนวคิดของสภาเอง หรือมาจากการที่รัฐบาลมอบหมาย แต่ทั้งนี้แนวคิดต่างๆ ต้องเสนอในนามของสภาเท่านั้น กลุ่มต่างๆ จะเสนอแนวคิดต่อรัฐบาลโดยตรงไม่ได้ (มาตรา ๖)

การดำเนินการของสภาเศรษฐกิจและสังคม อยู่ภายใต้การควบคุมของประธานสภา โดยประธานสภามีหน้าที่ในการเรียกประชุม กำหนดหัวข้อในการประชุมและเป็นประธานในการ





ประชุม ประธานสภาถือว่ามีหน้าที่เสมือนเป็นตัวแทนการใช้อำนาจสาธารณะ นอกจากนี้ยังมีบทบาทในการเผยแพร่และทำความเข้าใจต่อบุคคลภายนอกถึงหน้าที่ของสภาด้วย ส่วนเลขาธิการสภามีหน้าที่ดูแลการดำเนินงานของสภา คือ มีหน้าที่ตระเตรียมและดำเนินการให้เป็นไปตามการตัดสินใจของคณะทำงาน และจัดการให้เป็นไปตามมติของสภา ต้องทำงานร่วมกับประธานสภาและสมาชิก รวมทั้งต้องประสานงานกับคณะรัฐบาล สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และหน่วยงานอื่นๆ อีกด้วย ในส่วนงบประมาณในการดำเนินงานถูกกำหนดไว้ในงบประมาณของนายกรัฐมนตรี

ดังนั้น สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมของฝรั่งเศสเป็นองค์กรเพื่อประโยชน์ในการมีส่วนร่วมในการให้ความเห็นและข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจของผู้มีอำนาจต่อไป และมีบทบาทสำคัญในกระบวนการวางแผนหรือการกำหนดนโยบายและแผนทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ด้วยเหตุที่องค์ประกอบของสภาประกอบด้วยสมาชิกที่มาจากหลายสาขาอาชีพและกิจกรรม จึงทำให้บทบาทในการดำเนินงานของสภาค่อนข้างมีความสำคัญ สมาชิกสามารถแสดงหรือเสนอความคิดเห็นของตน และดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์สาธารณะได้อย่างอิสระ ซึ่งความเห็นที่ได้รับการเสนอจากสภานี้ ปกติรัฐบาลจะนำไปปฏิบัติประมาณ ๕๐% ซึ่งจะต้องมองในระยะยาว และหากมีการนำความเห็นของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมไปใช้ในระยะยาว รัฐบาลก็มักจะไม่ได้กล่าวอ้างว่าเป็นความเห็นของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแต่อย่างใด ทั้งนี้ สมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ

ได้ค่าตอบแทนเป็นเบี้ยประชุม ซึ่งสมาชิกส่วนมากจะบริจาคเงินเบี้ยประชุมให้กับองค์กรหรือหน่วยงานที่ตัวเองเป็นตัวแทน (ยกเว้นสมาชิกซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ)

กระบวนการและขั้นตอนทำงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม

สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมจะเลือกคณะทำงานอันประกอบด้วย ประธานสภากับสมาชิกอีก ๑๘ คน โดยมีเลขาธิการของคณะทำงานซึ่งมาจากการลงคะแนนของสมาชิก ประธานสภามีสิทธิในการเรียกสมาชิกแต่ละกลุ่มเข้าร่วมในการประชุมได้ ทำหน้าที่คล้ายกับคณะทำงานกิจการสภาที่ปรึกษาฯ ของเรา ทำหน้าที่พิจารณากลั่นกรองภารกิจต่างๆ ของสภาที่ปรึกษาฯ

สภาที่ปรึกษาฯ ประกอบด้วยคณะทำงาน ๙ คณะ ทำหน้าที่ศึกษาปัญหาเฉพาะเรื่อง เช่น กิจการสังคม แรงงาน การเกษตร หรือการเงินการคลัง เป็นต้น แต่ละคณะประกอบด้วยสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ จำนวน ๒๗ - ๒๙ คนซึ่งเป็นตัวแทนจากทุกกลุ่ม (๑๘ กลุ่ม) ซึ่งจะมาเลือกประธาน (ประธานคณะทำงานจะมีห้องทำงานและมีฝ่ายเลขานุการเป็นของตัวเอง) และสมาชิกผู้รับผิดชอบ (Rapporteur) ในหัวข้อใดหัวข้อหนึ่ง ในคณะทำงานอาจประกอบด้วยกลุ่มทำงานย่อยๆ หลายกลุ่ม และนอกจากคณะทำงาน ๙ คณะ แล้ว ยังมีอีก ๒ คณะ ที่ไม่ได้เรียกว่าคณะทำงาน คือ กิจการยุโรปและกิจการสตรี

ในการจัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี เมื่อคณะทำงานได้เห็นชอบรายงานของสมาชิกผู้รับผิดชอบ (Rapporteur) แล้ว ก็จะนำเข้าสู่ที่ประชุมสภาที่ปรึกษาฯ โดยสมาชิกผู้รับผิดชอบ (Rapporteur) จะรายงานผลที่คณะทำงานศึกษาในเรื่องดังกล่าวต่อที่ประชุมสภาที่ปรึกษาฯ หลังจากนั้นรัฐมนตรีหรือตัวแทนจากรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับร่างกฎหมายที่ขอคำปรึกษาต่อสภา ที่ปรึกษาฯ อาจแถลงหรือชี้แจงเหตุผลในการร่างกฎหมายต่อที่ประชุมสภาที่ปรึกษาฯ ต่อจากนั้นผู้แทนกลุ่ม (๑๘ กลุ่ม) ก็จะแสดงความคิดเห็นแล้วสมาชิกผู้รับผิดชอบ (Rapporteur) และคณะทำงานที่นำเสนอรายงานก็จะนำไปปรับปรุงแก้ไข แล้วนำเสนอต่อที่ประชุมสภาที่ปรึกษาฯ และต่อคณะรัฐมนตรีหรือรัฐสภาต่อไป

ทั้งนี้ ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาฯ และการดำเนินการเกี่ยวกับความเห็นและข้อเสนอแนะดังกล่าวจะต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาด้วย

สำนักงานเลขาธิการ

ในการประชุมสภาที่ปรึกษาฯ ครั้งแรก ให้สมาชิกเลือกประธานสภาที่ปรึกษาฯ และสมาชิกอื่นจำนวน ๑๘ คน พร้อมรอง-ประธานสภา ๔ คน เพื่อทำหน้าบริหารกิจการสภาที่ปรึกษาฯ

เลขาธิการสภาฯ ได้รับเลือกโดยสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ เป็นหัวหน้ารับผิดชอบในงานธุรการของสภาที่ปรึกษาฯ สามารถเข้าร่วมการประชุมสภาที่ปรึกษาฯ และคณะทำงานกิจการสภาที่ปรึกษาฯ แต่ไม่มีสิทธิในการออกเสียงเพื่อตัดสินใจเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

วาระในการดำรงตำแหน่งของเลขาธิการสภาไม่มีความเกี่ยวพันกับวาระการดำรงตำแหน่งของสภาที่ปรึกษาฯ ดังนั้น แม้ว่าสภาจะหมดวาระแล้วก็ตาม เลขาธิการสภาที่ปรึกษาฯ อาจเป็นคนเดิมก็ได้

สำหรับเจ้าหน้าที่ประจำสำนักงานเลขาธิการเป็นข้าราชการจำนวน ๑๕๙ คน

งบประมาณ

สภาที่ปรึกษาฯ ได้รับงบประมาณ ๓๓ ล้านยูโร ซึ่งเป็นงบประมาณเพียงร้อยละ ๓ ของงบประมาณของรัฐสภา โดยงบประมาณ ๑ ใน ๓ ของ ๓๓ ล้านยูโร เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับอาคารสถานที่ ๑ ใน ๓ ของ ๓๓ ล้านยูโร เป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางและค่าตอบแทน และอีก ๑ ใน ๓ ของ ๓๓ ล้านยูโร เป็นค่าตอบแทนบุคลากร

เครือข่าย

นอกจากนั้น ในประเทศสาธารณรัฐฝรั่งเศส ยังมีสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม ในระดับภูมิภาคด้วย แต่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับสภาที่ปรึกษาฯ ในระดับชาติ เพียงแต่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมในระดับภูมิภาค จะมาประชุมร่วมกันในสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ และหากสภาที่ปรึกษาฯในระดับชาติทำการศึกษาเรื่องใดที่เกี่ยวกับหรือใกล้เคียงกับเรื่องที่สภาที่ปรึกษาฯ ในระดับภูมิภาคดำเนินการแล้ว ก็จะขอข้อมูลมาใช้ในการพิจารณาศึกษาของสภาที่ปรึกษาฯ ในระดับชาติ

บทสรุป

สภาที่ปรึกษาฯ ของฝรั่งเศสมีอำนาจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖๙ และ ๗๐ บัญญัติไว้ คือ

๑) ให้ความเห็นแก่รัฐบาลในเรื่องเกี่ยวกับร่างกฎหมายที่รัฐบาลเสนอ หรือร่างข้อกำหนดหรือร่างกฤษฎีกา รวมทั้งร่างกฎหมายที่สมาชิกสภาเสนอ ตามที่รัฐบาลร้องขอ

๒) ชี้แจงความเห็นของสภาเศรษฐกิจและสังคมเกี่ยวกับร่างกฎหมาย ที่ได้รับมอบหมายให้พิจารณาในที่ประชุมของสภา โดยมอบหมายให้สมาชิกคนหนึ่งเข้าไปชี้แจงความเห็น

๓) ให้คำปรึกษาแก่รัฐบาลในปัญหาเศรษฐกิจและสังคมของสาธารณรัฐหรือประชาคมตามที่รัฐบาลร้องขอ

๔) ให้ความเห็นในแผนหรือร่างกฎหมาย โครงการเศรษฐกิจและสังคมตามที่รัฐบาลต้องเสนอขอความเห็น

ดังนั้น อำนาจหน้าที่ของสภาที่ปรึกษาฯ คือ ให้คำปรึกษา หรือข้อเสนอแนะต่อรัฐบาล เกี่ยวกับร่างกฎหมายฉบับใดฉบับหนึ่ง หรือสะท้อนปัญหาทางสังคม เศรษฐกิจ ตามคำขอของรัฐบาล (Saisine par le gouvernement) หรือไม่มีคำขอก็ได้ (Auto-saisine) สภาเศรษฐกิจและสังคมของฝรั่งเศสจึงเป็นสภาที่มีลักษณะพิเศษ เพราะเป็นสภาที่ไม่มีอำนาจตัดสินใจ แต่เป็นองค์กรที่ปรึกษาและ

ให้คำแนะนำทางเศรษฐกิจและสังคมที่มีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบายและแผนทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

ความน่าสนใจของสภาที่ปรึกษาฯ คือ การอภิปรายในสภาซึ่งแต่ละกลุ่มต้องการปกป้องผลประโยชน์ของตนเองซึ่งมีความเกี่ยวพันกับปัญหาทางสังคมหรือเศรษฐกิจที่ซับซ้อน แต่เนื่องจากทุกฝ่ายมีความตั้งใจจริงที่จะผสานผลประโยชน์เพื่อให้มีการตกลงกันได้ เรื่องที่ดูจะยาก ก็ไม่ยาก หากนำเข้ามาพูดคุยกันในสภาที่ปรึกษาฯ

ส่วนที่ ๒ สมาคมที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม และสถาบันในลักษณะเดียวกัน (AICESIS)

ประเภทของสภาที่ปรึกษาฯ

๑) สภาที่ปรึกษาฯ ที่ประกอบด้วยสมาชิกแบบไตรภาคี สภาที่ปรึกษาฯ ประเภทนี้จะประกอบด้วยตัวแทนขององค์กรสามฝ่ายด้วยกัน คือ ฝ่ายรัฐ ฝ่ายนายจ้าง และฝ่ายลูกจ้าง ระบบสภาที่ปรึกษาฯ ประเภทนี้ สามารถพบได้ในหลายประเทศด้วยกัน โดยประมาณ ๑๕ ประเทศ เช่น ประเทศเกาหลี หรือประเทศทางยุโรปตะวันออกที่เพิ่งเข้าเป็นสมาชิกของประชาคมยุโรป เช่น ลิทูเนีย เป็นต้น

๒) สภาที่ปรึกษาฯ ที่ประกอบด้วยตัวแทนจากองค์กรหลายองค์กรด้วยกัน ไม่ใช่จำกัดเพียงแต่ฝ่ายรัฐ ฝ่ายนายจ้าง หรือฝ่ายลูกจ้างแต่อย่างเดียว แต่ยังรวมถึงองค์กรอื่นทางสังคมที่เข้ามา



มีบทบาทในสภาที่ปรึกษาฯ ประเภทนี้ด้วย เช่น มีตัวแทนจากสมาคมต่างๆ หรือตัวแทนภาควิชาการที่มาจากแวดวงมหาวิทยาลัย เป็นต้น สภาที่ปรึกษาฯ ประเภทนี้เรียกได้ว่า เป็นสภาที่ปรึกษาฯ ตามแบบของประเทศสาธารณรัฐฝรั่งเศส โดยรวมแล้วมีประมาณ ๒๕ ประเทศ ยกตัวอย่างเช่น ประเทศสาธารณรัฐฝรั่งเศส ประเทศรัสเซีย หรือประเทศในเขตทวีปแอฟริกา เป็นต้น

๓) สภาที่ปรึกษาฯ ที่มีลักษณะทางองค์กรแบบเฉพาะ เนื่องจากหน้าที่ของสภาที่ปรึกษาฯประเภทนี้ นอกจากจะทำหน้าที่เป็นองค์กรที่ให้คำปรึกษากับฝ่ายบริหารแล้ว ยังที่ทำหน้าที่ควบคุมไกล่เกลี่ย (mission de mdiation) ข้อพิพาทหรือปัญหาด้วย ซึ่งถือเป็นการทำหน้าที่อีกอย่างหนึ่งในฐานะที่เป็นองค์กรของฝ่ายบริหาร สภาที่ปรึกษาฯ ประเภทนี้ มีข้อจำกัดในการปฏิบัติหน้าที่โดยเฉพาะในกรณีที่ภาครัฐเข้ามามีบทบาทมากจนเกินไป เนื่องจากถือว่าเป็นเพียงเครื่องมือของฝ่ายบริหาร ยกตัวอย่างเช่น กรณีสภาที่ปรึกษาฯ ของประเทศตุรกี ซึ่งนับตั้งแต่ได้รับการก่อตั้งขึ้นมาในรอบ ๕ ปีที่ผ่านมา มีการประชุมเพียงครั้งเดียวเท่านั้น สภาที่ปรึกษาฯ ของตุรกีดังกล่าวมีสมาชิกส่วนใหญ่มาจากฝ่ายบริหาร โดยมีจำนวนถึง ๑๒ คน จากสมาชิกทั้งหมด ๑๕ คน สภาที่ปรึกษาฯประเภทนี้มีโดยประมาณ ๑๐ กว่าประเทศด้วยกัน ที่สำคัญๆ ได้แก่ ประเทศเบลเยี่ยม ประเทศโปแลนด์ เป็นต้น



ลักษณะร่วมของสภาที่ปรึกษาฯ

ความเป็นอิสรภาพในการที่จะคิด ในการพิจารณาประเด็นปัญหาในเรื่องต่างๆ ทั้งนี้ ไม่ว่าสภาที่ปรึกษาฯ นั้นๆ จะมีความสัมพันธ์กับฝ่ายบริหารหรือรัฐบาลในลักษณะใดก็ตาม นอกจากนี้ สภาที่ปรึกษาฯ ยังเป็นแหล่งของการแสดงความคิดเห็นร่วมกันของบุคคลหลายๆ ฝ่าย ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญในการนำเสนอแนวทางในเรื่องต่างๆ

บทบาทของสมาคมสภาที่ปรึกษาระหว่างประเทศ (AICESIS) ที่มีต่อสังคมในปัจจุบัน

ในปัจจุบันนี้นโยบายทางเศรษฐกิจหรือสังคมของภาครัฐไม่สามารถที่จะดำเนินการไปได้แต่ฝ่ายเดียว ภาครัฐจะต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนด้วย ซึ่งนับได้ว่าเป็นผลอย่างหนึ่งของกระแสโลกาภิวัตน์ ตัวอย่างเช่น การชุมนุมประท้วงที่เกิดขึ้นในระหว่างการประชุมขององค์การค้าระหว่างประเทศหรือ WTO ที่ ซีแอสเทิล สหรัฐอเมริกา

จากปรากฏการณ์ดังกล่าว ทำให้รัฐบาลประเทศต่างๆ ได้ตระหนักถึงความสำคัญของปัจจัยทางสังคมที่มีต่อการกำหนดนโยบาย ซึ่งสภาที่ปรึกษาและสังคมและเศรษฐกิจ เป็นองค์กรที่สามารถที่จะเข้ามาเกื้อกูลในการกำหนดนโยบาย โดยในระดับระหว่างประเทศนั้น จะพบได้ว่า สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมขององค์การสหประชาชาติ (Ecosoc) ก็มีหน้าที่ในส่วนนี้อยู่ ทั้งนี้ สมาคมสภาที่ปรึกษาฯ ระหว่างประเทศก็พยายามที่จะเข้าไปมีบทบาทในองค์การสหประชาชาติโดยผ่านทาง Ecosoc









การจัดตั้งสมาคมสภาที่ปรึกษาฯ ระหว่างประเทศขึ้นนั้นมีประโยชน์หลายด้านด้วยกัน ดังนี้

๑) สมาคมสภาที่ปรึกษาฯ จะช่วยให้มีความก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจโดยเฉพาะในส่วนของการกำหนดนโยบายทางเศรษฐกิจ

๒) การส่งเสริมให้เกิดแนวคิดในเรื่องประชาธิปไตยในการแสดงความคิดเห็น เนื่องจากสภาที่ปรึกษาฯ เป็นองค์กรที่มีไว้เพื่อรวบรวมความคิดเห็นจากหลายๆ ฝ่าย เป็นสถานที่ที่มีไว้เพื่อหาข้อตกลงที่เป็นประโยชน์กับทุกฝ่าย ทั้งนี้ โดยมีเจตนารมณ์ในเรื่องของการเคารพความคิดเห็นของทุกฝ่าย เพื่อแสวงหาแนวทางร่วมกัน นอกจากนี้สมาคมสภาที่ปรึกษาฯ ยังมีส่วนช่วยให้สภาที่ปรึกษาฯ ที่เพิ่งจัดตั้งขึ้นใหม่สามารถที่จะดำรงอยู่ได้ โดยจะทำหน้าที่ในการช่วยเหลือให้สภาที่ปรึกษาฯ นั้นๆ ดำเนินการในด้านต่างๆ ซึ่งเป็นการป้องกันมิให้มีการยุบหรือยกเลิกสภาที่ปรึกษาฯ ในประเทศต่างๆ ไปโดยฝ่ายบริหาร เช่น กรณีของประเทศในเขตทวีปแอฟริกา

การบริหารของสมาคมสภาที่ปรึกษาฯ ระหว่างประเทศ

องค์กรบริหารของสมาคมที่ปรึกษาฯ ระหว่างประเทศ โดยทางสมาคมสภาที่ปรึกษาฯ จะมีคณะกรรมการบริหาร ซึ่งเป็นผู้มี

อำนาจในการตัดสินใจในการดำเนินงานต่างๆ ของสมาคมสภาที่ปรึกษาฯ โดยมีประธานสมาคมสภาที่ปรึกษาฯ ระหว่างประเทศเป็นผู้ทำหน้าที่ในการดำเนินงาน และในการตัดสินใจในเรื่องต่างๆ ของสมาคมสภาที่ปรึกษาฯ นั้นจะต้องกระทำร่วมกันและอย่างพร้อมเพรียงกัน

การเข้าเป็นสมาชิกของคณะกรรมการบริหารสมาคมสภาที่ปรึกษาฯ ระหว่างประเทศ

การเข้าไปเป็นสมาชิกของคณะกรรมการบริหารนั้น เป็นไปตามสัดส่วนของประเทศที่เป็นสมาชิก โดยปัจจุบันมีสมาชิกของคณะกรรมการบริหารของสมาคมสภาที่ปรึกษาฯ ระหว่างประเทศอยู่ทั้งสิ้น ๑๒ คน โดยมาจากตัวแทนจากประเทศในทวีปยุโรปจำนวน ๕ คน และจากทวีปแอฟริกา ๕ คน และจากประเทศในภาคพื้นเอเชีย ๒ คน ทั้งนี้ สัดส่วนจำนวนของตัวแทนที่มาจากประเทศในทวีปเอเชียอาจจะเพิ่มขึ้น หากมีประเทศสมาชิกที่มาจากทวีปเอเชียเพิ่มมากขึ้น

การประชุมใหญ่ของคณะกรรมการบริหารสมาคมสภาที่ปรึกษาฯ ระหว่างประเทศ

การประชุมใหญ่ของสมาคมสภาที่ปรึกษาระหว่างประเทศการประชุมจะมีขึ้นในปี ๒๐๐๗ ที่ประเทศจีน ระหว่างวันที่ ๑๙ - ๒๑ มิถุนายน ๒๐๐๗ และครั้งถัดไปในประเทศบราซิล ในปี ๒๐๐๙



ส่วนที่ ๓ สหภาพยุโรป และสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมของสหภาพยุโรป (CNT) ณ ประเทศเบลเยี่ยม

สหภาพยุโรป

สหภาพยุโรปเป็นการรวมตัวของกลุ่มประเทศประชาธิปไตยในยุโรป เพื่อให้เกิดสันติภาพและความเจริญรุ่งเรือง เดิมมีสมาชิกเพียง ๖ ประเทศ ได้แก่ เยอรมัน ฝรั่งเศส เบลเยี่ยม ลักเซมเบิร์ก เนเธอร์แลนด์ และอิตาลี หลังจากนั้นสหภาพยุโรปได้รับรัฐสมาชิกเพิ่มขึ้นเรื่อยหลายครั้ง คือ

ค.ศ. ๑๙๗๓ เดนมาร์ก ไอร์แลนด์ สหราชอาณาจักร

ค.ศ. ๑๙๘๑ กรีซ

ค.ศ. ๑๙๘๖ สเปนและโปรตุเกส

ค.ศ. ๑๙๙๕ ออสเตรีย ฟินแลนด์ สวีเดน

ค.ศ. ๒๐๐๔ ถือเป็นการขยายจำนวนสมาชิกครั้งใหญ่ที่สุดถึง ๑๐ ประเทศ คือ ไซปรัส สาธารณรัฐเช็ค เอสโตเนีย ฮังการี ลัตเวีย ลิทัวเนีย มอลต้า โปแลนด์ สาธารณรัฐสโลวัก และสโลวีเนีย ปัจจุบันสหภาพยุโรปจึงมีสมาชิกทั้งหมดจำนวน ๒๕ ประเทศ (คาดว่าในปี ค.ศ. ๒๐๐๗ บัลแกเลีย และโรมาเนียจะเข้ามาเป็นสมาชิกสหภาพยุโรป)

Unity in diversity เป็นคำขวัญของสหภาพยุโรป แสดงถึงการรวมตัวบนความหลากหลาย ทั้งเชื้อชาติ วัฒนธรรม หรือภาษาของโดยแต่ละรัฐยังคงรักษาเอกลักษณ์ของตนเอง ด้วยเหตุนี้สหภาพยุโรปจึงมีภาษาราชการถึง ๑๙ ภาษา (โดยมิได้ให้ภาษาใดภาษาหนึ่งสำคัญกว่าดังเช่นประเทศที่ปกครองระบอบสหพันธรัฐ)

สหภาพยุโรปมีจุดเริ่มต้นมาจากการรวมตัวทางเศรษฐกิจ คือ การตั้งประชาคมถ่านหินและเหล็กกล้าแห่งยุโรป (European Coal and Steel Community) ค.ศ. ๑๙๕๑ และการตั้งประชาคมด้านปรมาณู (EURATOM) และเศรษฐกิจ (European Economic Community) ค.ศ. ๑๙๕๗ เป้าหมายสำคัญคือ การจัดตั้ง "ตลาดร่วม" ระหว่างประเทศสมาชิก มีการเคลื่อนย้ายของสินค้า บริการ เงินทุนและคนอย่างไม่มีอุปสรรคใดๆ มีองค์กรหลักในการบริหารกิจการของประชาคม คือ

๑. คณะกรรมาธิการยุโรป (European Commission) เป็นองค์กรฝ่ายบริหาร ดูแลประโยชน์ของประชาคมโดยส่วนรวม มีความเป็นอิสระไม่ขึ้นต่อรัฐใดรัฐหนึ่ง

๒. คณะมนตรี (Council) ประกอบด้วย ตัวแทนจากรัฐสมาชิก

๓. ศาลตุลาการยุโรป (European Court of Justice)

๔. สภายุโรป (European Parliament) ประกอบด้วยเป็นเสียงแห่งประชาธิปไตยของประชาชนยุโรป สมาชิกสภายุโรปจำนวน ๗๓๑ คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรงทุกๆ ๕ ปี โดยสมาชิกสภายุโรปเหล่านี้มิได้แบ่งตามประเทศ แต่สังกัดอยู่กับพรรคการเมืองในระดับยุโรปที่มีแนวคิดทางการเมืองสอดคล้องกับพรรคการเมืองในระดับประเทศที่ตนสังกัดมากที่สุด นอกจากนี้ยังมีสมาชิกสภายุโรปบางส่วนที่ไม่ได้สังกัดพรรคการเมืองใด ทั้งนี้ประธานสภายุโรปคนปัจจุบันคือ นาย Josep Borell



การลงนามในสนธิก่อตั้งสหภาพยุโรป (Treaty of the European Union) หรืออีกชื่อหนึ่งว่า สนธิสัญญามาสทริกท์ (Maastricht Treaty) เรียกชื่อใหม่ว่า สหภาพยุโรป (European Union - EU) มีเสาหลัก ๓ ประการ คือ (๑) ประชาคมยุโรป (๒) นโยบายร่วมด้านการต่างประเทศและความมั่นคง และ (๓) ความร่วมมือด้านกิจการยุติธรรมและกิจการภายในขยายความร่วมมือนอกเหนือความร่วมมือทางด้านเศรษฐกิจ (ในรูปแบบประชาคม) ระหว่างรัฐสมาชิกไปอีกสองด้าน คือ ความร่วมมือด้านการต่างประเทศและความมั่นคง และความร่วมมือด้านมหาดไทยและยุติธรรม อย่างไรก็ดีเนื่องจากทั้งสองด้านดังกล่าวเป็นเรื่องที่บางรัฐสมาชิกมีความกังวลเกี่ยวอำนาจอธิปไตย จึงมิใช่ความร่วมมือในลักษณะ “ประชาคม” (หมายถึงการแบ่งอำนาจอธิปไตยมาบริหารร่วมกัน) แต่เป็นเพียงความร่วมมือหรือประสานนโยบายระหว่างรัฐบาล (Inter-Governmental Cooperation)

ส่วนที่ ๔ The Central Economic Council Kingdom of Belgium

ที่มา

Central Economic Council ของประเทศเบลเยี่ยมมีรูปแบบคล้ายคลึงกับสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมในประเทศสมาชิกสหภาพยุโรปอื่นๆ เนื่องจากช่วงปี ค.ศ. ๑๙๓๐ นั้นมีความคิดใหม่เกี่ยวกับบทบาทของรัฐ บทบาท ของสหภาพการค้า (Trade unions) และบทบาทของลูกจ้างในนโยบายทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ

ค.ศ. ๑๙๔๔ ร่างปฏิญญาว่าด้วย Social Solidarity ได้กำหนดให้นายจ้างต้องยอมรับบทบาทของสหภาพการค้าในฐานะที่เป็นหุ้นส่วนที่เท่าเทียมกัน (Fully equal partners) และทำเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนโดยการจ่ายค่าจ้างเพิ่มขึ้นและการประกันสังคม ในส่วนของสหภาพการค้านั้นก็ต้องยอมรับอำนาจของนายจ้างในกิจการงานของนายจ้าง และให้ความร่วมมือด้วยความสุจริตเพื่อเพิ่มผลผลิต

ค.ศ. ๑๙๔๘ ได้มีการตั้ง Central Economic Council และ Business Councils โดยกฎหมายว่าด้วย Economic organization มีหน้าที่ให้ความเห็นหรือตอบคำถามเกี่ยวกับเศรษฐกิจของชาติในรูปของรายงานต่อรัฐมนตรีหรือฝ่ายนิติบัญญัติ ซึ่งอาจเกิดขึ้นได้ทั้งกรณีมีคำร้องขอหรือ CEC เป็นผู้ริเริ่มเอง

CEC มีหน้าที่แต่เพียงให้คำปรึกษาซึ่งไม่มีผลผูกพันองค์กรที่มีอำนาจตัดสินใจทั้งฝ่ายบริหารหรือฝ่ายนิติบัญญัติ โดยหลักแล้วการให้คำปรึกษาไม่ได้เป็นข้อบังคับ ดังนั้น รัฐบาลหรือรัฐสภาจะขอความเห็นของตัวแทนของสังคมใน CEC หรือไม่ ถึงกระนั้น CEC มีหน้าที่ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องเฉพาะ เช่น ตารางค่าแรง (Pay scale) มาตราฐานสินค้า (Product standards) เป็นต้น

นอกจากนี้ CEC ยังมีหน้าที่สำคัญ คือ จัดให้มีการพูดคุยระหว่างกลุ่มต่างๆ ในสังคม และดำเนินการในฐานะเป็นเวที (Forum)



เพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและวิเคราะห์ประเด็นสำคัญเกี่ยวกับสังคมและเศรษฐกิจ

สมาชิก CEC ได้รับการแต่งตั้งโดย royal decree มีระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง ๔ ปีตามข้อเสนอแนะขององค์กรนายจ้างและลูกจ้าง ส่วนองค์กรที่มิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อหากำไร (Non-profit organizations) หรือองค์กรอิสระอาจมีส่วนร่วมในกิจการงานของ CEC ได้ ไม่มีสิทธิออกเสียง

CEC ประกอบด้วย ประธานสภาฯ ๑ คน ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากพระมหากษัตริย์หลังจากมีการปรึกษาต่อ CEC แล้ว มีวาระการดำรงตำแหน่ง ๖ ปี ทำหน้าที่ดำเนินการการประชุมของ CEC หรือของบางคณะกรรมการ นอกจากนี้ รองประธาน ๔ คน ซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยที่ประชุมใหญ่ของสภาฯ คอยทำหน้าที่ช่วยเหลืองานของประธานสภาฯ และคอยกำหนดประเด็นทางการเมืองที่สำคัญที่ CEC จะต้องศึกษา

สำนักงานเลขาธิการสภา เป็นหน่วยงานอิสระดูแลงานธุรการของ CEC ซึ่งหัวหน้าของสำนักงาน ได้แก่ เลขาธิการสภา และผู้ช่วยเลขาธิการสภา ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากพระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำของที่ประชุมใหญ่ของ CEC

หน้าที่สำคัญของสำนักเลขาธิการสภา คือ ร่างความเห็นหรือรายงานที่สะท้อนถึงมุมมองของกลุ่มต่างๆ ในสังคม รวบรวม

ข้อมูลที่อาจเป็นประโยชน์ต่อกลุ่มเหล่านั้น และสร้างเครือข่ายระหว่างหน่วยงานทางธุรการทั้งในประเทศและในทวีปยุโรป ธนาคารแห่งชาติ มหาวิทยาลัย องค์การระหว่างประเทศ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมในระดับภูมิภาค สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมของสหภาพยุโรปและรัฐสมาชิก เป็นต้น

คณะทำงาน (Council's committees) ทำหน้าที่สะท้อนประเด็นต่างๆ ที่ส่งมาโดย CEC แบ่งเป็น ๕ คณะ แต่ละคณะดูแลรับผิดชอบเรื่องต่อไปนี้

๑. นโยบายเศรษฐกิจและสังคม

๒. ด้านกิจการยุโรป

๓. องค์การทางเศรษฐกิจ

๔. การพัฒนาที่ยั่งยืนและการพัฒนาสังคมใหม่

๕. การแข่งขันทางการค้า



รายงานการปฏิบัติภารกิจ ด้านวิเทศสัมพันธ์และศึกษาดูงาน ณ ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ของคณะผู้แทนสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ระหว่างวันที่ ๑๘ - ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๙





สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติของจีน (CESC) ก่อตั้งขึ้นเมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๔ เพื่อเป็นสถาบันที่ให้คำแนะนำปรึกษาและค้นคว้าวิจัยเกี่ยวกับทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ และให้ความร่วมมือต่อองค์กรต่างๆ ทั่วประเทศ





สาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งสภาที่ปรึกษาฯ ของจีน ประกอบด้วย นักวิชาการ ผู้เชี่ยวชาญจากหลายๆ ฝ่าย มีคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญ ๖ คณะ และยังมีคณะกรรมการความร่วมมือระหว่างจีนกับประเทศละตินอเมริกัน รวมถึงคณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม





CESC เป็นสมาชิกของสมาคมระหว่างประเทศของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม และสถาบันที่คล้ายคลึง (AICESIS) ปัจจุบันประธาน CESC เป็นประธานสมาคม AICESIS





จุดประสงค์ของสภาที่ปรึกษาฯ ของจีน คือ การวิจัย ศึกษา ค้นคว้า ให้คำแนะนำและบริการเพื่อสนับสนุนความพยายามในการปฏิรูปจีนใหม่ สนับสนุนการปฏิรูปและการเปิดประเทศของรัฐบาลจีน





และการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของจีน โดยถือว่า มนุษย์เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดเพื่อกระตุ้นการพัฒนาทางเศรษฐกิจและความสงบต่อสังคม สมานสามัคคีกับบุคคลฝ่ายต่างๆ ทั่วประเทศ





ได้มีการปรึกษาหารือในประเด็นปัญหาด้านเศรษฐกิจและสังคม
ที่ประเทศกำลังเผชิญหน้าอยู่เพื่อประมวลเป็นความเห็นข้อเสนอแนะ
และจัดทำคำปรึกษาและข้อมูลที่จะนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจ





และสังคมของประเทศ สำหรับบทบาทระหว่างประเทศ คือ การสนับสนุนการแลกเปลี่ยนความร่วมมือกับสมาคมระหว่างประเทศของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมและสถาบันที่คล้ายคลึง



(AICESIS) เพื่อเผยแพร่นโยบายด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน และศึกษาเปรียบเทียบจากประสบการณ์ของประเทศต่างๆ ที่มีความก้าวหน้า รวมทั้งแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในประเด็นที่หลากหลายด้านเศรษฐกิจและสังคมจากภาคส่วนต่างๆ ของโลก เพื่อให้มีความเข้าใจที่กว้างขึ้น

การดำเนินการของ CESC มีดังนี้ คือ

(๑) จัดเตรียมการให้แก่สมาชิกในการทำสำรวจและการศึกษาทางด้านสาขาเศรษฐกิจและสังคม การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางด้านวิชาการ และให้คำปรึกษา

(๒) เข้าร่วมในกิจกรรมของสมาคมระหว่างประเทศของสภาที่ปรึกษาฯ และสถาบันที่คล้ายคลึง (AICESIS) รวมทั้งสนับสนุนการแลกเปลี่ยนแบบทวิภาคีหรือพหุภาคีกับสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศอื่นๆ

(๓) ผลักดันให้เกิดการแลกเปลี่ยนและร่วมมือกันทางด้านเศรษฐกิจและสังคมในระดับบุคคลของจีนกับต่างชาติ

(๔) จัดประชุมหรือเข้าร่วมในการประชุมด้านเศรษฐกิจและสังคม ทั้งในจีนและต่างประเทศ

(๕) จัดส่งและรับคณะบุคคลทางด้านวิชาการเพื่อการศึกษาดูงาน การเชิญบรรยายและการค้นคว้าวิจัยร่วมกัน

(๖) เผยแพร่ข้อมูลสิ่งพิมพ์ รวมทั้งจัดทำเว็บไซต์ เพื่อใช้ข้อมูลร่วมกัน รวมทั้งเป็นการแนะนำเกี่ยวกับนโยบายด้านเศรษฐกิจและสังคม ของประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน และแลกเปลี่ยนข้อมูลวิชาการระหว่างกัน

หลังจากที่สภาเศรษฐกิจและสังคมของจีนได้จัดตั้งขึ้นแล้ว ได้มีการจัดกิจกรรมหลายอย่าง เช่น ได้จัดสัมมนาในปี ๒๐๐๓ ได้จัดสัมมนาเกี่ยวกับการลงทุนในประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ในปี ๒๐๐๕ ได้จัดสัมมนาเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับสภาของประเทศต่างๆ และความสัมพันธ์กับสมาคมระหว่างประเทศของสภาที่ปรึกษาฯ และสถาบันที่คล้ายคลึง (AICESIS) และยังได้

จัดงานสัมมนากับองค์กรต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ เช่น เมื่อปี ๒๐๐๕ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมของจีนได้ร่วมกับสภาที่ปรึกษาการเมืองของเฉอเจียงของจีน และสมาคมนักธุรกิจเอกชน และสภาที่ปรึกษาทางการเมืองของประชาชนจีนได้จัดสัมมนาเกี่ยวกับการพัฒนาวิสาหกิจเอกชนของประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนที่มณฑลเฉอเจียง นับว่าการสัมมนาครั้งนี้ได้ประสบผลสำเร็จ เพราะว่าเป็นการสัมมนาเกี่ยวกับวิสาหกิจเอกชนของจีนครั้งแรก

ในด้านวิเทศสัมพันธ์ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมของจีน ได้พยายามพัฒนาความสัมพันธ์กับสภาของประเทศต่างๆ ตัวอย่างเช่น สภาเศรษฐกิจและสังคมของสหภาพยุโรป สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศฝรั่งเศส เป็นต้น ทั้งยังได้ลงนามในเอกสารแสดงเจตนารมณ์กับสภาเหล่านี้ ในปี ๒๐๐๕ ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมของจีน ได้นำคณะไปเยือนประเทศไทย เวียดนามและลาว ซึ่งประสบความสำเร็จในการเยือนครั้งนี้ เมื่อต้นปีนี้ที่ผ่านมาสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมของจีน ได้ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยปักกิ่ง สมาคมนักธุรกิจเอกชนของจีน ได้จัดสัมมนาเกี่ยวกับการพัฒนาในสหัสวรรษใหม่ และประสบความสำเร็จในการจัดสัมมนาในครั้งนี้ พร้อมๆ กับที่จีนปฏิรูปและเปิดประเทศ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมของจีน จึงย่อมขยายบทบาทสำคัญในการกระตุ้นการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของจีนยิ่งขึ้นทุกวัน



CESC ประกอบด้วยคณะกรรมการต่างๆ คือ คณะกรรมการกิจการด้านเศรษฐกิจ คณะกรรมการกิจการด้านสิ่งแวดล้อม คณะกรรมการกิจการด้านการศึกษาและวิทยาศาสตร์ คณะกรรมการกิจการด้านสังคม คณะกรรมการกิจการด้านการต่างประเทศ คณะกรรมการกิจการด้านวัฒนธรรมและกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจและเทคโนโลยี จีน - ละตินอเมริกา ทั้งนี้ ปัจจุบัน CESC มีสมาชิก ๑๔๔ คน และมีสมาชิกฝ่ายบริหาร ๗๒ คน

สภาที่ปรึกษาฯ ของไทย หลังสภาที่ปรึกษาฯ ของจีน ๑ เดือน คือ สภาที่ปรึกษาฯ ของไทยก่อตั้งในเดือนสิงหาคม ๒๐๐๑ แต่สภาที่ปรึกษาฯ ของจีน ก่อตั้งในเดือนกรกฎาคม ๒๐๐๑ สภาที่ปรึกษาฯ ของจีนจึงเป็นพี่ ๑ เดือน สภาที่ปรึกษาฯ ของไทยมีสมาชิก ๙๙ คน โดยครึ่งหนึ่งมาจากภาคเศรษฐกิจ กับอีกครึ่งหนึ่งมาจากภาคสังคม แต่ให้ภาคเศรษฐกิจมีมากกว่า เป็น ๕๐ คน และยังแบ่งภาคเศรษฐกิจออกเป็น ๓ กลุ่ม คือ กลุ่มภาคเกษตรมี ๑๖ คน ภาคอุตสาหกรรม กับภาคบริการมีกลุ่มละ ๑๗ คน โดยส่วนใหญ่เป็นผู้ประกอบการ เป็นตัวแทนกลุ่มเศรษฐกิจที่ตนทำงานอยู่มาจากการสรรหาและการเลือกกันเองขององค์กรที่เกี่ยวข้อง สำหรับกลุ่มที่เหลือ ๔๙ คน กลุ่มที่ใหญ่ที่สุด คือ กลุ่มสังคม มี ๑๙ คน ใน ๑๙ คน รวมกลุ่มผู้ใช้แรงงานด้วย ในกลุ่มสังคมยังรวมการศึกษา ศาสนา เด็ก สตรี ผู้พิการ อีกกลุ่มหนึ่งที่สภาอื่นๆ มักไม่มี คือ ฐานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอีก ๑๖ คน ที่เหลืออีก ๑๔ คน เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ และนักวิชาการ





รัฐธรรมนูญไทยฉบับปัจจุบัน มีอยู่ ๓๓๖ มาตรา มีอยู่ ๑๙ มาตรา ว่าด้วยแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ในหมวดนี้มีมาตรา ๘๙ ที่บัญญัติให้มีสภาที่ปรึกษาฯ เพื่อให้คำปรึกษาต่อคณะรัฐมนตรี ว่าจะนำนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐไปใช้อย่างไร แต่รายละเอียดขององค์ประกอบของสภาที่ปรึกษาฯ จำนวน ๙๙ คน มาจากกฎหมายที่บัญญัติตามรัฐธรรมนูญ ในการทำหน้าที่สภาที่ปรึกษาฯ แบ่งออกเป็น ๑๒ คณะทำงาน เพื่อจะให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะในด้านต่างๆ

จุดมุ่งหมายของการมาเยี่ยมเยียนสภาที่ปรึกษาฯ ของจีนพอจะสรุปได้ดังนี้

ประการแรก คือ การทำความรู้จักซึ่งกันและกัน

ประการที่สอง คือ ถ้ามีเวลาจะได้คุยบางเรื่องและได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้จากจีนทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม เช่น ปัญหาความยากจนและปัญหาความเหลื่อมล้ำของคนในเมืองและคนชนบท ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีนมีการสนับสนุนเกษตรกรเพื่อให้มีรายได้มากขึ้นอย่างไร ปัญหาเกี่ยวกับเยาวชนและวัฒนธรรม

ด้านการส่งเสริมความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ สภาที่ปรึกษาฯ ของไทย กำลังสมัครเป็นสมาชิกสมาคมระหว่างประเทศของสภาที่ปรึกษาฯ และสถาบันที่คล้ายคลึง (AICESIS) เมื่อเดือนที่แล้ว คณะผู้แทนสภาที่ปรึกษาฯ ของไทย ได้ไปเยี่ยมสภาที่ปรึกษาฯ ของฝรั่งเศส และสภาที่ปรึกษาฯ สหภาพยุโรป และเกิดความคิดว่าอยากจะให้อาเซียนพิจารณาจัดตั้งสภาที่ปรึกษาฯ ของอาเซียนคล้ายๆ กับสภาฯ ของสหภาพยุโรป



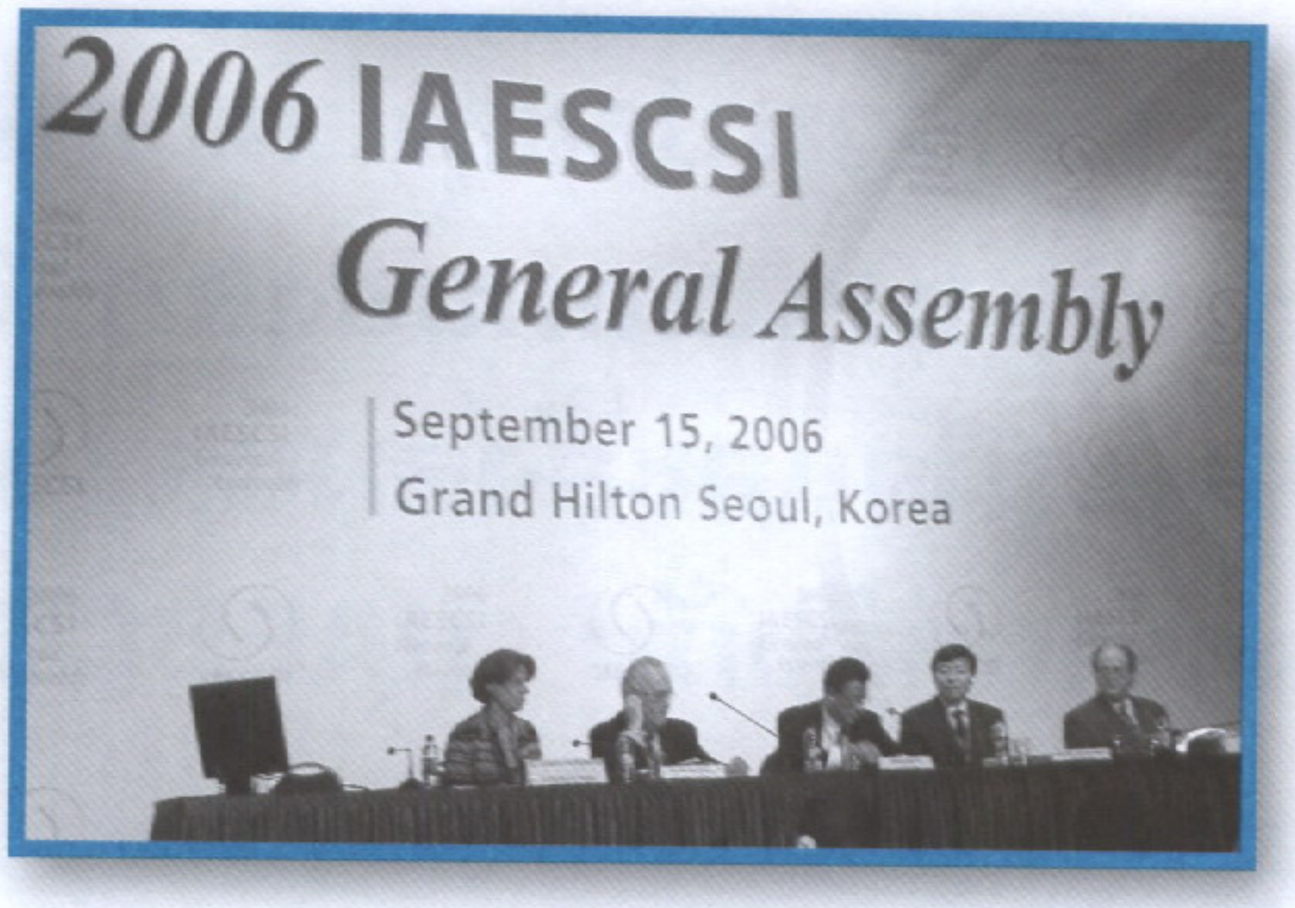


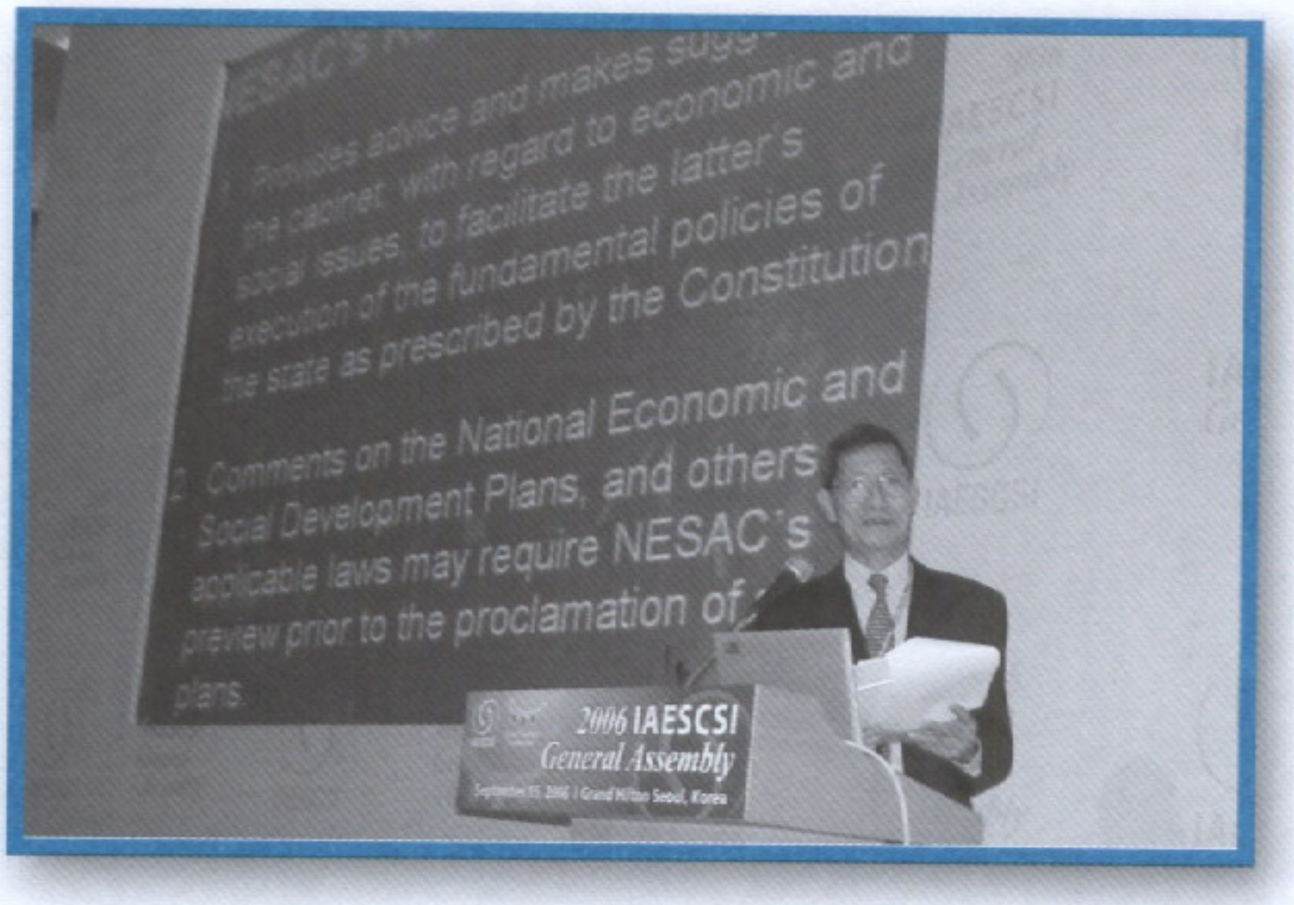


การเข้าร่วมประชุมสมาคม ระหว่างประเทศของสภาที่ปรึกษา เศรษฐกิจและสังคมและองค์กร ที่คล้ายคลึงกัน (IAESCSI)









สมาคมระหว่างประเทศของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมและองค์กรที่คล้ายคลึงกัน (International Association of





Economic and Social Councils and Similar Institutions : IAESCSI) เป็นองค์กรนานาชาติที่ริเริ่มมาจากการรวมกลุ่มกัน

ระหว่างองค์กรสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมในยุโรป และได้ขยายไปยังประเทศต่างๆ กว่า ๖๕ ประเทศ (ไม่รวมไทย+๓ ประเทศสมาชิกใหม่) ทั้งในแอฟริกา ยุโรป ละตินอเมริกา และเอเชีย โดยวัตถุประสงค์ของรวมกลุ่มเป็นสมาคมก็เพื่อต้องการสนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดการกระบวนการเสวนาแลกเปลี่ยนในระหว่างสมาชิกสมาคม และในระดับที่กว้างขึ้นคือขยายออกไปสู่องค์กรด้านเศรษฐกิจและสังคมอื่นทั่วโลก นอกจากนี้สมาคมยังมีวัตถุประสงค์ที่จะสนับสนุนการจัดตั้งสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมในประเทศที่ยังไม่มีการดำเนินการนี้ โดยการสนับสนุนช่วยเหลือทั้งผ่านการแลกเปลี่ยนการทำงานและการจัดเตรียมงานการประชุม เพื่อให้เกิดความเจริญและการพัฒนาเศรษฐกิจของประชาชนโดยยังคงมีความเคารพและสันติภาพควบคู่กันไปอันนำไปสู่ประชาสังคมแห่งประชาธิปไตย ตามหลักการของสหประชาชาติ (UN) และคำประกาศแห่งสิทธิมนุษย์ชน (Universal Declaration of Human Rights)

สมาคม IAESCSI กำหนดให้มีการจัดประชุมใหญ่นานาชาติ ๒ ปีครั้ง โดยจะเวียนสถานที่จัดประชุมในระหว่างประเทศสมาชิก ซึ่งในปี ๒๐๐๕ ได้มีการจัดประชุมใหญ่สมาคม IAESCSI ครั้งที่ ๙ ที่กรุงปารีส ประเทศฝรั่งเศส ระหว่างวันที่ ๘-๑๐ มิถุนายน ๒๐๐๕ โดยครั้งต่อไปจะจัดในปี ๒๐๐๗ แต่ในระหว่างปีที่ไม่มีการจัดประชุมใหญ่ ทางสมาคมยังได้มีการจัดประชุมในระดับอื่นๆ



อย่างเช่นการจัดประชุมที่กรุงโซล ประเทศสาธารณรัฐเกาหลี เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๙ เป็นการประชุมสมัชชาใหญ่ (General Assembly) ซึ่งเป็นการประชุมเพื่อให้การรับรองในวาระต่างๆ และในการประชุมครั้งนี้ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยได้รับเชิญเข้าร่วมประชุมในฐานะประเทศที่สมัครเข้าเป็นสมาชิกใหม่ โดยที่สภาที่ปรึกษาฯ ประเทศไทยเป็นองค์กรที่มีการทำงานในลักษณะเดียวกัน และเห็นว่าหากได้เข้าเป็นสมาชิกของสมาคมดังกล่าวแล้วจะเป็นโอกาสให้สามารถแลกเปลี่ยนประสบการณ์ความรู้เพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุงแนวทางการทำงานของสภาที่ปรึกษาฯ ได้ต่อไป จึงได้แสดงความจำนงเพื่อสมัครเป็นสมาชิกสมาคม IAESCSI

สำหรับการประชุมสมัชชาใหญ่ IAESCSI ที่กรุงโซล ในครั้งนี้ได้มีผู้แทนองค์กรสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมจากประเทศต่างๆ มาเข้าร่วมประชุมประมาณ ๑๑๐ คน จาก ๓๘ ประเทศ โดยการประชุมจะเป็นการให้การรับรองในวาระต่างๆ ซึ่งสรุปได้ ดังนี้

๑. ที่ประชุมสมัชชาใหญ่ อนุมัติสมาชิกภาพของสถาบันต่างๆ หลังจากได้รับฟังการนำเสนอครบทุกสถาบันด้วยการเปล่งเสียงรับรองตามลำดับดังนี้

- สภาเพื่อการเจรจาหารือกับภาคการผลิต ประเทศเม็กซิโก





- สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประเทศไทย
- สภาสาธารณะแห่งสหพันธรัฐ รัสเซีย
- สภาเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม แห่งไนเจอร์

๒.ให้สัตยาบันต่อกิจกรรม ๓ ประการที่จะดำเนินการในการบรรลุเป้าหมายของการพัฒนาแห่งสหัสวรรษ (Millennium Development Goals : MDGs) ซึ่งมีวัตถุประสงค์ให้มหาวิทยาลัย องค์กรพัฒนาเอกชน และประชาคมนักพัฒนาสังคม ได้มีส่วนร่วมในการบรรลุเป้าหมายดังกล่าว โดยกิจกรรม ๓ ประการ ได้แก่

- การพัฒนาเครื่องมือฝึกอบรมแห่งสหัสวรรษ
- การจัดตั้งศูนย์แห่งความเป็นเลิศที่มีภารกิจในการเฝ้าติดตามผล สนับสนุน และทดลองการจัดฝึกอบรมด้านเป้าหมายแห่งสหัสวรรษ
- การจัดตั้งรางวัล สหัสวรรษ มอบแก่บริษัท องค์กรพัฒนาเอกชน หรือสถาบันอื่นที่มีกิจกรรมโดดเด่น หรือเป็นฝ่ายได้รับผลอย่างสำคัญจากเป้าหมายแห่งสหัสวรรษ

๓.ให้การรับรองการปรับปรุงแก้ไขข้อบังคับสมาคม ซึ่งได้มีการปรับปรุงแก้ไข และคณะกรรมการได้อนุมัติในการประชุม ณ กรุงแมดริด เมื่อ ๘ มิถุนายน ๒๕๔๙ ซึ่งมีประเด็นสำคัญ คือ การจัดตั้งสำนักเลขาธิการสำนักงานเลขาธิการใหญ่ในกรุงปารีส และการกำหนดให้คณะกรรมการประกอบด้วยผู้แทนภูมิภาคละ ๓ คน เพื่อมิให้จำนวนกรรมการผู้เป็นสมาชิกสามัญจากชาติต่างๆ เกิน ๑๒ คน

๔. ให้การรับรองรายงานการเงิน และรายงานนโยบาย และให้เลขาธิการใหญ่มีอำนาจเต็มในการบริหารงาน

๕. ให้การรับรองรายงานของคณะทำงาน ๒ ฉบับ ซึ่งได้รับการอนุมัติจากคณะกรรมการในที่ประชุม ณ กรุงแมดริด คือ (๑)รายงานของคณะทำงานว่าด้วยแหล่งเงินทุนเพื่อการพัฒนา ซึ่งบ่งชี้ถึงความจำเป็นในการแสวงหาทรัพยากรอื่นนอกเหนือจากงบประมาณ และให้มีกระบวนการเพื่อจัดการและจัดสรรทรัพยากรใหม่ๆ เพื่อการพัฒนา และ (๒)รายงานของคณะทำงานว่าด้วยการสร้างตำแหน่งงานที่มีผลิตภาพและสภาพการทำงานที่ดี ซึ่งรายงานฉบับหลังจะได้ส่งต่อองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO)

๖. นำเสนอ "แนวทางการดำเนินงานหลักในการประชุมที่กรุงปักกิ่ง" เพื่อรับฟังข้อเสนอแนะจากที่ประชุม โดยจะรวบรวมความเห็นจากสมาชิกไปถึง ๑๕ ตุลาคม ๒๕๔๙ และจะไปประมวลและพิจารณาอีกครั้ง ในการประชุมสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งภาคพื้นยุโรป (EESC)

๗. การประชุมหารือในประเด็นอื่นๆ ได้แก่ การสรรหาเลขาธิการคนใหม่แทนคนเก่าที่ครบวาระ การประกาศเสนอตัวเป็นเจ้าภาพจัดการประชุม ครั้งที่ ๑๑ ณ กรุง ริโอ เด จาเนโร ในปี ๒๐๐๙ การเสนอตัวเป็นเจ้าภาพจัดประชุมสมัชชาใหญ่ ในปี ๒๐๐๘ และการกล่าวถ้อยคำให้กำลังใจและเรียกร้องความเป็นเอกภาพ





จากผู้แทนสภาที่ปรึกษาฯ ของเลบานอนซึ่งที่ประชุมได้เปล่งเสียงต้อนรับ

สำหรับการเดินทางเข้าร่วมประชุม IAESCSI ของประธานสภาที่ปรึกษาฯ และคณะตามคำเชิญครั้งนี้ ประธานได้นำเสนอรายงานเกี่ยวกับสภาที่ปรึกษาฯประเทศไทยต่อที่ประชุมเพื่อเป็นการแนะนำตัวในฐานะเป็นประเทศที่สมัครเป็นสมาชิกใหม่และมีประเทศที่สมัครเป็นสมาชิกใหม่พร้อมประเทศไทยในครั้งนี้อีก ๓ ประเทศคือ เม็กซิโก รัสเซีย และไนเจอร์โดยที่ประชุม IAESESI ได้ให้การรับรองการเป็นสมาชิก IAESESI ของสภาที่ปรึกษาฯ ประเทศไทย และประเทศสมัครใหม่ทั้ง ๓ ประเทศ โดยจะได้มีการประสานการร่วมมือในการทำงานระหว่างกันต่อไป

ในการประชุมที่เกาหลีครั้งนี้ ได้มีการพิจารณาหัวข้อการทำงานหลักสำหรับทำการศึกษาเพื่อเสนอในการประชุมใหญ่ IAESESI ครั้งต่อไป ซึ่งเป็นครั้งที่ ๑๐ ที่ได้กำหนดจัดที่กรุงปักกิ่ง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ระหว่างวันที่ ๑๙-๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ โดยหัวข้อการทำงานหลักที่คัดเลือกได้แก่ “การพัฒนาอย่างสมานฉันท์”พร้อมแต่งตั้งสมาชิกคณะทำงานให้หัวข้อหลักกล่าวและผู้รายงานผล (Reporter)



โดยสรุปการเข้าร่วมประชุมสมาคม IAESESI ของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยที่กรุงโซลประเทศเกาหลี ซึ่งเป็นประชุมสมัชชาใหญ่ เป็นการเปิดตัวองค์กรสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทยให้กับสมาชิก IAESESI จากประเทศต่างๆ ได้รู้จัก ในฐานะที่เป็นประเทศสมาชิกใหม่ โดยได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนประสบการณ์กับองค์กรที่มีการพัฒนาและดำเนินการในลักษณะเดียวกัน ซึ่งเป็นประโยชน์ที่สภาที่ปรึกษาฯ จะได้รับมาศึกษาเปรียบเทียบและปรับใช้เพื่อให้การทำงานของสภาที่ปรึกษาฯ มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น





การจัดการสัมมนา

"Building ASEAN+๓ Community by Strengthening the Roles of Civil Society"





ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และคณะได้เข้าพบหารืออธิบดีกรมอาเซียน กระทรวงการต่างประเทศ และคณะในวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๔๙ ณ กระทรวงการต่างประเทศ และที่ประชุมเห็นควรกำหนดให้จัดสัมมนา “Building ASEAN+๓ Community by Strengthening the Roles of Civil Society” ระหว่างวันที่ ๑๙ - ๒๐ กันยายน ๒๕๔๙ ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม โดยมีกระทรวงการต่างประเทศ และสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นเจ้าภาพ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับบทบาทของประชาสังคมของแต่ละประเทศในอาเซียน การพัฒนาไปสู่สถาบันในระดับชาติ และความเป็นไปได้ในการจัดตั้งสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม ในกลุ่มประเทศ ASEAN ผู้เข้าร่วมสัมมนา





ประกอบด้วย ผู้แทนกลุ่มประชาสังคม กลุ่มลูกจ้าง นายจ้าง กลุ่มสังคม วัฒนธรรม และกลุ่มสิ่งแวดล้อมจากประเทศ ในกลุ่ม ASEAN ๑๐ ประเทศ และสาธารณรัฐประชาชนจีน สาธารณรัฐเกาหลี และสาธารณรัฐฝรั่งเศส รวม ๑๓ ประเทศๆ ละ ๔ คน รวมผู้เข้าร่วมสัมมนาจากต่างประเทศ จำนวน ๕๒ คน และผู้แทนองค์กรที่เกี่ยวข้องในประเทศไทย ประมาณ ๓๐ คน รวมทั้งหมดประมาณ ๘๐ - ๙๐ คน ทั้งนี้ ได้กำหนดจัดการสัมมนาดังกล่าวในระหว่างวันที่ ๑๙ - ๒๐ กันยายน ๒๕๔๙ ณ โรงแรมสยามซิตี้ ถนนศรีอยุธยา กรุงเทพฯ ซึ่งในวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ กระทรวงการต่างประเทศ ได้มีงานเลี้ยงต้อนรับผู้เข้าร่วมการสัมมนา แต่เนื่องจากมีการปฏิรูปการเมืองการปกครองโดยคณะปฏิรูป





การปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และผู้เข้าร่วมสัมมนาจากต่างประเทศต้องการเดินทางกลับ ทำให้การประชุมสัมมนาในวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๔๙ มีความจำเป็นต้องยกเลิก

ส่วนที่ ๔

ปัญหาและอุปสรรค ในการดำเนินการ






สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นส่วนราชการที่เกิดขึ้นตามบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ และพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๗ มีภาระหน้าที่ในการสนับสนุนการปฏิบัติภารกิจของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และการดำเนินการต่างๆ ในการเลือกสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ตามที่กฎหมายกำหนด

การดำเนินงานของสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ จึงต้องคำนึงถึงประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและความพึงพอใจของทั้งสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ผู้เกี่ยวข้องในวงงานสภาที่ปรึกษาฯ รวมทั้งประชาชนผู้เกี่ยวข้อง และสื่อมวลชน ซึ่งเป็นกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลาย ทำให้ต้องมีการศึกษาและปรับเปลี่ยนวิธีการดำเนินงานเพื่อให้สามารถสนับสนุนการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้มีประสิทธิภาพ ภายใต้การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองอย่างต่อเนื่องตลอดระยะเวลาการดำเนินงาน

การดำเนินงานของสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ย่อมจะมีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการที่จะต้องศึกษาวิเคราะห์เพื่อหาแนวทางและวิธีการแก้ไขที่ถูกต้อง อันนำมาซึ่งการพัฒนารูปแบบการให้บริการทั้งในด้านธุรการ เลขานุการ และวิชาการ เพื่อให้การดำเนินการของสภาที่ปรึกษาฯ ประสบผลสำเร็จ สมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ผู้เกี่ยวข้องในวงงานสภาที่ปรึกษาฯ รวมทั้งประชาชนผู้เกี่ยวข้องและสื่อมวลชนมีความพึงพอใจ อันจะทำให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาติโดยรวม



ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการของสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ สรุปได้ดังนี้

๑. ปัญหาและอุปสรรคอันเนื่องจากขอบเขตอำนาจหน้าที่และลักษณะงาน ของสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ตามที่กฎหมายกำหนด

สืบเนื่องจากสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ เพื่อเป็นกลไกการมีส่วนร่วมของประชาชนในการนำเสนอปัญหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม พร้อมนำเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาจากภาคประชาชนสู่ภาครัฐ นอกจากนั้น สภาที่ปรึกษาฯ ยังให้ความสำคัญต่อการส่งเสริมและประสานงานร่วมกับเครือข่ายภาคประชาชนทั้งในประเทศและต่างประเทศ เพื่อให้ภาคประชาชนได้มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและการบริหารจัดการประเทศ

ขอบเขตการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงค่อนข้างกว้างขวาง เนื่องจากปัญหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม และการให้ความเห็นเกี่ยวกับแผนนั้น เมื่อพิจารณาแล้ว ครอบคลุมถึงการกำหนดนโยบายและการแก้ไขปัญหาของประเทศเกือบทั้งหมด





นอกจากนี้การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ตามกระแสโลกาภิวัตน์ยังเป็นปัจจัยที่มีผลต่อปริมาณและคุณภาพงานของสภาที่ปรึกษาฯ และสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นไปอย่างรวดเร็ว ยากแก่การกำหนดแผนหรือยุทธศาสตร์ในการดำเนินการ การกำหนดภารกิจ ระยะเวลาในการดำเนินการ และวิธีการดำเนินการเพื่อเป็นหลักปฏิบัติในระยะยาว ที่แน่นอนกระทำได้ค่อนข้างยาก และต้องมีบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถ และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านสูง

ด้วยเหตุดังกล่าว สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ จึงต้องมีการปรับเปลี่ยนแผนยุทธศาสตร์ หรือวิธีการดำเนินการให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองตลอดเวลา และพร้อมที่จะแก้ไขปัญหาที่เกิดได้อย่างทันท่วงที ภายใต้กรอบอำนาจหน้าที่ของสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งต้องคำนึงถึงความถูกต้องตามระเบียบของทางราชการ และความเหมาะสม รวมทั้งจะต้องไม่นำไปสู่ความขัดแย้งในองค์กรและต้องไม่ส่งผลกระทบในเชิงลบต่อองค์กรด้วย

การที่สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการสนับสนุนการปฏิบัติภารกิจของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งต้องปฏิบัติงานสนับสนุนการทำงานของสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯที่มาจากทุกภาคส่วนของประเทศ ต้องส่งเสริมและประสานงานร่วมกับเครือข่ายภาคประชาชนและภาครัฐ โดยเฉพาะในภาครัฐจะต้องติดต่อประสานงานกับผู้บริหาร



ระดับสูงของหน่วยงาน และร่วมจัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี ซึ่งขอบเขตการดำเนินการจะครอบคลุมถึง “ปัญหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม” “และการให้ความเห็นเกี่ยวกับแผน” จึงต้องอาศัยบุคคลากรที่มีความรู้ความสามารถและทักษะความชำนาญทั้งในเชิงวิชาการและเชิงบริหารจัดการ และจากการที่ปัญหาเศรษฐกิจและสังคมมีขอบเขตกว้างขวางมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมปัจจุบัน ประเทศชาติประสบปัญหาอันเกี่ยวเนื่อง จากเศรษฐกิจและสังคมอย่างมาก สภาที่ปรึกษาฯ จึงมีปริมาณงานมาก มีการประชุม สัมมนา การจัดเวทีสาธารณะ ศึกษาดูงาน และศึกษาวิจัย เป็นประจำอย่างต่อเนื่อง เจ้าหน้าที่ของสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ต้องอุทิศกำลังกายกำลังใจเพื่อผลักดันให้งานสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี และต้องเพิ่มศักยภาพในการทำงานตลอดระยะเวลาที่ผ่านมา

นอกจากนั้น สภาที่ปรึกษาฯ ยังประสานความร่วมมือกับสภาที่ปรึกษาฯ ในประเทศต่างๆ เช่น ประเทศสาธารณรัฐฝรั่งเศส และสาธารณรัฐประชาชนจีน และเข้าเป็นสมาชิกสมาคมระหว่างประเทศของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และองค์กรที่คล้ายคลึงกัน (International Association of Economic and Social Councils and Similar Instiutions : IAESCSI) ด้วย โดยที่สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ไม่มีอัตรากำลังในด้านวิเทศสัมพันธ์เป็นการเฉพาะ ทำให้สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ สนับสนุนการดำเนินงานด้านวิเทศสัมพันธ์ของสภาที่ปรึกษาฯ ได้เพียงระดับหนึ่งเท่านั้น



๒. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ของสำนักงานสภาที่ปรึกษา

สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ตระหนักถึงบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในฐานะเป็นหน่วยสนับสนุนให้แก่สภาที่ปรึกษาฯ การให้บริการและอำนวยความสะดวกแก่สมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ในการปฏิบัติภารกิจต่างๆ ให้บรรลุผลสำเร็จ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์ในการบริหารจัดการเพื่อสนับสนุนภารกิจของสภาที่ปรึกษาฯ ไว้อย่างครอบคลุม แต่อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาฯ ซึ่งสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ต้องปรับกระบวนทัศน์และยุทธศาสตร์ในการดำเนินการให้มีความยืดหยุ่นและสามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา รวมทั้งสามารถสนับสนุนการดำเนินการตามยุทธศาสตร์ของสภาที่ปรึกษาฯ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓.ปัญหาและอุปสรรคที่มีต่อการพัฒนาบุคลากรของสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ

การดำเนินการของสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ให้สำเร็จลุล่วงไปตามหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดนั้น จำเป็นต้องอาศัยบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถ มีทักษะความชำนาญ มีความสามารถเฉพาะด้าน เพื่อสนับสนุนการทำงานของสภาที่ปรึกษาฯ แต่เนื่องจากปัจจุบันสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ มีบุคลากรค่อนข้างจำกัด ประกอบกับปริมาณและลักษณะงานเฉพาะของสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ มีลักษณะเร่งด่วนและปริมาณงานมากจนมีผลกระทบต่อโอกาสในการได้รับการปฏิบัติงานเฉพาะด้าน ทำให้มีทักษะความชำนาญ

พิเศษน้อย และมีผลกระทบต่อโอกาสที่จะได้รับการส่งเสริมให้มีความรู้เฉพาะด้านหรือการต่อยอดองค์ความรู้ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและสร้างความพร้อมในการปฏิบัติหน้าที่หลักในเชิงรุกเพื่อให้ทันต่อสภาพการณ์ในอนาคตค่อนข้างน้อย

๓.ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับการใช้จ่ายงบประมาณ

การดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาฯ และคณะทำงานตามที่สภาที่ปรึกษาฯแต่งตั้งเป็นการดำเนินการตามภารกิจที่กฎหมายกำหนด จำเป็นต้องทำการศึกษาวิจัย ลงพื้นที่เพื่อหาข้อเท็จจริง และสำรวจความคิดเห็นของประชาชนทั้งในเชิงลึก เชิงกว้าง ซึ่งเป็นการทำงานในเชิงพื้นที่และเชิงวิชาการ ทำให้มีขอบข่ายปริมาณและคุณภาพของงานที่จะต้องปฏิบัติเป็นจำนวนมาก จำเป็นต้องใช้งบประมาณในการดำเนินการสูง

นอกจากนี้ การใช้จ่ายงบประมาณยังพบกับอุปสรรคในเรื่องระเบียบกฎหมายที่ไม่ยืดหยุ่น และไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ ไม่เหมาะสมกับภาวะค่าครองชีพในปัจจุบัน เช่น ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะในการเดินทาง เป็นต้น ทำให้การดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาฯ ยังไม่คล่องตัวเท่าที่ควร

ปัญหาและอุปสรรคดังกล่าวยังได้มีการกำหนดแนวทางการหารือร่วมกันระหว่างสภาที่ปรึกษาฯ และสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ รวมทั้งส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เช่น สำนักงบประมาณ สำนักงาน ก.พ. เป็นต้น เพื่อแก้ไขปัญหาอย่างต่อเนื่องโดยตลอด แต่ก็ไม่สามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ได้ทั้งหมด เนื่องจากการบริหารบุคคล



การบริหารงบประมาณ และการดำเนินการต่างๆ เพื่อสนับสนุนการปฏิบัติหน้าที่ของสภาที่ปรึกษาฯ นั้น จะต้องดำเนินการตามกฎระเบียบของทางราชการ ทั้งในด้านการบริหารบุคคล การบริหารงบประมาณ การบริหารพัสดุ และการดำเนินการต่างๆ การแก้ไขปัญหาจึงกระทำได้เพียงระดับหนึ่งเท่านั้น

ภาคผนวก

ภาพกิจกรรม (ตุลาคม ๒๕๔๘ - กันยายน ๒๕๔๙)

กิจกรรมสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๔๘ ประธานสภาที่ปรึกษาฯ รองประธานสภาที่ปรึกษาฯ เลขาธิการสภาที่ปรึกษาฯ และสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ รับฟังการบรรยายพิเศษ โดย นายประณต สุริยะ ผู้แทนผู้อำนวยการสำนักพัฒนาและการขนส่งจราจร สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร(สนข.) เรื่อง "โครงการขนส่งมวลชนขนาดใหญ่และโครงการขนส่งมวลชนในกรุงเทพมหานคร" ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ

วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๘ ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เดินทางไปศึกษาดูงานและเข้าพบประธานสภาที่ปรึกษาและสังคมฝรั่งเศส เพื่อนำแบบอย่างที่ดีในการดำเนินงานและแนวทางที่ทำให้ประความสำเร็จมาปรับใช้กับสภาที่ปรึกษาฯ ของประเทศไทย ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม แห่งประเทศฝรั่งเศส





วันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ นายโคทม อารียา ประธานสภาที่ปรึกษาฯ นายชุมพล พรประภา สมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ และ นางสาวเยาวลักษณ์ สุขวิวัฒนพร ผอ.สำนักงานกิจการสภาที่ปรึกษาฯ ให้สัมภาษณ์ในประเด็นเกี่ยวกับ "แนวทางการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาฯ ชุดที่ ๒ และผลการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาฯ ชุดที่ ๑ ในรายการ "กรองสถานการณ์" ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง ๑๑ (กรมประชาสัมพันธ์)



วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ รองประธานสภาที่ปรึกษาฯ คนที่ ๒ และเลขาธิการสภาพัฒน์ฯ ร่วมสนทนาในรายการกรองสถานการณ์ เรื่อง “สภาที่ปรึกษาฯ กับความร่วมมือในการจัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐” ณ สถานีโทรทัศน์ช่อง ๑๑ (กรมประชาสัมพันธ์)



วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รับหนังสือข้อเรียกร้องจากเลขาธิการสหพันธ์องค์กรผู้บริโภค (สอบ.) เพื่อขอความร่วมมือให้สภาที่ปรึกษาฯ ดำเนินการจัดทำประชามติต่อกรณีการขายกิจการไฟฟ้าในตลาดหลักทรัพย์ ณ ห้องประชุมสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๔๘ ศ.นพ.ประเวศ วะสี ราษฎรอาวุโส บรรยายพิเศษเรื่อง “บทบาทสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กับแนวทางการพัฒนานโยบายสาธารณะ” ณ ห้องประชุมสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๘ ประธานคณะทำงานการกระจายอำนาจการมีส่วนร่วมและสนับสนุนเครือข่าย เลขานุการคณะทำงานการกระจายรายร่วมสนทนาเรื่อง “สภาที่ปรึกษาฯ กับการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชน”ในรายการ “กรองสถานการณ์” ทางสถานีวิทยุโทรทัศน์ช่อง ๑๑ (กรมประชาสัมพันธ์)

วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๘ ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประธานวุฒิสภา ร่วมกันอภิปราย เรื่อง “การประสานความร่วมมือระหว่างวุฒิสภาและสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” ณ ห้องประชุมสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ





วันที่ ๖ มกราคม ๒๕๔๙ ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รับหนังสือคัดค้านการทำข้อตกลงเอฟทีเอไทย-สหรัฐอเมริกา จากตัวแทนองค์กรภาคประชาชน ๑๐ เครือข่าย ณ ศูนย์ประชุมสถาบันวิจัยจุฬาภรณ์

วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๔๙ ประธานสภาที่ปรึกษาฯ สมาชิกคณะทำงานการเกษตร อาหาร และสหกรณ์ ประชุมหารือร่วมกับ ประธานกรรมการและที่ปรึกษาชุมนุมสหกรณ์ออมทรัพย์แห่งประเทศไทย ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ





วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๔๙ ม.ร.ว.ปรีดิยาธร เทวกุล ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย บรรยายพิเศษเรื่อง “แนวโน้มเศรษฐกิจและกลยุทธ์ในการบริหารเศรษฐกิจของประเทศ” ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ

วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ สภาที่ปรึกษาฯ จัดสัมมนาเรื่อง”แนวทาง ประเด็น และทางออกของการเจรจาเอฟทีเอไทย-สหรัฐอเมริกา” ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ





วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี และรองนายกรัฐมนตรี ถ่ายภาพร่วมกับประธาน รองประธาน เลขาธิการและสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ในโอกาสการร่วมอภิปรายแสดงความคิดเห็น เรื่อง “ความร่วมมือระหว่างรัฐบาลกับสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ

วันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ประธานสภาที่ปรึกษาฯ สมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ และผู้ร่วมอภิปราย ในการสัมมนาการรับฟังความเห็นเกี่ยวกับมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง “มาตรการและแนวทางดำเนินการจัดระบบแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง” ณ โรงแรมดิเอมเมอรัลด์ กรุงเทพฯ





วันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ สภาที่ปรึกษาฯ จัดการประชุมสัมมนาเวทีนโยบายสาธารณะเรื่อง “การจัดการทรัพยากรน้ำเพื่อความเป็นธรรมและยั่งยืน : เมกะโปรเจกต์ การจัดสรร และมลภาวะ” โดยมีการอภิปรายเรื่อง “ภาพรวมโครงสร้างพื้นฐาน เมกะโปรเจกต์ และการบริหารจัดการน้ำ” ณ ศูนย์ประชุมสถาบันวิจัยจุฬาภรณ์

วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ นางสิริพร ไศละสูต อธิบดีกรมพัฒนาและส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน กระทรวงพลังงาน บรรยายพิเศษเรื่อง "การพัฒนาและส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนของประเทศ" ณ ห้องประชุมสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ





วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๙ พลเอก จรัล กุลละวณิชย์ ประธานคลังสมองวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร(วปอ.) บรรยายพิเศษเรื่อง "ความร่วมมือระหว่างคลังสมองวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร(วปอ.)กับสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ" ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ

วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๙ นายอานันท์ ปันยารชุน อดีตนายกรัฐมนตรี และอดีตประธานสภาที่ปรึกษาฯ แสดงปาฐกถาพิเศษ เรื่อง "มุมมองอดีตนายกรัฐมนตรีต่อนโยบายสาธารณะ" ในการประชุมสัมมนา "นโยบายสาธารณะที่เป็นวาระแห่งชาติ เพื่อแก้ปัญหาและเตรียมรองรับอนาคตประเทศไทย" ณ ศูนย์ประชุมสถาบันวิจัยจุฬาภรณ์ กรุงเทพฯ





วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๙ ประธานสภา ที่ปรึกษาฯ กล่าวชี้แจงวัตถุประสงค์และเปิดการประชุมวิชาการ "แผนงานวิจัยและพัฒนาระบบสื่อสารสุขภาพสู่ประชาชน" ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ

วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๙ ฯพณฯ โลรองต์ โอแบล็ง (H.E. Mr.Laurent Aublin) เอกอัครราชทูตสาธารณรัฐฝรั่งเศส ประจำประเทศไทย บรรยายพิเศษ เรื่อง "สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติสาธารณรัฐฝรั่งเศสและประเด็นเกี่ยวกับการทำสัญญาจ้างงานครั้งแรก (CPE) ในฝรั่งเศส" ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ





วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๔๙ ดร.สุเมธ ตันติเวชกุล เลขาธิการมูลนิธิชัยพัฒนา บรรยายพิเศษ เรื่อง "เศรษฐกิจพอเพียง" ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๔๙ รองประธานสภาที่ปรึกษาฯ คนที่ ๒ ประธานคณะทำงานสื่อสารกับสังคม และสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ ร่วมกันแถลงข่าว การจัดสัมมนาการปฏิรูปการเมือง และการแก้ไขกฎหมายรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๑๓ ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๔๙ สภาที่ปรึกษาฯ จัดประชุมประชาศึกษา เรื่อง “การปฏิรูปการเมืองและการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ” โดยมี ผู้แทนฝ่ายรัฐบาล รองหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ รองหัวหน้าพรรคชาติไทย ผู้แทนพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยร่วมอภิปราย ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษา



วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๙ นายอักขราทร จุฬารัตน ประธานศาลปกครองสูงสุด บรรยายพิเศษเรื่อง “การปฏิรูปการเมือง” ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษา



วันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๙ นายจรัญ ภักดีธนากุล เลขาธิการประธานศาลฎีกา บรรยายพิเศษ เรื่อง “การปฏิรูปการเมืองและจริยธรรมทางการเมือง และการแก้ไขรัฐธรรมนูญ” ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ

วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๔๙ ประธานสภาที่ปรึกษาฯ พร้อมคณะฯ เยี่ยมชมศูนย์ข้อมูลโครงการระบบขนส่งมวลชน และโครงการระบบขนส่งต่อเนื่องหลายรูปแบบ ณ สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและการจราจร(สนข.)





วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๙ ท่านผู้หญิงสุมาลี จาติกวนิช นายกสมาคมติดตามการพัฒนาสตรี ในประเทศไทย และประธานกรรมการบริหาร มูลนิธิสงเคราะห์เด็กยากจน ซี.ซี.เอฟ. ประเทศไทยในพระราชูปถัมภ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี บรรยายพิเศษ เรื่อง “ประสบการณ์งานสังคม” ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๙ สภาที่ปรึกษาฯ จัดประชุมสัมมนา เรื่อง "รัฐบาลรักษาการจะดำเนินนโยบายเศรษฐกิจอย่างไร" โดย ประธานสภาที่ปรึกษาฯ กล่าวเปิดการสัมมนาฯ รองประธานสภาที่ปรึกษาฯ กล่าวรายงานและดำเนินการสัมมนาฯ ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๔๙ ม.ร.ว.ดิศนัดดา ดิศกุล เลขาธิการมูลนิธิแม่ฟ้าหลวง และประธานคณะกรรมการสนองพระราชดำริในเขตพื้นที่ทรงงาน โครงการพัฒนาดอยตุง และผู้อำนวยการ สำนักงานประสานงานโครงการพัฒนาดอยตุง อันเนื่องมาจากพระราชดำริ บรรยายพิเศษเรื่อง "ประสบการณ์ดอยตุงในการแก้ไขปัญหาความยากจน" ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๔๙ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้จัดประชุมรับฟังรายละเอียด "การประกาศข้อกำหนดเงื่อนไขการประกวดราคา (ทีโออาร์) การก่อสร้างโครงการรถไฟฟ้า ๓ เส้นทาง" ของกระทรวงคมนาคม ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๙ นายเหียม พมมะจัน เอกอัครราชทูตลาวประจำประเทศไทย บรรยายพิเศษ เรื่อง “ความสัมพันธ์ลาว-ไทย และการพัฒนาลุ่มน้ำโขงในด้าน Logistics และด้านอื่นๆ” ณ ห้องประชุมสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ

วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๙ รศ.ดร.คุณหญิงสุมณฑา พรหมบุญ นายกสมาคมวิทยาศาสตร์ แห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ บรรยายพิเศษ เรื่อง “ข้อเสนอแนะในการวางแผนพัฒนากำลังคนในภาพรวมและกำลังคนด้าน วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ต่อแผนพัฒนฯ ฉบับที่ ๑๐” ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ





วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ สภาที่ปรึกษาฯ จัดสัมมนาเรื่อง “การระดมความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐” โดย เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) นำเสนอร่างแผนพัฒนฯ ฉบับที่ ๑๐ ณ ห้องราชา ๑ โรงแรมปรินซ์ พาเลช มหานาค กรุงเทพฯ



วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๔๙ การบรรยายพิเศษ เรื่อง "แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ กับการพัฒนาระบบขนส่งมวลชน และการเชื่อมโยงกับภูมิภาค" โดย นายไมตรี ศรีนราวัฒน์ ผู้อำนวยการสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร และนายเสถียร วงศ์วิเชียร ประธานมูลนิธิโลจิสติกส์ และการขนส่ง (ประเทศไทย) ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ การบรรยายพิเศษ เรื่อง "การปฏิรูปสื่อเพื่อประโยชน์สาธารณะ" โดย ผู้เชี่ยวชาญด้านการสื่อสารมวลชน Mr.MJ Kim,Mediact จากประเทศเกาหลีใต้ และ Prof.Feng Chin-San,Cheng Chi University จากประเทศไต้หวัน ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๙ รองประธานสภาที่ปรึกษาคนที่ ๒ และผู้แทนคณะทำงานของสภาที่ปรึกษาฯ ร่วมกันแถลงข่าว ความเห็นของสภาที่ปรึกษาฯ ต่อแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๐ ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๙ นายสมชัย สวัสดีผล ผู้อำนวยการท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ บรรยายพิเศษ เรื่อง "สนามบินสุวรรณภูมิ การยกระดับไทยสู่ศูนย์กลางคมนาคมของภูมิภาค" ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ

วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๙ ประธานสภาที่ปรึกษาฯ และผู้แทนสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ เข้าร่วมประชุม เวทีสภาที่ปรึกษาฯ โลก (IAESCSI) ณ กรุงโซล ประเทศเกาหลีใต้



กิจกรรมคณะทำงาน

๑. คณะทำงานโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคม และพลังงาน



วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ จัดประชุมสัมมนาระดมความคิดเห็น เรื่อง “เบียร์ช้างเข้าตลาดหุ้นไทยหรือสิงคโปร์ เกิดผลดีผลเสียต่อโครงสร้างพื้นฐานเศรษฐกิจสังคมอย่างไร” ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๙ จัดประชุมสัมมนาเรื่อง “โครงการวิจัยเชิงบูรณาการเพื่อศึกษาโครงสร้างระบบพลังงานทางเลือกที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย” ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๙ จัดสัมมนาเวทีสาธารณะของประชาชน เรื่อง “กิจการโทรคมนาคมภายใต้ทุนนิยมต่างชาติ : กระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมไทย ? ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ศึกษาดูงาน “โครงสร้างระบบพลังงานทางเลือกที่เหมาะสมสำหรับประเทศไทย” ณ บ้านพลังงานแสงอาทิตย์ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ณ จังหวัดเชียงราย



วันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๙ ประชุมหารือร่วมกับผู้บริหาร บริษัท ปตท.จำกัด (มหาชน) สรุปภาพรวมข้อมูลทั่วไปด้านน้ำมันเชื้อเพลิง นโยบาย มาตรการ และโครงการต่างๆ เกี่ยวกับการลดผลกระทบจากราคาน้ำมัน ณ ห้องประชุมผู้บริหาร บริษัท ปตท.จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ ถนนวิภาวดีรังสิต



วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๙ จัดประชุมหารือรับฟังความคิดเห็น เรื่อง "การจ้างเหมาเบ็ดเสร็จโครงการรถไฟฟ้า ๓ สายทาง (สายสีแดง สีม่วงและสีน้ำเงิน) โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมหารือเพื่อวางมาตรการการจัดจ้างให้โปร่งใส ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๔๙ จัดสัมมนาเวทีสาธารณะ เรื่อง "การจ้างเหมาแบบเบ็ดเสร็จโครงการรถไฟฟ้า ๓ สายทาง" ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ

วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๔๙ จัดประชุมหารือรับฟังข้อชี้แจงรายละเอียดการประกวดราคาการจ้างเหมารถไฟฟ้า (TOR) โดย ผู้ว่าการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ





วันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๒ กันยายน ๒๕๔๙ ศึกษาดูงานการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน คมนาคมและพลังงานเพื่อเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวของประเทศไทย ณ อำเภอเกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี



วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๙ จัดสัมมนาเรื่อง “TOR โครงการรถไฟฟ้า ๓ สายทาง” ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๙ คณะทำงานด้านการพลังงานสภาที่ปรึกษาฯ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “ยุทธศาสตร์การใช้พลังงานก๊าซ” โดยมี ผู้บริหารระดับสูง บริษัท ปตท.จำกัด (มหาชน) ให้ข้อมูล ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ

๒. คณะทำงานเศรษฐกิจมหภาค การเงิน การคลัง



วันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ รับฟังการให้ข้อมูลจากผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่อง “สภาวะการปรับโครงสร้างหนี้ของสถาบันการเงินไทย” และการให้ข้อมูลจาก กรรมการผู้จัดการบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย เรื่อง “ผลการดำเนินงานของบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย” ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ บรรยายพิเศษเรื่อง “แผนการปรับปรุงระบบการเงินของประเทศไทยในระยะ ๔-๕ ปี ข้างหน้า” โดย ผู้แทนจากธนาคารแห่งประเทศไทย ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ

วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๙ จัดสัมมนาระดมความคิดเห็นเรื่อง “ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจภาคใต้” โดยมีผู้ร่วมอภิปรายจาก ภาคเศรษฐกิจฐานราก ภาคธุรกิจเอกชน/การท่องเที่ยว องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และจากหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง ณ โรงแรมเอเซียน หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา





วันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เดินทางศึกษาดูงานและจัดสัมมนาระดมความคิดเห็นเรื่อง “ทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ” ณ โรงแรมโฆษะ จังหวัดขอนแก่น

๓. คณะทำงานอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม

วันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๙ ประชุมหารือร่วมกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม และผู้บริหารระดับสูงของกระทรวงฯ เพื่อกำหนดแนวทางการทำงานร่วมกัน และการมีส่วนร่วมระหว่างสภาที่ปรึกษาฯ กับกระทรวงอุตสาหกรรม ณ ห้องประชุมชุณหวัน กระทรวงอุตสาหกรรม





วันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๔๙ หารือและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้ประกอบการ สภาอุตสาหกรรม และหอการค้าจังหวัดพิษณุโลก ณ สถาบันพัฒนาสี่แยกอินโดจีน จังหวัดพิษณุโลก



วันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ศึกษาดูงาน เรื่อง "การพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลของประเทศ" เยี่ยมชมการดำเนินงานของ บริษัทเครื่องจักรกลเกษตรไทย จำกัด และบริษัทเกษตรพัฒนาพิษณุโลก จำกัด ณ จังหวัดพิษณุโลก



วันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๔๙ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง "ยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลของประเทศไทย" ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๙ จัดประชุมคณะทำงานและฟังการบรรยายเรื่อง "แนวโน้มการพัฒนาเส้นทางการค้าการลงทุนด้านตะวันตกของประเทศ" โดย ผศ.ทิวา ศุภจรรยา ผู้อำนวยการสถาบันถิ่นฐานไทย ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๑๔-๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ศึกษาดูงานเรื่อง "การพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องจักรกลของประเทศ" กรณีศึกษาเครื่องจักรกลการเกษตร" และ "แนวโน้มการพัฒนาเส้นทางการค้าการลงทุน" ณ จังหวัดกาญจนบุรีและราชบุรี

วันที่ ๓-๘ กันยายน ๒๕๔๙ เดินทางศึกษาดูงานการพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องจักรกล ณ ประเทศไต้หวัน



๔. คณะทำงานเศรษฐกิจภาคบริการ



วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๘ เข้าหารือและรับทราบปัญหาด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศ ณ สำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)



วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๘ ศึกษาและดูงานระบบการสื่อสารและการคมนาคมของสนามบินสุวรรณภูมิ กับคณะกรรมาธิการการสื่อสารและโทรคมนาคม สภาผู้แทนราษฎร ณ ห้องประชุมบริษัทท่าอากาศยานไทย และพื้นที่การก่อสร้างท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ



วันที่ ๒๔-๒๕ มีนาคม ๒๕๔๙ ศึกษาดูงานสภาพเศรษฐกิจภาคบริการและสภาพการท่องเที่ยวในพื้นที่เกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี



วันที่ ๒๓-๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เดินทางศึกษาดูงานเรื่อง “สภาพเศรษฐกิจภาคบริการ และการท่องเที่ยว” ณ จังหวัดนครพนม และจังหวัดมุกดาหาร



วันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๙ จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการเรื่อง "ผลกระทบจากวิกฤตพลังงานต่อระบบการค้าและการบริการด้านพลังงาน : ใครได้ใครเสีย" ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ

วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๙ จัดสัมมนา เรื่อง "ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจภาคบริการ (Service Sector)" ณ โรงแรมรอยัล ภูเก็ต ซิตี้ จังหวัดภูเก็ต





วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๙ จัดการสัมมนาเรื่อง "ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจภาคบริการ (Service Sector)" ณ โรงแรมโลตัส ปางสวนแก้ว จังหวัดเชียงใหม่

วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๙ จัดสัมมนาระดมความคิดเห็น เรื่อง "ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจภาคบริการ (Service Sector)" ณ ห้องทานตะวัน โรงแรมคิง ปารค์ อเวนิว กรุงเทพฯ



๕. คณะทำงานการกระจายรายได้



วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๔๙ จัดการสัมมนาเชิงปฏิบัติการ เรื่อง "การสังเคราะห์องค์ความรู้ เพื่อการผลักดันเชิงนโยบายความเป็นธรรมในการกระจายรายได้ ครั้งที่ ๑" โดยมีการอภิปรายเรื่อง "สถานภาพ ความแตกต่างทางรายได้ของสังคมไทย" ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ

วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๔๙ จัดการสัมมนาโครงการสังเคราะห์องค์ความรู้เพื่อการผลักดันเชิงนโยบายความเป็นธรรมในการกระจายรายได้ครั้งที่ ๒ เรื่อง "ประกันสังคม : สวัสดิการและความท้าทายในการจัดการ" ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ





วันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๙ จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการเรื่อง "การสังเคราะห์องค์ความรู้ เพื่อการผลักดันเชิงนโยบายความเป็นธรรมในการกระจายรายได้ ครั้งที่ ๓" เรื่อง "การคลังเพื่อการกระจายรายได้" ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๔๙ จัดสัมมนา "นโยบายสาธารณะว่าด้วยการจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อคนจน" ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๙ จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการเรื่องการสังเคราะห์องค์ความรู้ เพื่อการผลักดันเชิงนโยบายความเป็นธรรมในการกระจายรายได้ ครั้งที่ ๕ เรื่อง "การศึกษากับการกระจายรายได้" โดย นายจอน อึ้งภากรณ์ รักษาการสมาชิกวุฒิสภา ร่วมแสดงความคิดเห็น ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษา



วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๙ จัดสัมมนาเวทีสาธารณะประจำปี เรื่อง "ยุทธศาสตร์รวยช่วยจน" ณ ห้องราชา ๑ โรงแรมปรินซ์ พาเลซ มหานาค กรุงเทพฯ

๖. คณะทำงานการเกษตร อาหารและสหกรณ์



วันที่ ๒๔-๒๕ มีนาคม ๒๕๔๙ เดินทางศึกษาดูงานกิจการยางพาราภาคตะวันออก ณ โรงงานผลิตยางแท่ง สำนักงานสหกรณ์กองทุนสวนยางบ้านเขาซก จำกัด จังหวัดชลบุรี



วันที่ ๔ เมษายน ๒๕๔๙ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับ หลักเกณฑ์ ปัญหา และอุปสรรคในการรับจำนำข้าว ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๒๖ เมษายน ๔๙ จัดประชุมหารือ “การบริหารจัดการระบบการเงินสหกรณ์ และกฎหมายที่ใช้ในกรมส่งเสริมสหกรณ์ เพื่อรองรับการค้าเสรี ไทย-สหรัฐอเมริกา ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ

วันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ประชุมหารือและร่วมแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ปาล์มน้ำมันกับผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กรมวิชาการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ





วันที่ ๒๙ มิถุนายน - ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ศึกษาดูงานและจัดสัมมนาประชาปรึกษา เพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์ปาล์มน้ำมัน ณ ศูนย์วิจัยปาล์มน้ำมัน กรมวิชาการเกษตร อ.ท่าชนะ และบริษัททักษิณปาล์ม อ.กาญจนดิษฐ์ จ.สุราษฎร์ธานี เพื่อศึกษากระบวนการแปรรูปผลผลิตปาล์มน้ำมัน



วันที่ ๑๗-๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๙ ศึกษาดูงานสวนกาแฟ และการเกษตรอื่นๆ ภาคเหนือ ณ โครงการส่งเสริมการปลูกกาแฟครบวงจร นิคมเศรษฐกิจพอเพียง บริษัท วีพีพี โปรเกรสซีฟ จังหวัดเชียงใหม่ และดูงานด้านการเกษตร จังหวัดเชียงราย



วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๙ จัดสัมมนาประชาปรึกษาเพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับยุทธศาสตร์กาแฟ ณ โรงแรมชุมพร แกรนด์พาเลซ



วันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๙ จัดสัมมนาประชาปรึกษาเพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับยางพาราไทยในทศวรรษหน้า ณ โรงแรมมารวย การ์เด้น กรุงเทพฯ

๗. คณะทำงานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม



วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๙ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง "การกำหนดแนวทางการลดผลกระทบสิ่งแวดล้อมต่อการใช้พลังงานทางเลือก" ณ สำนักสภาที่ปรึกษาฯ

วันที่ ๗-๙ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เดินทางศึกษาดูข้อเท็จจริงกรณีดินถล่ม ณ อำเภอศรีสัชชนาลัย จังหวัดสุโขทัย อำเภอลับแล จังหวัดอุตรดิตถ์ และพื้นที่น้ำป่าถล่ม อำเภอเมือง จังหวัดแพร่





วันที่ ๒๔-๒๕ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ศึกษาผลกระทบจากการดำเนินงานลำน้ำชี ณ ฝายธาตุน้อย ฝายยโสธร ฝายร้อยเอ็ด ฝายกุยเชือก จังหวัดยโสธร จังหวัดร้อยเอ็ด และจังหวัดมหาสารคาม



วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๔๙ จัดการสัมมนาเวทีสาธารณะ เรื่อง "แนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างเป็นธรรมและยั่งยืน" ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๗-๑๑ กันยายน ๒๕๔๙ ศึกษาดูงานเรื่อง "ผลประโยชน์และผลกระทบจากการดำเนินโครงการลำน้ำโขง-มูล" ณ จังหวัดสกลนคร นครพนม มุกดาหาร ศรีสะเกษและอุบลราชธานี

คณะทำงานศึกษา และจัดทำข้อเสนอการดำเนินงานด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ฯ
(ภาคตะวันออก, ภาคใต้, และภาคเหนือ)



วันที่ ๒๓-๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๙ จัดสัมมนาเรื่อง "ประมวลความคิดเห็นชุมชนต่อนโยบายการจัดการทรัพยากร ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๙ ,๑๐ กรณีศึกษากระบวนการจัดการแก้ไขปัญหาวิกฤตภัยแล้งภาคตะวันออกปี ๒๕๔๘ (ทรัพยากรน้ำ) ณ สวนเกษตร อำเภอสนามชัย จังหวัดฉะเชิงเทรา



วันที่ ๓๑ กรกฎาคม - ๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ จัดสัมมนานโยบายสาธารณะเรื่อง "นโยบายและมาตรการส่งเสริมพลังงานหมุนเวียน" ณ โรงแรมลี การ์เดนส์ หาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

วันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๔๙ จัดเวทีสาธารณะ เรื่อง "การติดตามและเตรียมความพร้อมของประชาชน ในการปฏิบัติการตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๐" ในพื้นที่ภาคเหนือ ณ โรงแรมเชียงใหม่ฮิล จังหวัดเชียงใหม่



๘. คณะทำงานการแรงงานและสวัสดิการสังคม



วันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๙ จัดประชุมหารือร่วมกับองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการจัดระบบแรงงานต่างด้าว ในพื้นที่จังหวัดภูเก็ต ณ สำนักงานจัดหางาน จังหวัดภูเก็ต



วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๙ จัดสัมมนาเรื่อง "แรงงานนอกระบบควรได้รับความคุ้มครองที่เหมาะสมอย่างไร" ณ โรงแรมบางกอกพาเลซ กรุงเทพฯ



วันที่ ๑๑-๑๓ กันยายน ๒๕๔๙ ศึกษาดูงาน "ปัญหาแรงงานต่างด้าว" ณ บริษัททวีศักดิ์ กิตติยาง จำกัด จังหวัดตราด

๙. คณะทำงานการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๙ รับฟังการบรรยายผลการดำเนินงานของกรมการศาสนา และทิศทางยุทธศาสตร์ด้านการศาสนาของประเทศ ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ





วันที่ ๒๔-๒๕ มีนาคม ๒๕๔๙ จัดอภิปรายเรื่อง "การอุปถัมภ์และคุ้มครองพระพุทธศาสนา" ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๙ จัดประชุมกลุ่มย่อยหาแนวทางการพัฒนาหลักสูตร "การศึกษาต่อเนื่องสำหรับผู้สูงวัย" ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๔๙ จัดประชุมกลุ่มย่อยเพื่อรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับผลการศึกษาวิจัย เรื่อง "การติดตามและปฏิรูปการศึกษาตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ" ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๙ จัดประชุมเครือข่ายภาคราชการ และภาคประชาสังคม ๘๔ องค์กร ครั้งที่ ๓/๔๙ เรื่อง "นโยบายสาธารณะที่เป็นวาระแห่งชาติ : การศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม" เพื่อดำเนินการตามยุทธศาสตร์การเสริมสร้างจิตสำนึกด้านคุณธรรมสำหรับสังคมไทย ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๔๙ จัดสัมมนาระดมความเห็นเรื่อง "สถานการณ์ปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ : ผลกระทบต่อคุณภาพการศึกษาในพื้นที่" ณ โรงแรมปรินซ์พาเลซ กรุงเทพฯ



วันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๔๙ จัดสัมมนาเรื่อง "การสร้างจิตสำนึกด้านคุณธรรมและจริยธรรม" ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๙ จัดการสัมมนาระดมความคิดเห็น เรื่อง "เหลียวหลัง แลหน้าการปฏิรูปการศึกษาไทย" ณ โรงแรมพัทยาเบย์ จังหวัดชลบุรี

คณะทำงานด้านการพลศึกษาและการกีฬา



วันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๔๙ สภาที่ปรึกษาฯ ประชุมวางกรอบประเด็นการดำเนินการตามโครงการสัมมนายุทธศาสตร์การส่งเสริมด้านการพลศึกษาและการกีฬาแห่งชาติ ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๙ จัดสัมมนาเรื่อง "ยุทธศาสตร์การส่งเสริมด้านพลศึกษา การกีฬา และนันทนาการแห่งชาติ" ณ ห้องประชุมเพชรรัตน์ โรงแรมเฟิสท์ กรุงเทพฯ

๑๐. คณะทำงานการพัฒนาคุณภาพชีวิต สาธารณสุขและคุ้มครองผู้บริโภค



วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ จัดสัมมนา "ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อสุขภาพจิตและแนวทางการเสริมสร้างพัฒนา ป้องกันและแก้ไขปัญหาสุขภาพจิตของคนไทย" ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๔๙ รับฟังการบรรยายเรื่อง "ร่าง พรบ.สุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. .... โดย ผู้แทนสำนักงานปฏิรูประบบสุขภาพแห่งชาติ และเรื่อง "ยุทธศาสตร์การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์" ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๙ จัดการประชุมและรับฟังการบรรยายพิเศษ เรื่อง “ระบบเตือนภัยพิบัติแผ่นดินไหวและคลื่นยักษ์ (สึนามิ) ของรัฐ” ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๙ ประชุมรายงานความก้าวหน้า การจัดเวทีสาธารณะ เรื่อง “การพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก และเยาวชน” ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๙ สัมมนาเวทีรับฟังความเห็นขององค์กรผู้บริโภคตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๗ : กรณีขนมเด็กกับสุขภาพเด็กไทย ครั้งที่ ๒ ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๔๙ จัดประชุมสัมมนา “สถานการณ์และภัยคุกคมคุณภาพชีวิตของคนไทย” ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ

วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๙ จัดประชุมสัมมนา “แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนไทย” โดยมีนาย ส.ศิวรักษ์ และดร.ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ บรรยายพิเศษเรื่อง “แนวทางการแก้ไขปัญหาคุณภาพชีวิตของคนในสังคมไทย” ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ





วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เดินทางศึกษาดูงาน “ชุมชนต้นแบบในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนไทย” ณ บ้านคลองขนมจีนใต้ บ้านท้องคุ้ง และบ้านยี่สาน จังหวัดสมุทรสงคราม

วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๔๙ จัดเวทีรับฟังความเห็นขององค์กรผู้บริโภค ตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญมาตรา ๕๗ : กรณีโฆษณาขนมเด็กกับสุขภาพเด็กไทย ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ





วันที่ ๒๑-๒๒ สิงหาคม ๒๕๔๙ จัดสัมมนา เรื่อง “การพัฒนาระบบเตือนภัยสึนามิ” ณ โรงแรมกันดาบุรี อำเภอตะกั่วป่า จังหวัดพังงา

วันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๔๙ จัดการประชุมหารือเพื่อเตรียมการจัดเวทีสาธารณะ เรื่อง “เหมืองแร่โพแทชกับการพัฒนาอีสาน บนเส้นทางเศรษฐกิจพอเพียง” ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ





วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๙ จัดประชุมรับฟังการบรรยาย เรื่อง "ร่างพรบ.เด็กและเยาวชน พ.ศ. ...." โดย ผู้แทน กระทรวงพัฒนาสังคม และความมั่นคงของมนุษย์ ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ

๑๑. คณะทำงานด้านการยุติธรรม สิทธิมนุษยชนและธรรมาภิบาล

วันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๔๙ เยี่ยมเด็กชายชนายุทธ ปะตังถาเน (น้องเต๋า) ที่เป็นอัมพาตจากการรักษาฟันผุ และเข้าพบบิดามารดาของเด็กชายดังกล่าวเพื่อดำเนินการช่วยเหลือด้านคดีความ ณ ศูนย์สิรินทร กระทรวงสาธารณสุข





วันที่ ๒๘-๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๙ จัดสัมมนาและลงพื้นที่ศึกษาดูงาน เรื่อง "การแก้ไขปัญหาการดำเนินการด้านสถานะบุคคลของบุคคลและชุมชนบนพื้นที่สูง ณ หมู่บ้านเวียคาดี้ อำเภอสังขละบุรี จังหวัดกาญจนบุรี ระหว่าง

คณะทำงานศึกษาเรื่องผลการพิจารณาคดีต่อเนื่องในกระบวนการยุติธรรม



วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๔๙ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง "การพิจารณาคดีต่อเนื่องเกิดผลกระทบต่อสังคมกระบวนการยุติธรรมหรือไม่ อย่างไร" ณ ห้องประชุมเพชรรัตน์ โรงแรมดิเอ็มเพรส จังหวัดเชียงใหม่



วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๔๙ จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่อง "การพิจารณาคดีต่อเนื่องเกิดผลกระทบต่อสังคม กระบวนการยุติธรรมหรือไม่อย่างไร" ณ ห้องภูผาม่าน โรงแรมขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น

๑๒. คณะทำงานกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วมและสนับสนุนเครือข่าย



วันที่ ๙-๑๐ ธันวาคม ๒๕๔๘ สัมมนา โครงการสัมมนาเชิงปฏิบัติการกำหนดขอบเขตการดำเนินงาน ของคณะทำงานกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วม และสนับสนุนเครือข่ายสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ โรงแรมเดอะโรยัลแจมลอร์ด ศาลายา จังหวัดนครปฐม



วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๔๙ จัดสัมมนาเรื่อง "การเลือกตั้งและการแก้ไขรัฐธรรมนูญ" ๔ ภูมิภาค ณ โรงแรมภูคำอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่



วันที่ ๖ กันยายน ๒๕๔๙ จัดสัมมนาระดมความคิดเห็นในการจัดตั้งโครงข่ายจังหวัดนำร่องภาคกลางและภาคตะวันตก ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๔๙ จัดการสัมมนา “การสนับสนุนเครือข่ายภาคใต้ กรณีจังหวัดชุมพร” ณ โรงแรมชุมพรแกรนด์พาเลซ



วันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๙ คณะทำงานสนับสนุนเครือข่ายภาคตะวันออก ประชุม เรื่อง โครงการสัมมนากำหนดแนวทางความร่วมมือ ระหว่างเครือข่ายภาคตะวันออกกับคณะทำงานสนับสนุนเครือข่ายฯ ณ โรงแรมรัตนจังหวัดชลบุรี

วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ คณะทำงานสนับสนุนเครือข่ายภาคเหนือ สภาที่ปรึกษาฯ ผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์ และผู้แทนเครือข่ายภาคประชาชน ในการสัมมนาเรื่อง “การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน” ณ ห้องดุสิตารมเยศ โรงแรมพิมาน จังหวัดนครสวรรค์



คณะทำงานสื่อสารกับสังคม



วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๔๙ เข้าพบและหารือกับนายอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ พร้อมกับรองอธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ ณ ห้องประชุมผู้บริหารกรมประชาสัมพันธ์

วันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เข้าพบและประชุมร่วมกับนายมิ่งขวัญ แสงสุวรรณ กรรมการผู้อำนวยการใหญ่ ณ ห้องประชุมผู้บริหาร อสมท. (Modern ๙ TV)





วันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๔๙ จัดการสัมมนาเรื่อง “แนวทางการสื่อสารกับสังคมของสภาที่ปรึกษาฯ” และการบรรยายพิเศษเรื่อง “แนวทางการสื่อสารกับสังคมของคณะทำงานฯ” โดย นายมานิจ สุขสมจิตร สมาชิกคณะทำงานและบรรณาธิการอาวุโส นสพ.ไทยรัฐ ณ ห้องเพชรรัตน์ โรงแรมเฟิร์ส โฮเต็ล กรุงเทพฯ

วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๔๙ รับฟังการบรรยายพิเศษ จาก รองศาสตราจารย์ อรุณีประภา หอมเศรษฐี คณะบดีคณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม เรื่อง "การประชาสัมพันธ์เชิงรุก" เพื่อเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวงานด้านประชาสัมพันธ์องค์กร ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ





วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๔๙ เข้าพบและหารือร่วมกับ เลขานุการกองทัพเรือ เพื่อขอความร่วมมือให้ช่วยประชาสัมพันธ์งานของสภาที่ปรึกษาฯ ผ่านสื่อของกองทัพเรือ ณ ห้องประชุม สำนักงานเลขานุการกองทัพเรือ

เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๙ จัดงานเลี้ยงประชุมหารือร่วมกับ ผู้แทนจากสื่อหนังสือพิมพ์ เพื่อวางแนวทางการทำงานร่วมกันระหว่างสื่อมวลชนกับสภาที่ปรึกษาฯ" ณ โรงแรมเอเซีย ราชเทวี กรุงเทพฯ



กิจกรรมสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๔๙ จัดกิจกรรมร่วมสืบสานประเพณีสงกรานต์ “รดน้ำดำหัว ขอพรผู้ใหญ่” ณ บริเวณหน้าห้องประชุม ๑ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ



วันที่ ๒๘-๓๐ กรกฎาคม ๒๕๔๙ จัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ “จัดทำแผนปฏิบัติราชการสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ณ บางกอก กอล์ฟ สปา รีสอร์ท จังหวัดปทุมธานี



วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๔๙ ประชุมสรุปผลงานประจำปี ของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประจำปี ๒๕๔๙ ณ สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ

ผู้บริหารสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ



นางสาวพรรณราย ขันธกิจ

เลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(ดำรงตำแหน่งเมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๔๗ - ปัจจุบัน)



นางพรทิพย์ โรจน์ธำรงค์

ผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง



นางสาวเยาวลักษณ์ สุขวิวัฒนพร

ผู้อำนวยการสำนักกิจการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ



นายกฤษณ์สัมพันธ์ เมนะสูต

ผู้อำนวยการสำนักวิชาการ



นายสถาพร วชิรโรจน์

ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมและประสานการมีส่วนร่วมองค์กรเครือข่าย

ตราสัญลักษณ์
สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ



สภาที่ปรึกษา
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ความหมายของตราสัญลักษณ์

๑. พลังของประชาชนที่เป็นแกนกลางในการพัฒนาประเทศ โดยมีภาพคนอยู่ในรูปหัวใจชูมือแสดงพลังบนพื้นสีทองซึ่งแสดงถึงความเจริญรุ่งเรือง

๒. กระบวนการพัฒนาประเทศที่เป็นพลวัตนำความเจริญมาสู่ประเทศแทนด้วยภาพธงไตรรงค์ที่พริ้วหมุนจากฐานรากไปสู่ยอดแหลมในรูปทรงของสถาปัตยกรรมแบบไทย

๓. ภาพรวมของสัญลักษณ์จะอยู่ในเส้นกรอบทรงดอกบัวที่สื่อถึงความเป็นธรรมที่ค้ำจุนสังคมไทย

ความหมายแห่งสีตราสัญลักษณ์

สีทอง	แสดงถึงความเจริญ ความรุ่งเรือง ความขลังและความศักดิ์สิทธิ์
สีน้ำเงิน สีขาวและสีแดง	เป็นสีของธงชาติไทย อันหมายถึง ประเทศไทย
สีเทา	แสดงถึงความมีเสรีภาพ



คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษากิตติมศักดิ์

ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	นายโคทม	อารียา
รองประธานสภาที่ปรึกษาฯ คนที่ ๑	นายสุธรรม	จิตรานุเคราะห์
รองประธานสภาที่ปรึกษาฯ คนที่ ๒	นายวรพล	โสคติยานุรักษ์
คณะทำงานสื่อสารกับสังคม	สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	

ที่ปรึกษา

เลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	นางสาวพรรณราย	ขันธกิจ
รองเลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	นางสาวเยาวลักษณ์	สุขวิวัฒนพร

บรรณาธิการ

คณะกรรมการจัดทำรายงานประจำปี ๒๕๔๙





ติดต่อข้อมูล
กลุ่มงานประชาสัมพันธ์ สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
เลขที่ ๑๒๘ อาคารพญาไทพลาซ่า ชั้น ๒๗ ถนนพญาไท แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐
โทร. ๐-๒๖๑๒-๙๒๒๒ ต่อ ๑๑๘, ๑๑๙ โทรสาร ๐-๒๖๑๒-๖๙๑๘-๑๙
www.nesac.go.th E-mail : nesac_pr@yahoo.com

พิมพ์ที่
บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน)
เลขที่ ๖๕/๑๐๑-๑๐๓ ถนนชัยพฤกษ์ (บรมราชชนนี) เขตตลิ่งชัน กรุงเทพ ๑๐๑๗๐

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
๑๒๘ อาคารพญาไทพลาซ่า ชั้น ๒๗
แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐
โทร. ๐-๒๖๑๒-๙๒๒๒ ต่อ ๑๑๘, ๑๑๙ โทรสาร ๐-๒๖๑๒-๖๙๑๘-๑๙
www.nesac.go.th E-mail : nesac_pr@yahoo.com